

Sosyalizm İçin

ISSN 1300-3585

Kızıl Bayrak

Haftalık Sosyalist Siyasal Gazete

M.Kodu: 192837

Sayı: 2009/12 • 27 Mart 2009 • 1 TL

**ABD'nin Kürt planı
devrede...**

Tasfiye ve teslimiyete karşı

Özgürlük, eşitlik,

gönüllü birlik!

İÇİNDEKİLER

Bahar döneminin birikim, deneyim ve enerjisiyle devrimci bir 1 Mayıs'a!	3
Haramilerin saltanatını yıkacağız, sosyalizmi kuracağız!	4
Newroz ve Kürt sorununda yeni dönem. 5	
Yaşanabilir bir kent için sosyalizm!	6
DİE yeni işsizlik rakamlarını açıkladı... 7	
Newroz ateşleri ülkenin dört bir yanında harlandı!	8-9
Yurtdışında Newroz kutlamalarından... 10	
İşçi ve emekçi hareketinden...	11-12
Yerel seçimler aynasında gerçek kimlikler!	13
TİB-DER 2. Olağan Genel Kurulu gerçekleştirildi...	14
İzmir'de "seçimler ve kriz" gündemli toplantılar	15
BDSP'nin seçim faaliyetlerinden. 16-20	
Devrimci seçim çalışmasından devrimci 1 Mayıs'a!	21
G-U'da yaşananlar üzerine...	22-23
Ekim Gençliği'nin faaliyetlerinden.... 24	
Gençlik hareketinden...	25
Hüseyin yoldaşın ardından...	26-27
Tetikçi İsrail askerleri suçlarını itiraf ettiler!	28
Barack Obama'dan İran'a Newroz mesajı...	29
"Kürt Konferansı..."	
M. Can Yüce	30
Mücadele postası	31

Kızıl Bayrak'tan

Düzenin yeni bir seçim oyunu daha sona erdi. Seçim süreci boyunca işçi ve emekçileri geleceksiz yaşamaya, kölece çalışmaya mahkum eden yasa ve uygulamaları hayata geçirmekle yükümlü tüm düzen partileri, onları aldatmaya dönük sayısız yalan söyledi, temelsiz vaatlerde bulundu ve emekçi kitlelerin desteğini almaya çalıştı.

Bugüne kadar emperyalizme hizmette, sermayeye uşaklıkta hiçbir kusur etmeyen, işçi ve emekçilere düşmanlıkta birleşen, üstelik sayısız sosyal yıkım saldırısında, sömürde ve yozlaşmada sorumluluğunda payları yokmuş gibi işçi ve emekçilere yalan söylemekten çekinmediler. İşçi ve emekçilerin yıkımında sorumluluğu olanlar rüşvetle, "yardım" adı altında sadaka dağıtanlar emekçilerin onurları karşılığında oylarını satın almaya çalıştılar. Ne yazık ki düzen cephesinin bunda başarı sağladığı da açıktır. Zira örgütsüz bırakılan işçi ve emekçi kitleler geleceklerini bireysel kaygılarına tercih etmek durumunda kaldılar. Günü kurtarmak adına geleceklerinden vazgeçtiler.

30 Mart sabahı krizin faturasını daha işsizlik, yoksulluk ve sefalet olarak işçi ve emekçilere ödetmeye hazırlanan düzen partilerinin saldırılarına onay verdiler. Zira seçimlerin hemen ardından tırpanlanmayı bekleyen kıdem tazminatı, İMF şefleriyle ile imzalanmayı bekleyen sosyal yıkım anlaşması, yağlanmaya hazırladıkları işsizlik fonu vb. sayısız saldırı kapıda beklemektedir.

Sınıf devrimcileri işçi ve emekçileri ilgilendiren her gündemde olduğu gibi seçim süreci boyunca da onlara gerçekleri anlatmaya, kapitalist düzeni teşhir etmeye devam etti. İşçi ve emekçileri, sorunlarının gerçek çözümü için devrimci sınıf mücadelesine katılmaya, kendi iktidarlarını kurmaya çağırdı. İşçi ve emekçileri kapıda bekleyen saldırılar hakkında uyardı ve devrimci sınıf bilincinin gelişmesini sağlamaya çalıştılar. Bu konuda etkin bir çaba harcadılar. Kendi cephelelerinden etkin ve ısrarlı bir seçim çalışması yürütmek için tüm güç ve enerjilerini kullandılar.

İşçi ve emekçi kitlelerin düzenin aldatmacalarına kanmaması, kendi hak ve çıkarları, talep ve özgürlükleri uğruna devrimci sınıf mücadelesine katılması için komünistlerin yürüttüğü çalışmanın



anlamı olduğu kadar sınırları da bulunmaktadır. Zira bir dizi etkene bağlı ve nesnel koşullardan kaynaklı sorunların bir anda aşılabilmesi olanaklı değildir. Sınıf devrimcileri seçim süreci boyunca işçi sınıfının örgütlenme ve bilinç düzeyini geliştirmek için kendi üzerlerine düşen devrimci görevlerini yerine getirmeye çalıştılar.

1 Mayıs'a sınırlı günler kala komünistlerin önünde bu çabanın artarak devam ettirilmesi, seçim çalışmasının yarattığı imkan ve güçlerin 1 Mayıs çalışmasıyla birleştirilmesi, devrimci sınıf mücadelesini büyütme görevini yerine getirmek için büyük bir enerjiyle sürece yüklenme sorumluluğu durmaktadır. Kısa bir soluklanmanın ardından siyasal sınıf çalışmamızın yeni bir düzeyde ve daha ilerden bir tempoyla sürdürülmesi için görev başına!

Sosyalizm İçin

Kızıl Bayrak

Haftalık Sosyalist Siyasal Gazete

Sayı: 2009/12 ● 27 Mart 2009

Fiyatı: 1 YTL

Sahibi ve Y. İşl. Md.: Gülcan CEYRAN EKİNCİ
EKSEN Basım Yayın Ltd. Şti.
Yayın türü: Süreli Yaygın

Yönetim Adresi:

Eksen Yayıncılık Mollaşeref Mh. Turgut Özal Cd.
(Millet Cd.) No: 50/10 İstanbul
Tel: 0 (212) 621 74 52
e-mail: info@kizilbayrak.net
Web: <http://www.kizilbayrak.org>
<http://www.kizilbayrak.net>

Baskı: Gün Matbaacılık

Beşyol Mah. Telsizler Mevkii Akasya Sk. No. 23/A
İSTANBUL / Tel: 0 (212) 426 63 30

H. Fırat

Tasfiyeci sürecin son aşaması:
Parlamentarizm

H. Fırat

Seçimler
ve sol hareket

Kitapçı ve bayiiilerde...

EKSEN YAYINCILIK

EKSEN YAYINCILIK

Bahar döneminin birikim, deneyim ve enerjisiyle devrimci bir 1 Mayıs'a!

Bahar dönemiyle çakışan yerel seçimler sürecinin tamamlanmasına az bir süre kaldı. Bu süreç 29 Mart'ta fiilen sona erecek, ancak 30 Mart sonrasında politik yaşamda gözlenebilecek pek çok iz de bırakacaktır. Zira yerel seçimlerde izlenen taktik politika, her hareketin düzen karşısındaki duruşunun daha net bir şekilde görülmesine olanak sağlamış bulunuyor. Komünistlerin pek çok vesileyle ifade ettiği gibi, seçimlerde alınan tutum, sol hareket açısından turnusol kâğıdı işlevi görmüştür.

Bazı istisnalar dışında -ki bunlar da devrimci bir seçim çalışması yürütme gücü ya da iddiası ortaya koyamayanlardır- liberal, reformist ve kuyrukçu devrimci-demokrat güçler "Birlikte Başarabiliriz" platformunda buluştu. İşçilere, emekçilere, ezilen Kürt halkına düzenin temsili kurumlarını çözüm yeri olarak gösteren bu platform, seçim atmosferini devrimci siyasal çalışmaya konu etme olanağını heba etmekle kalmadı, kullandığı söylemle temsili düzen kurumlarını meşrulaştıran bir rol de oynadı. DTP bayrağının dalgalandığı vagona doluşan sol güçler, ilkeden yoksun birliklerini de uzun süre koruyamadılar. Platform açıklamasının altına tezcanlılıkla imza atan bazı çevreler, liste pazarlıkları tikanır tikanmaz vagonu terkettiler.

İşçi sınıfının bağımsız devrimci bayrağını sadece komünistler dalgalandırdı!

Kapitalizmin küresel krizi ve bahar süreciyle çakışan yerel seçimler sürecini yoğunlaşmış, birleşik bir devrimci çalışmanın olanağına çevirmeyi hedefleyen komünistler, yazık ki geleneksel sol güçler içinde bu çalışmayı birlikte yürütebilecek muhatap bulamadılar. Bu durumda düzen karşısında devrim ve sosyalizm bayrağını kendi başlarına yükseltmekte bir an bile tereddüt etmeyen komünistler, Amerikancı sermaye düzenini cepheden hedef alan bir devrimci seçim çalışmasını yürüten tek güç oldular.

Sınıf devrimcileri, süreç başladığında seçim taktiğini şu özlü ifadelerle ortaya koymuşlardı:

"Komünistler için seçim çalışmaları tümüyle devrimci sınıf mücadelesine ilişkin genel hedef ve görevlere tabidir; onlar seçim atmosferinden, kitleleri devrimci hedeflere kazanmanın, onların bilincini, örgütlenmesini ve mücadelesini bu doğrultuda geliştirmenin bir olanağı olarak yararlanmaya bakarlar. Bu çerçevede, kitlelerin karşısına düzenin yasallık cenderesine ve seçimlere uyarlanmış güdük seçim platformları ve bildireleriyle değil, kendi bağımsız devrimci sınıf programıyla, bunun döneme uyarlanmış ve güncel devrimci görevlere bağlanmış popüler açıklamalarıyla çıkarlar." (EKİM, Sayı:256, Ocak 2009)

8 Mart, 1 Mayıs gibi gündemlerde sağlanan devrimci güç birliğinin yerel seçimler sürecinde heba edilmesine takılmayan komünistler, devrimci seçim taktiğine sadık kalarak, bağımsız sosyalist aday gösterdikleri 7 büyük kentte yoğun bir seçim faaliyeti yürüttüler. Düzenin seçim oyununu ve temelden yoksun reformist hayalleri teşhir eden komünistler, demokratik ve sosyal kazanımlar için olduğu kadar sömürü ve kölelikten arınmış sosyalist bir dünya kurmanın tek yolunun da devrimci sınıf mücadelesini



yükseltmek olduğunu vurguladılar.

Düzeni ve seçim oyununu teşhir etmenin yansıya işçi sınıfı ve emekçileri devrimci sınıf mücadelesini yükseltmeye çağırın komünistler, hem merkezi hem yerel araçlarını yaygın bir şekilde emekçilere ulaştırdılar. Halen devam eden mevzi direnişlere müdahale ederek, devrimci seçim çalışmasını direnen işçilerin gündemine taşımak için de özel bir çaba harcadılar. Acil demokratik talepler uğruna mücadelenin önemini gözardı etmeyen komünistler, "Yaşanabilir kentler ve insanca bir yaşam için sosyalizm!" şiarını yükselterek, gerçek çözümü işçi sınıfına, emekçilere, ezilen Kürt halkına gösteren taraf oldular.

Seçim çalışmasının deneyimleriyle bahar sürecini güçlendirelim!

Yerel seçimler muhakkak ki farklı yönleriyle değerlendirmelere konu edilecektir. Bununla birlikte yerel çalışmaları örgütleyen güçler, seçimlerin hemen ertesinde kendi değerlendirmelerini yapmalıdırlar. Bu çerçevede bahar süreciyle birlikte yürütülen faaliyetin hem güçlü hem zayıf yönleri saptanmalı, sorunlara yol açan nedenleri tanımlayabilmek için çaba harcanmalıdır. Eksik bırakılan ya da yetersiz kalınan alanlar devam eden bahar sürecinde müdahaleye konu edilmelidir.

Çalışmada yaratılan kazanımlar süzülerek somut olarak tanımlanmalı, ulaşılan birikim, devam eden bahar sürecinin daha güçlü örülmesi yönünde seferber edilmelidir. Kapitalizmin yapısal krizinin giderek derinleştiği, dolayısıyla işçi sınıfı ile emekçileri hedef alan saldırıların daha pervasız bir hal almasının kaçınılmaz olduğu dikkate alınarak, tempo düşürülmeden baharı kazanma mücadelesi kararlılıkla sürdürülmelidir.

Kapitalizmin yapısal krizine karşı Devrimci 1 Mayıs hazırlığına yüklenelim!

Kapitalizmin küresel krizi hem dünyada hem ülkemizde derinleşmeye devam ediyor. İşsizlik, yoksulluk, sefalet hızla artarken, işçi sınıfı, emekçiler

ve gençler alanlara çıkarak seslerini yükseltiyor.

Kriz ve yarattığı yıkıcı sonuçlar açısından ülkemizde de durum farklı değil.

Amerikancı sermaye iktidarı, saldırılara hız vermek için yerel seçimlerin geçmesini bekliyor. Sabırsızlanan kapitalistler ile yerel seçimlere odaklanan AKP hükümeti arasında sürtüşmelere yolaçan kriz, düzen cephesinin pervasız bir saldırı hazırlandığında olduğunu gösteriyor. Asalak kapitalistler için "kurtarma paketleri" hazırlayan sermaye iktidarı, işçi ve emekçileri ise devlet terörü sopoluyla dizginlemeye hazırlanıyor. Son günlerde kolluk kuvvetlerinin zorbalıkta sınır tanımayan tutumlar sergilemesi, bu uğursuz hazırlığın göstergesidir.

Saldırının ilk dalgasına yaygın olmasa da grev, direniş ve işgalle karşılık veren işçi sınıfı, sermaye düzeninin dayattığı işsizlik, sefalet ve onursuzluğa karşı da yeni çıkışlarla yanıt vermeye çalışacaktır. Gündemi işgal eden seçimlerin geride kalması ile işçi sınıfı, en azından ileri bölükleri şahsında krize ve yıkıcı sonuçlarına daha özel bir ilgi göstermeye başlayacaktır.

Kısacası, dünyada olduğu gibi ülkemizde de sınıf çatışmalarının sertleşme eğilimi güçlenmektedir.

Bu koşullarda gündemimize giren 1 Mayıs'a hazırlık süreci, kapitalizme ve onun küresel krizine karşı mücadeleyi yükseltme eksenli bir çalışmaya konu edilmelidir. Krizin yıkıcı sonuçlarına karşı meşru zeminde gelişen grev, direniş, işgal gibi militan eylemler desteklenmeli, bu tür eylemlere müdahaleye öncelik tanımlanmalıdır. Sınıfın direnen bölüklerini de hedef alan devlet terörü teşhir edilmeli, işçi sınıfı, krizin yıkıcı etkilerinin dolaysız sonucu olan bu zorbalığa karşı da direnişe çağırılmalıdır.

Krizin faturasını kapitalistlere ödetmek, acil demokratik talepler uğruna mücadeleyi anti-kapitalist/anti-emperyalist mücadele ile birleştirmek... Kızıl 1 Mayıs sürecine hazırlığın temel ekseni bu olmalıdır. Bu ise 1 Mayıs'a hazırlık sürecinin, sınıf eksenli yoğunlaşmış bir çalışma olarak planlanmak zorunluluğu anlamına gelir.

Komünistler, bahar sürecinin birikim, deneyim ve enerjisini bu yönde seferber ederek sürece çok yönlü olarak yüklenmelidirler!

Haramilerin saltanatını yıkacağız, sosyalizmi kuracağız!

2009 yerel seçimleri denk geldiği dönemin tüm izlerini üzerinde taşımaktadır. Kapitalist sistemin yaşadığı krizin ülkemizdeki siyasal gelişmelerle harmanlandığı bir seçim atmosferine tanıklık etmekteyiz. Bu yoğun atmosferin yarattığı sisli ortam ise, yerel seçimlerle iştahları kabaran düzen partilerinin aç gözlülüğünü gizlemesine olanak tanımıştır.

“Kentsel Dönüşüm Projesi” adı altında yağma ve talana açılan yaşam alanlarımız artık sermaye için oldukça kârlı bir rant alanı haline gelmiştir. Geçmişte gizli yapılan usulsüzlükler artık yasal kılıfına uydurulmuştur. Elbette sermayenin ve düzen partilerinin kârlarını artıran nüfusun yoğunlaştığı iller, gelişmiş sanayi bölgeleridir. Siyasal nedenleri olan bölgeleri dışta tutarsak, düzen partileri tarafından “fethedilmesi”, “düşürülmesi” istenen işte bu kalelerdir. O kalelerin içindeki hazinelerdir. Zira tüm düzen partilerinin başkan ya da adaylarının hepsi iyi birer ticaret erbabıdır. Tıpkı, her adımını doğrulamak için “bakkal dükkânı” işletmiyoruz diyen başbakanları gibi büyük oynamaktadırlar.

Başta ekonomisinin 127 ülkenin ekonomisini geçtiği söylenen İstanbul olmak üzere, diğer tüm şehirlere ilişkin olarak tüm yağmacı düzen partilerinin ayrı ayrı taarruz planları vardır. İştahları kabartan İstanbul için Topbaş, “2009 yılı bütçesinin, bir önceki yıla göre yüzde 14’lük artışla, 6 milyar 200 milyon YTL olarak belirlendiğini” söylemektedir. Yani büyükşehir belediye başkanları, birçok bakanlıktan daha büyük bir para kaynağını kontrol etmektedirler.

Örneğin, İstanbul Büyükşehir Belediyesi’nin 2008 yılı bütçesi 5 milyar 450 milyon TL iken, İETT, İSKİ ve Büyükşehir’e bağlı 23 şirketle birlikte 15 milyar 785 milyon liralık bir büyüklüğe ulaşmaktadır. Bu bütçe 12 bakanlığın 2008 bütçesini geride bırakmaktadır. Yine İstanbul Büyükşehir Belediyesi’nde en az 1 milyar TL’nin yağmalandığı Danıştay raporlarıyla ortaya çıkmış durumdadır. Bu kaynakların ancak küçük bir bölümünün hizmet ya da sadaka şeklinde yoksullara ve emekçilere geri döndüğü, geri kalan asıl büyük bölümünün ise AKP’yi destekleyen sermaye gruplarının kasasına aktığı ortadadır.

İstanbul Serbest Muhasebeci Mali Müşavirler Odası’nın (İSMMMO) yayımladığı “Yerel Yönetimlerde Hizmetlerden Memnuniyet ve Yolsuzluklar - İstanbul Araştırması”na göre, en fazla rüşvet olayı belediyelerin açtıkları ihalelerde yaşanmaktadır. Araştırmaya katılanlara göre yolsuzluklar en fazla emlak, imar ve zabita, en az ise kültür-sosyal birimlerinde yoğunlaşmaktadır.

Bu konuda oldukça fazla örnek bulunmaktadır. 1 Aralık ‘08 tarihinde İstanbul Büyükşehir Belediyesi’nin “İstanbul Genelinde Açık ve Kapalı Alanlarda Vektörlerle Mücadele ve İlaçlama Çalışmaları Hizmeti” ihalesini, mevzuata aykırı olarak pazarlık usulüyle 8.3 milyon YTL’ye kendi şirketi Sağlık-İstanbul’a vermiş olması oldukça açıklayıcı bir örnektir.

Kadir Topbaş’ın belediyenin tüm tanıtımlarını gelini Burcu Topbaş’ın sahibi olduğu şirkete yaptırıyor olması ise bir rahatlığı göstermektedir. 3

trilyona malolan bir üst geçidin reklâmının gideri için “gelini”ne maliyetin üçte biri kadarda reklâm ücreti verebilmektedir. İstanbul Büyükşehir Belediyesi’nin yaptığı harcamaların yüzde 30’unun tanıtıma gittiği, tanıtımlar için harcanan paranın da bir milyar dolar olduğu düşünülürse, yağmanın boyutu daha iyi anlaşılacaktır. Tabii ki tanıtımını yakınlarına yaptırdıkları işlerin ihalesini de “yabancılar” vermeyeceklerdir. Ailecek paylaşımın boyutu bu kadar da değil. Bu pastanın dilimlerinden birçok üst düzey AKP yöneticisi ve milletvekilinin akrabası da faydalanmaktadır. İBB’ye bağlı Kadın Koordinasyon Merkezi’nin Başkanlığı’nı yürüten Kadir Topbaş’ın eşi Özleyiş Topbaş daha önce, AKP’li belediye başkanlarının eşleri ve yakınlarını İstanbul’da ağırlamasıyla haber olmuştu. 34 AKP’li belediye başkanının eşleri ve akrabalarıyla 68 kişinin katıldığı heyetin İstanbul gezisinin maliyeti yüzbinlerce doları bulmuştu. 68 kişinin kaldığı 5 yıldızlı Hilton Oteli’nin gecelik yatak ücretinin 170 dolar ile 350 dolar arasında olduğu açıklanmıştı.

Düzen partilerinin yağmadan pay kapmak için fırsat kolladıkları seçim dönemlerinde, birbirleriyle böylesine kıyasıya rekabet etmelerinin altındaki bir diğer gerçek budur. Seçim meydanlarında attıkları nutuklar bu gerçekleri saklamak içindir. Sözün yetmediği yerde beden dilini de kullanarak işçi ve emekçileri yanıltmak istemektedirler. Bu nedenle işçi ve emekçilerin, sermaye partilerinin elleriyle işaret ettikleri yöne değil, elin sahibine bakması gerekmektedir. İşte o vakit kolayca görülecek olan, emeğimize, ürettiğimiz tüm zenginliklere el koymuş

olan haramilerin saltanatı olacaktır.

Bu gerçek ışığında bakıldığında, kapitalizmin yaşam alanlarımızı nasıl da insanca bir yaşamın mümkün olmadığı kentler haline getirdiği açığa çıkacaktır. Çevre Mühendisleri Odası’nın 2007 verileri bir başka vahim gerçeğe işaret etmektedir. Bu verilere göre, belediyelerin ancak %69’u kanalizasyon şebekesine sahiptir. 3225 belediyenin 324’ünün atık suları arıtma tesisi ile arıtılmaktadır. 3225 belediyeden içme ve kullanma suyu arıtma tesisi ile hizmet veren belediye sayısı 304, katı atık depolama tesislerinin sayısı yalnızca 46’dır.

Yapılıyor görülenlerin ise nasıl yapıldığını anlamak için, Ankara’da bir süre önceki su sıkıntısı döneminde yaşananları hatırlamakta fayda vardır. Konunun uzmanlarınca insan sağlığına zararlı olduğu defalarca dile getirilen Kızılırmak suyunun, Gökçek tarafından günlerce Ankara halkına gizlice içirilmiş olması haramilerin sinsiliğini ele vermektedir. Rantta, yağmada ve talanda sınır tanımayanların insan sağlığı söz konusu olunca nasıl umarsız olduğunun bunun gibi birçok örneği vardır.

Aynı şekilde, “sosyal-demokrat”, “halkçı” İzmir Belediye Başkanı da arsenikli suyu uzun bir süre İzmir halkına içirmişti. Bu, yağmanın paylaşımında kapışanların insan sağlığına düşmanlıkta nasıl yana düştüklerine bir başka örnektir.

Yaşanılabilir bir kent ve insanca bir yaşam için tek bir çözüm vardır. Kapitalist sistemin “çağdaş-halkçı belediyecilik” labirentine karşı, işçi ve emekçilerin tek gerçek yolu devrim ve sosyalizmdir.

ODTÜ’de saldırılara karşı eylem!

25 Mart günü ODTÜ’de uzun bir zamandır devam eden baskılara, soruşturma, gözaltı ve tutuklama terörüne, kamera denetimine karşı bir eylem gerçekleştirildi.

Bir JİTEM’cinin okulda yakalanması üzerine okulda jandarma ve rektörlüğün işbirliği, öğrencilerin izlendiği ve fişlendiği gözler önüne serilmişti. Bu olayın ardından 15 yurtsever öğrenci yurtları basılarak gözaltına alınmış, tutuklananlar olmuştu.

Newroz çalışmaları sırasında da provokasyonlar devam etmiş, Newroz masasına saldırılmıştı. Kütüphanedeki masaya saldıran faşistin teşhir edilmesi üzerine jandarma olay yerine gelmiş, gazla ve copla saldırarak bir arkadaşımızı gözaltına almıştı. Bunun üzerine bir araya gelen 300 öğrenci karakol kapısında beklemeye başlamış, gözaltındaki arkadaşımızın serbest bırakılmasını istemiş, jandarma tazyikli su ve biber gazı ile saldırmıştı.

Giderek tırmanan bu saldırılara karşı 25 Mart günü gerçekleştirilen eylem, saat 12.30’da Hazırlık E Binası önünde “ODTÜ bizimdir! Bizimle özgürleşecek!” pankartının açılması ile başladı. Sloganların ve eyleme çağrı yapan konuşmaların ardından önce yemekhaneye sonra da Rektörlüğe yüründü. 200 kişiyle başlayan yürüyüş, Rektörlük önüne gelindiğinde 300’ü buldu.

Yürüyüş boyunca “YÖK, polis, jandarma, bu abluka dağıtılacak!”, “Yaşasın devrim ve sosyalizm!”, “Jandarma defol, üniversiteler bizimdir!”, “Jandarmaya hayır, kameraya hayır, susma haykır, ODTÜ bizimdir!” sloganları atıldı. Rektörlük önüne gelindiğinde, buradaki kamera atkı ile kapatıldı ve oturma eylemi başlatıldı. Bu sırada iki temsilci Rektörlükle görüşmeye gitti. Sloganlarla devam eden bekleyişin ardından görüşmeden dönen temsilciler, Rektörlüğün olaylara dair yorumlarını aktardılar. Olayları kendisini haklı çıkaracak şekilde yorumlayan Rektörlük, kameraların da “hırsızlığa” karşı olduğunu söylemişti!

Eylem boyunca ODTÜ Oyuncuları’ndan bir öğrenci elindeki karton kamerayla herkesi çekerken, “bunu güvenliğimiz için yapıyorum, artık çok güvendesiniz” sözleriyle, BBG evine döndürülmeye çalışılan ODTÜ’deki kameraları teşhir etti.

ODTÜ / Ekim Gençliği

Newroz ve Kürt sorununda yeni dönem

2009 Newrozunu oldukça görkemli ve kitlesel geçti. Başta Diyarbakır olmak üzere birçok ilde yüzbinlerce kişinin katıldığı mitingler yapıldı. Bu yılın Newrozunu diğer yıllardan ayıran bir diğer temel özellik ise oldukça sakin geçmesiydi. Birkaç ildeki sınırlı çatışmalar dışarıda bırakılırsa, genel tablo böyleydi. Bu, seçimler ve Kürt sorunu çerçevesinde atılmaya çalışılan yeni hamlelerin bir gereği idi. Düzen cephesi, Kürt halkını düzene, devlete ve AKP'ye karşı kutuplaştıracak bir gerilim politikasından uzak durdu.

Diğer taraftan Newroz alanları seçim mitingi görünümündeydi. Özellikle seçimlerin bir referandum gibi gösterildiği koşullarda, DTP tarafından düzenlenen Newroz gösterilerinin seçimlerle ilişkilendirilerek DTP adaylarının destek gösterisine dönüştürülmesi planlanmıştı. Bunun için bütün Newroz alanlarında Kürt halkına Newroz ruhuyla seçim sandığında oylarını kullanma çağrısı yapıldı. Böylelikle Newroz ruhuyla güçlendirilen Kürt ulusal bilinci ve kimliği seçim sandığında DTP kalelerinin AKP'ye karşı savunulması hedefine bağlanmış oldu.

Fakat Newroz bu çerçevenin oldukça dışında seyretti. Son günlerde Kürt sorunu çerçevesinde ABD-Türkiye-Irak-Güney Kürdistan Yönetimi arasında yoğunlaşan diplomasi trafiği ile gündeme getirilen plan, Newroz alanlarının ana gündemini oluşturdu. Seçimler de bu gündeme bağlı olarak ele alındı. Eğer Kürt halkı Newroz'da ortaya koyduğu iradeyi seçimlerde de sürdürür ve DTP üzerinden iradesini ortaya koyarsa, bu, PKK ve DTP'nin dışlanmaya ve tasfiyeye çalışıldığı ABD'nin Kürt planını değiştirebilirdi. Tersi bir durum, Newroz alanlarında ortaya konulan güçlü iradenin seçimlere taşınmaması ise kapsamlı bir saldırının yolunu açardı. Newroz kürsülerinde işlenen ana tema buydu.

Bu düşüncenin, alanın ana gövdesini oluşturan Kürt emekçileri üzerinde oldukça etkili olduğunu söylemeliyiz. Özellikle bu, seçimlerin bir referandum olduğu düşüncesini güçlendirdi. Bundan dolayı Newroz Kürt halkı için bu referandumun ilk ayağı olarak görülmekteydi. Newroz alanlarının kitleselliği ve görkemi buna bir kanıt sayılacağı gibi, seçimlerde DTP'nin daha kararlı bir biçimde desteklenmesi sonucunu da verecektir.

Bununla birlikte belirtmek gerekir ki, AKP eliyle yapılan Kürtçe TV gibi açılımların gerisindeki ABD varlığı görülebildiği ölçüde, Kürt halkının özgüveninde ciddi bir artış olmuştur. Newroz alanlarındaki tablo bunun bir ifadesidir. Düzenin Kürt "açılımlar"ı, devletin ve AKP'nin bahsettiği haklar olarak değil, daha çok Kürt halkının mücadelesinin sonuçları olarak görülmekte, bu da daha fazlasının kazanılabileceği inancını güçlendirmektedir. Newroz alanlarındaki katılımın, coşku ve heyecanın kaynağı da esas olarak bu olmuştur. Aynı zamanda, kürsülerden sık sık yapılan hakların ancak mücadele yoluyla alınabileceği yönündeki çıkışlara da kaynaklık etmiştir.

Tüm bunlar kuşkusuz Kürt halkının mücadele enerjisini, kararlılığını ve değerlerine bağlılığını göstermektedir. Newroz'da da önplana çıkan temel olgu bu olmuştur. Bunun ABD'nin Kürt planının uygulanmasını zorlaştırdığı ise açıktır. Çünkü bu plan temelde PKK üzerinde çok yönlü bir abluka kurarak; bir yandan zoru göstererek, diğer yandan ise Kürt emekçilerini AKP'de yuvalanan Kürt büyük burjuvazisine yedeklemek, böylece moral olarak



çökertip tecrit ederek tasfiye sürecine sokmayı hedeflemektedir. Oysa Newroz'un tablosu, Kürt halkının PKK ve DTP'nin arkasında durduğunu, bunun seçimler yoluyla bir kez daha teyit edileceğini gösterdiği ölçüde, hedeflenen moral kırımın ve tecritin sanıldığı kadar kolay olmadığı açığa çıkmaktadır.

Planın uygulanmasının zorlaşması, onun uygulanamayacağı anlamına gelmemektedir. Zira PKK ve DTP'nin Amerikan planına yaklaşımı, esas olarak PKK'nin sürece dahil edilmesi-muhatap alınması biçimindedir. Eğer PKK ve Öcalan da bir biçimde bu sürece dahil edilir ve Kürt halkının onurunu kırmayacak bir çözüm planı ortaya konulursa sorun kalmaz. Zaten PKK cephesinden ilk ağızdan yapılan açıklamalar ve Newroz kürsülerinden ortaya konulan yaklaşım da esas olarak bu yönde olmuştur. Öcalan'ın ABD planı dahilinde Erbil'de yapılacak olan Kürt Konferansı için sunduğu şartlar ve silahsızlanmanın yerine "çatışmasızlık" önermesi, PKK yönetimini tasfiyeye karşı olduklarını açıklaması bu gerçeği karartmamalıdır. Zira bugün Talabani'nin yeniden dillendirdiği "silahlı mücadele dönemi bitmiştir" düşüncesi, Öcalan'ın İmralı savunmalarından başlayarak savunduğu temel bir görüştür. Sorun silahlı güçlerin tasfiyesinden ziyade bunun nasıl ve hangi koşullarda olacağıdır. Bir pişmanlık süreciyle mi olacaktır? Yoksa PKK ve Öcalan'ın dahil edildiği, genel af ve kültürel bir takım açılımlarla birlikte mi? Ama sonuçta her iki durumda da PKK'nin tasfiye edilerek, Kürt halkının Kürt burjuvazisinin denetiminde düzenle barışık bir mecrada tutulması hedeflenmektedir ki, bugün Kürt hareketinin başını çekenlerin de buna esastan bir itirazları bulunmamaktadır. Bunu aşan bir programları ve stratejileri de yoktur. Temel kaygı, uzlaşmaya dayalı bir barış ve bu temelde kurulu düzenle bütünleşmedir.

Düzen cephesinden de giderek bu yönde çok daha cüretli adımların atıldığı açıktır. PKK'nin ve Öcalan'ın muhatap alınması gerektiği yönündeki düşünce güçlenen bir eğilimdir. Bu eğilimin görünür olması nedeniyle de, özellikle Kürt hareketi cephesinden Öcalan'a yönelik Mandela benzetmeleri yapılmakta ve

bunun olabirliğine yönelik Leyla Zana örneğinde olduğu gibi güçlü bir inanç beslenmektedir.

Bu, sonu hüsrarla sonuçlanacak hayallerin varlığını gösterdiği gibi, Kürt hareketine hakim burjuva siyasal ufkun sınırlarını da ortaya koymaktadır. Hiç kuşku duyulmasın ki, düzenin AKP eliyle attığı adımlar bugün için sonuç vermemiş ve Kürt emekçi halkı esas olarak PKK ve DTP'ye olan bağlılığını korumuşsa da, bu siyasal ufuk korunduğu müddetçe, Kürt hareketinin bir bunalımla yüzyüze kalması kaçınılmazdır. Çünkü ABD'nin Kürt planı sadece basitçe silahlı güçlerin tasfiyesiyle sınırlı değildir. Silahlı güçler, Kürt halkı için bir direnç noktası olduğu ölçüde silahlı güçlerin tasfiyesi hedeflenmektedir. Fakat daha önemlisi, hareketin siyasal ufkunu belirleyen taleplerin ve siyasal çizginin boşa çıkarılması yoluyla, Kürt hareketinin ve elbette ki gerilla güçlerinin tecrit edilmesi ve siyasal olarak kötürümleştirilmesidir. Mevcut haliyle bunu zorlaştıran en önemli olgu, Kürt halkının, PKK'nin siyasal çerçevesini katbekat aşan güçlü ulusal mücadele dinamikleri ve daha da önemlisi büyük sosyal-sınıfsal enerjisidir. Kürt hareketini bugüne kadar ayakta tutan da esas olarak bunlar olmuştur. Fakat ABD merkezli müdahalelerle birlikte Kürt hareketinde yeni arayışların gündeme gelmesi, bir ayrışma ve saflaşmanın yaşanması kaçınılmaz olacaktır.

Bugün sorun bu imkanların bağımsız bir siyasal kimlik ve odak halinde örgütlenememiş olmasından kaynaklanmaktadır. Kürt işçi ve emekçilerinin parçası oldukları Türk işçi ve emekçileriyle devrimci bir sınıf bayrağı altında buluşamamaları, kendi sözlerini, çözüm programlarını dayatamamalarından ileri gelmektedir. Bundan dolayı Kürt hareketi tüm olanaklarına ve Newroz'da bir kez daha ortaya koyduğu büyük enerjisine karşın kurulu düzenin sınırlarına hapsolmakta, şu ya da bu egemen güç odağının arkasından gitmekte, ya da çözüm hayaline kapılmaktadır. Devrimci bir sınıf hareketi koşullarında düzen için yıkıcı sonuçlar doğuracak olan bu büyük olanak, bu şartlarda heba edilmektedir.

Yaşanabilir bir kent için sosyalizm!

Geçtiğimiz haftalarda kent kavramının oluşumunu, kapitalizm sınırları içinde aldığı görüntüyü, insanı içerisinde konumlandırışını, kapitalizmin kentlerinin temel bir sorunu olan ulaşım sorununu, kar amacıyla elimizden alınacak olan su hakkımızı ve şimdilerde herkesin diline pelesenk olan “kentsel dönüşüm” olgusunu, belli sınırlar içerisinde, kendi durduğumuz toplumcu zeminde ele almaya çalıştık. Elbette bunu yaparken amacımız, “yerel seçimler” adlı orta oyununu izlediğimiz şu günlerde, bu sistemin insanlığa yıkım, acı, yalnızlık, talan vb. başka bir şey veremeyeceği, insanlığın kurtuluşunun gerçekçi olup imkânsız istemekte olduğunu söylemek ve bu söylemi hayata geçirmek kaygısıydı.

Son haftasına girdiğimiz sersemletici seçim ortamında vaatlerin çoğunun kent yaşamına dönük olması nedeniyle, bu son bölümü sosyalist toplumdaki kent kavramına (bu başlığın daha kapsamlı bir düşünsel süreci ve aktarımı gerektirdiğini saklı tutarak) ayırdık. Düşüncelerimizi ortaya koyarken, önceki yazılara kısa göndermeler yapmanın kaçınılmaz olduğunu da belirtmek istiyoruz.

Kentlerimiz çelişkinin diğer adıdır!

Üzerine koca koca kitaplar, tezler yazılan, araştırmalara konu olan bu kent ne menem bir şeydir ki, okuma çağındaki bir çocuğun bile fark etmeden geçemeyeceği, öfkelenireceği çelişkileri barındırmaktadır. Elbette bu çelişkilerin bulunduğu temel, bir bütün olarak kapitalist sistemin işleyiş yasalarıdır. Gerçeğin görünen yüzü, toplumsal düzeyde yaşanan sınıfsal ayrışmanın/kutuplaşmanın kentsel düzlemde de yaşandığıdır. Bugün kafamızı çevirdiğimiz her köşe başı, her mekânsal örgü bu ayrımın bir sonucudur.

Gökyüzünde türlü türlü delikler oluşturan gökdelenleri, evlerinden zorla çıkarılıp kendi hallerine terk edilen insanları, ulaşım da yaşanan binbir çileyi, yeşile olan ihtiyacı, pıtrak gibi her yerde biten alışveriş merkezlerini anlamak esasen kapitalizmi anlamaktır. Anlamak bu işin bir başlangıcı ise, anlaşılana değiştirmeye çabalamak da bizler için bir sonraki adım olmalıdır.

Kent ile insan arasındaki diyalektik özünde insan ile sistem arasındaki diyalektiktir.

Sözü insana bağlamamızın nedeni; bugünün kentlerinin şekillenmesinde, daha doğru bir ifade ile toplumsal yaşamın şekillenmesinde temel olgu kâr ise eğer, sosyalizmin kentlerinde ya da toplumsal yaşamındaki temelin insan olduğunu belirtmek isteyişimizdir.

Ama bir niyetten öteye geçip “insan odaklı bir kent yaşamı” tanımlamasının nasılına eğilmek, hem maddi hem düşünsel olarak önümüzde duruyor. Tabii ki bu nasılın en net ve gerçek cevabının başka bir toplumsal sistem/sosyalizm olacağı, tam da yukarıda belirttiğimiz “kâr” ve “insan” ikilemi üzerinden net bir biçimde görülüyor.

Örnekler ve mevcut sorunlar üzerinden sosyalizmin kentlerine bakış

1917 Ekim Devrimi bizlere her konuda olduğu gibi “kent” konusunda da yol göstermekte, yarını daha güçlü kurmamıza yardımcı olmaktadır.

Bugün yaşadığımız coğrafyada karşılaştığımız her sorunun sosyalist düzende bir çözümü var. Bu denli



net ve kesin bir belirleme yapmamız elbette bilimsel bir gerçeğe dayanmamızdan geliyor. Bu gerçeği saklı tutarak, kapitalist sistem içerisinde de kimi sorunların çözülebilir nitelikte olduğunu belirtmeliyiz. Fakat sistem bu kimi sorunları çözmeye genellikle yanaşmaz, zira kapitalizmin işleyiş yasaları bunu engeller.

Kızıl Bayrak'ın 6 Mart 2009 tarihli sayısında “*Kapitalist sistem ve ulaşım sorunu...*” başlıklı yazımızda belli hatlarıyla anlattığımız ulaşım sorunu buna bir örnektir. Toplu taşımaya dayalı bir planlama bugün büyük metropollerde yaşadığımız ulaşım sorununun biricik çözümüdür. Fakat böyle bir çözüme girişmek, otomobil ve petrol tekellerinin zararınıdır. Dolayısıyla sistemin işleyiş yasalarına ters düşer. Çünkü ulaşım sermayedarlar için tam bir rant alanıdır. Trafiğe her gün yüzlerce yeni aracın çıkması, yeni karayollarının yapılması, anlatmak istediklerimize açıklık getirmektedir.

Oysa üretimin tüm toplumun yararına yapılacağı, çalışmanın bir işkence olmaktan çıkacağı sosyalizmde, bir yerden bir yere ulaşmak da zaman alan ve çileye dönen bir sorun olmaktan çıkar. Sosyalist düzende toplumsal bir ulaşım ağı ile bu sorun çözülebilmştir. Bunun en önemli kanıtı Moskova metrosudur. Moskova Metrosu'nun yapımında binlerce emekçi gönüllü olarak bir gün sadece bu iş için çalışmıştır. Tam da burada Bertolt Brecht'in, “Emeğin tüm meyvelerinin emek dökülenlere düştüğü nerede görülmüştü?” sözü, söylemek istediklerimizin en açık ve yalın ifadesidir.

Üretim araçları üzerindeki özel mülkiyetin kalkması ile birlikte kâr amacı ile yapılan üretimin yerini toplum yararını gözeten, verimliliği artırıcı bir üretim alır. Yaşamın maddi temeli olan üretmek üzerine söylediğimiz bu bir cümle bile kent yaşamına dair birçok değişikliği içerisinde saklamaktadır. Artık uzun saatleri bulan kölece çalışma koşulları yoktur. Dolayısıyla insanın çok yönlü gelişimi için gerekli zaman oluşur. Kapitalist sistemdeki ulaşılamayan kültür-sanat mekânları atıl ya da ayrıcalıklı konumdan çıkıp kent içerisinde herkes tarafından ulaşılabilir hale gelir. Yaşlı nüfus hayattan dışlanıp ölümü bekleyen yığınlar olmaktan çıkarılıp toplumsal yaşama doğrudan katılır. Kent içerisinde yaşlı ve genç nüfusun aynı paydada bulunduğu bir mekânsal örgü yaratılır. Kapitalist sistemde eve kapanıp tecrit edilen engelli insanlar kentsel mekânı dilediği gibi kullanabilme, aynı şekilde üretimin içerisinde olma hakkına sahiptir.

Barınma hakkına gelince; konut yapımı dengeli ve ihtiyaçlar doğrultusunda şekillenir. İşyerlerine yakın konutlar yapılır. Konut yapımında birtakım tekniklerde

ve kullanım alanlarında standartlaşmaya gidilir. Bu noktada şu vurguyu yapmak gerekiyor; bu standartlaşma, tek tipleşen ve hiçbir yaratıcılığı olmayan çözümler demek değildir. İnsanları barınak içerisinde yalnızlaştırıcı ya da yabancılaştırıcı tasarımlardan kaçınılır. Konut içerisinde ya da komşu konutlarda yaşayanlarla etkileşimi sağlayacak ortak mekânlar oluşturulur.

Kentin başının ve sonunun ne olacağı konusu ise düşünülmesi gereken diğer bir noktadır. Olması gereken büyüklük, o kentte bulunan üretici güçler tarafından belirlenir. Diğer taraftan, kent ile kır arasındaki ayrımın giderilmesi gereklidir. Uygulamada bu ayrımı gidermek için büyük kentlerin çevresine daha küçük boyutta -uydu kentler- kurulmuştur. Ayrıca kent üzerine bir takım planlamalar yaparken, onun bulunduğu coğrafi özellikler dikkate alınmalıdır. Tıpkı Sovyetler Birliği döneminde Moskova'nın içerisinde geçen nehrin önemli bir odak ve planlama noktası olarak belirlenmesi gibi.

Yukarıda belli hatlarıyla değinmeye çalıştığımız sosyalist sistemde kentlerin nasıl şekilleneceğini kısaca özetlemek gerekirse;

Yaşanabilir, işlevine uygun mekanlar oluşturmak, insanın mekânı kolayca algılayabilmesini ve hareket edebilmesini sağlamak, doğayla uyum içerisinde olmak, ortak yaşam alanları oluşturmak, yaşlıları ve engellileri toplumsal yaşama-kent yaşamına dahil etmek, yaratıcı çözümler/tasarımlar yapmak, kütle-biçim-işlev örgüsünü ve oranlarını insan ölçeğinde belirlemek, çocuklara yönelik park/oyun alanları oluşturmak, kentin her bir cm karesini yaşayan, nefes alan, üreten bir organizmaya dönüştürmek olarak ifade edebiliriz.

Tüm bunların bu sistem altında da gerçekleştirilebileceğini düşünenler olacaktır. Ama tekrar tekrar altını çizmenin önemli olduğunu bildiğimiz tek gerçek, içerisinde yaşadığımız sistemin kapitalist sistem olduğudur. Bu sistemin tanrısı paradır/kârdır. Bu sistem topluma hizmet götürmeye, onun ihtiyaçlarını karşılamaya değil, toplumu soymaya dayalı bir sistemdir. Konut, ulaşım vb. sorunları çözmek için gerekli kaynaklar/zenginlik birikimi bir avuç asalağın elinde toplanmıştır. Bu zenginliklere el koymadan bu sorunları çözmek mümkün değildir. Dolayısıyla konut, ulaşım sorununu çözmek, yeşil alanlar, oyun parkları yapmak vb., şimdilerin ortaoyunu seçimlerinin boş vaatleri olmanın ötesine geçememektedir.

Yaşanabilir bir kent, insanca yaşam ancak sosyalizmde mümkündür.

Toplumcu Mühendis, Mimar ve Şehir Plancıları

DİE yeni işsizlik rakamlarını açıkladı...

İşsizliğin panzehiri sosyalizm için mücadeleyi yükselt!

Devlet İstatistik Enstitüsü'nün resmi rakamlarına göre, 2008 yılı Aralık ayında işsizlik oranı bir önceki yılın aynı dönemine göre 3 puan artarak yüzde 13,6'ya çıktı. Bu oran bugüne kadar Türkiye'de açıklanan en yüksek resmi işsizlik rakamı. Kapitalizmin krizi, işsizlik girdabını her geçen gün büyütüyor.

İşsizlik oranındaki bu artış kapitalist büyük işletmelerde taşeronlaştırmayı, orta ve küçük işletmelerde ise sigortasız çalışmayı tetiklemektedir. Kriz nedeniyle büyük, küçük ve orta büyüklükteki işletmelerde tensikatlar daha da hızlandı. Kapitalistler, kriz gerekçesinin arkasına sığınarak, keyfi işten çıkarmaları meşrulaştırmaya çalışıyor.

İşsizlik kapitalizmin ürünüdür!

Kapitalizmde işsizlik kar oranlarını büyütme için önemli bir araçtır. Kâr oranlarının sürekli yüksek tutulması için emek maliyetinin düşürülmesi, yani işgücünün fiyatının en alt düzeye çekilmesi ancak yedek işsizler ordusunun varlığı koşullarında mümkündür. Kriz dönemlerinde bu silah çok daha etkili bir şekilde kullanılır. Bugün yaşananlar bu durumu yeterli açıklıkta ortaya koymaktadır. Kapitalistler, kriz bahanesinin ardına sığınarak, işçileri işten atma faaliyetine iyice hız verdiler. Krizi aynı zamanda işçilik maliyetlerini düşürmek için kullanıyorlar. İşsizler ordusunun büyümesi, milyonlarca işçinin sigortasız çalıştırılması, asgari ücretin dayatılması, iş saatlerinin uzatılması vb. saldırıları kolaylaştırıyor.

İşsizliğin şu ya da bu düzeyde var olmadığı tek bir kapitalist ülke yoktur. Bir üretim ve bölüşüm tarzı olarak kapitalizmin, işsizler ordusu ile birlikte var olması, onun doğasından gelen yapısal bir özelliğidir. Bu nedenle tüm kapitalist ülkelerde emekçiler işsizlikle birlikte yaşarlar. Kapitalizmin hükümranlığını sürdürdüğü her yerde işsiz milyonlarca emekçiye rastlamak mümkündür. Toplumsal bir sorun olan işsizlik olgusunu kapitalizm döne döne üretir.

Mümkün olduğunca çok kâr elde etmeyi ve bunun için mümkün olduğunca fazla üretim yapmayı isteyecek olan kapitalist için, işsizlik önemli bir kar kapısıdır. Kapitalistler kâr dürtüsü, kârın sürekli biçimde yükseltilmesi arzusu olarak kendini gösterir. Bunun yollarından biri de üretim maliyetinde ücretlerin payını sürekli düşürmek ve tersinden sömürü oranını sürekli yükseltmektir. Daha az işçiyle daha çok iş yapmak, daha az işçiyi daha yoğun olduğu kadar daha uzun süreli çalıştırmak da aynı amacın bir parçasıdır.

Kapitalizm akıldışı bir sistemdir. Bu durum işsizlik sorununda da açıkça ortaya çıkar. Bir kapitalist üretilen malı satmak zorundadır. Dolayısıyla kapitalist toplumda işçi ve emekçilerin kapitalistlerin ürünlerini satın alması için belli bir gelire sahip olması gerekir. Oysa kapitalizm bir yandan işsizler ordusunu çığ gibi büyütür, öte yandan işçi ücretlerini düşürmek için bin türlü dalevere çevirir. Bu durumda milyonlarca işsiz ve karın tokluğuna çalışan işçinin bir şey satın alması elbetteki mümkün değildir. Kapitalizmin en öldürücü çelişkilerinden biri de budur. Kâr elde etmek için ürünlerini satmak zorunda olan kapitalist, diğer yandan işçiyi kâr oranını yüksekte tutmak için mümkün olan en yüksek verimle çalıştırmak zorundadır. Bu durumun işçi ve emekçiler için anlamı açıktır.

İşsizliği üreten kapitalist sistemin bizzat kendisidir.

Bu sistem ayakta kaldığı sürece işsizlik de var olacaktır. Sermaye sınıfı zaman zaman işsizliğe karşı mücadele ettiği yalanına dört elle sarılmaktadır. Oysa uyguladıkları politikalarla, dayattıkları ağır ekonomik-sosyal yıkım programlarıyla işsizliği daha da boyutlandıranlar, bizzat kapitalistlerdir.

İşsizlik toplumsal çürümeyi tetikliyor!

İşsizliğin yıkıcı sonuçları sadece ekonomik yaşamla sınırlı değildir. İşsizlik aynı zamanda, işsiz yığınlarda derin sosyo-psikolojik ve kültürel yaraların açılmasına yol açar. İşsiz, üretimden kopmuş, koparılmış insan demektir. Kapitalist üretim içinde de olsa işçiler, kendi yaşamlarını disipline etmekte zorlanmazlar. İşsiz, 8-10 saatini çalışarak geçiren işçiden farklı olarak, tamamen boşluktadır. İşçi için üretim sonrasında zaman öldürülen kahvehane vb. yerler, işsizler için sürekli gidilen yerlerdir. Tam da bu koşullar çürüme ve yozlaşmanın önünü açar.

Kriz dönemlerinde çığ gibi büyüyen işsiz kitleler oluşur. İşsizler, çaresizlik içinde kahve köşelerinde kumara, sokak başlarında fuhuşa itilerek yozlaşma ve çürümenin bataklığına terkedilirler. İşsizlikten dolayı cinnet geçirerek intihar edenlerin, hırsızlık yapanların, psikolojik dengesi bozulanların sayısı bu nedenle sürekli olarak artar.

Sonuç olarak, her koşulda yozlaşma, insani çürüme, işçi ve emekçilerin yerleşik değerlerinden kopuş işsizlik zemininden beslenir. Hatta bir süre sonra, bu eğilimin bizzat kendisi yerleşik değerlerinden biri haline dönüşür ve en uygunsuz para kazanma yolları, en dizginsiz ahlak dışılık kanıksanır hale gelir.

İşsizliğin olmadığı sosyalist bir dünya için ileri!

Kapitalist düzenin varlığı, işsizliğin temel nedenidir. Kapitalist düzen yıkılmadığı sürece, işsizlik sorunu boyutlanarak devam eder. İşsizliğin kalıcı ve tam çözümünün biricik yolu, işçi sınıfının devrimci iktidarı ve onun ürünü olarak sosyalizmdir. Sosyalizm karı değil insanın temel ihtiyaçlarını ve mutluluğunu esas alır. Bu işsizliği yapısal bir toplumsal bir sorun olmaktan çıkarır. Ancak bu stratejik doğru, işçi ve emekçilerin işsizliği azaltıcı tedbirlerin alınması, emeğin korunması talepleri çerçevesinde mücadelesiyle birlikte ele alınmak zorundadır.

İşsiz kitleleri mücadeleye çekmek sınıf bilinçli öncü işçilerin görevidir. Zira burjuvazi işsiz kitleleri diğer sınıf kardeşlerine karşı kullanmaya, ideolojik olarak onları çürütmeye ve yozlaştırmaya çalışmaktadır. İşsiz kitlelerin işçi sınıfının bir parçası olduğu ve kurtuluşlarının da ancak ortak mücadeleyle mümkün olduğu anlatılabildiği oranda, kapitalistlerin elindeki işsizlik silahı boşa çıkarılabilir. Ancak böylesi bir zeminde işsizlik saldırılarının boşa çıkarılması mümkündür.

Bu ise yıkım programlarının püskürtülmesi için birleşik örgütlü bir mücadelenin, "Herkes iş, tüm çalışanlara iş güvencesi" talebi doğrultusunda yükseltilmesini gerektirir. Krizin faturasının kapitalistlere ödetilmesi talebiyle yükseltilecek bir mücadele, işsizliğin bir saldırı aracı olarak kapitalistler tarafından kullanılmasının zeminini yok etmeyi mümkün kılabilir.

Mamak'ta coşkulu ve militan Newroz...

Mamak'ta gelenekselleşen Newroz kutlaması bu yıl BDSP, Halk Cephesi, Alınteri, DHF, Partizan ve Aka-Der tarafından yapıldı.

"Newroz isyandır, isyanı büyütelim!" çağrısıyla yapılan eylem 21 Mart akşamı gerçekleştirildi. Saat 18:30'da toplanmaya başlayan kitle, 19.00'da NATO yolunu trafiğe kapatarak yürüyüşe başladı. En önde "Newroz isyandır, isyanı büyütelim!" pankartının açıldığı eyleme kurumlar kendi pankartları ile katıldılar. Meşaleler taşıyan kitle coşkulu sloganlar eşliğinde Tuzluçayır Meydanı'na geldi.

Saygı duruşunun ardından basın açıklamasına geçildi. Kawa'nın direniş ruhunun Mahirler, Denizler, İbolalar'la sürdürüğü vurgulandı ve yaratılan direniş geleneğinin yaşatıldığı belirtildi.

Krizin faturasının işçi ve emekçilere ödetilmeye çalışılmasına da değinilen açıklamada, düzenin seçim oyunu teşhir edildi ve örgütlenme çağrısı yükseltildi. Açıklama şu sözlerle sona erdi:

"2600 yıl önce olduğu gibi bugün de Dehaklar'ın sarayını yerle bir etmenin yolu, Dehaklar'a ve işbirlikçilerine karşı örgütlenmek ve birlikte mücadele etmekten geçer. Newroz, dün olduğu gibi bugün de isyandır. Şimdi, bu isyanı emperyalistlere ve yerli işbirlikçilerine karşı büyütmenin ve halkların kardeşliğini yükseltmenin zamanıdır."

Atılan sloganların ardından davul zurna eşliğinde halay çekildi. "Bize ölüm yok" ve "Hernepeş" marşları hep bir ağızdan söylendi. Ardından kortejler oluşturularak Newroz eyleminin coşkusu sloganlarla Tuzluçayır sokaklarına taşındı.

200 kişinin katıldığı eyleme komünistler "Kürt ulusuna özür, eşitlik, kardeşlik, gönüllü birlik!/BDSP" pankartıyla katıldı.

Eylem sermaye partilerinin gerici propagandasına ve burjuva ideolojik kuşatmaya karşı anlamlı bir yanıt oldu. Günlerdir sokakları, caddeleri kirleten emekçilerin bilinçlerine ve toplumsal atmosfere zehir akıtan burjuva gericiliği karşısında gerçekleştirilen Newroz eylemi bölgemizde emekçilere temiz bir nefes taşıdı. 1.5 saati aşkın bir sürede gerçekleştirilen Newroz Tuzluçayır ara sokaklarında bitirildi.

Devrimci kurumların örgütlediği Newroz eylemi öncesinde, aralarında DTP, ESP, Halkevleri'nin olduğu kurumlar tarafından saat 18:30'da bir Newroz ateşi daha yakıldı.

Mamak BDSP

Newroz ateşleri ülkenin dört bir yanında harlandı!

İstanbul: "NEWROZ piroz be!"

Kürt halkı 2009 Newrozunda bir kez daha Demirci Kawa'nın mücadele ruhuyla bugünün Dehakları'na karşı alanlara çıktı. Alanları dolduran yüzbinler hep bir ağızdan özgürlük taleplerini haykırdı.

İstanbul Newrozuna için kitleler sabahın erken saatlerinden itibaren Kazlıçeşme Newroz alanına akın etmeye başladı. Zeytinburnu sokaklarını sarı-kırmızı-yeşile boyayarak alana yürüyen insanlar, yol boyunca ulusal özgürlük talebini sloganlarla haykırdı. Arama noktasına gelene kadar "Bijî serok Apo!", "Bijî Newroz", "Bijî aşitî", "Öcalansız dünyayı başınıza yıkarız!", "Gençlik Apo'nun fedaisidir!" sloganları sıklıkla atıldı. Parça parça gerçekleşen yürüyüşlerin yanısıra DTP'ye ait ilçe örgütlerinin tuttuğu araçlarla gelenlerle birlikte kitlenin sayısı kısa sürede yüzünü aştı.

Komünistler İstanbul Newrozuna "Yaşasın halkların kardeşliği! Özgürlük, eşitlik, gönüllü birlik! BDSP" pankartı ve kızıl bayraklarıyla katıldılar. Ekim Gençliği ise eylemde "Ji bo wekhevi u azadi sosyalizm!" pankartı taşıdı. Abdi İpekçi Spor Salonu önünde toplanan BDSP'liler burada kortej oluşturarak Newroz alanına yürüdüler.

UID-DER, Mücadele Birliği Platformu, Partizan, DHF, SODAP, Kaldıraç, Halkevleri, Alinteri, DİP-G, SDP, SP, KÖZ, EMEP, ESP, EHP ve KESK Şubeler Platformu da Abdi İpekçi Spor Salonu önünde kortejlerini oluşturarak alana giriş yaptı.

Newroz programı, Tertip Komitesi adına İHD İstanbul Şube Başkanı Gülseren Yoleri'nin yaptığı konuşmayla başladı. Yoleri konuşmasında, devletin yok sayma, imha ve inkar politikalarına karşı her ulustan, her cinsten insanlar olarak hep birlikte emeğin özgürlüğünü ve halkların kardeşliğini savunmaya devam edeceklerini belirtti. Cezaevlerinde yaşanan hak gasplarına ve sermayenin saldırılarına da değinen Yoleri, "geleceğimiz, özgürlüğümüz, değerlerimiz için mücadele kararlılığımızı, coşkunumuzu dosta, düşmana göstereceğiz" dedi.

Açılış konuşmasının ardından söz alan Barış Anneleri İnişiyatı Üyesi Saadet Çaçan kirli savaşa dikkat çeken bir konuşma yaptı ve savaşın bitmesi talebini dillendirdi. Miting Birlikte Başarabiliriz Platformu'nun Belediye Başkan adaylarının platforma davet edilmesiyle sürdü. DTP İstanbul Büyükşehir Belediye Başkan Adayı Akın Birdal ve DTP Esenyurt Belediye Başkan Adayı Tuncer Bakırhan kitleyi selamlayan konuşmalar yaptılar.

Ayfer Düzdaş'ın söylediği türküler ve çekilen halayların ardından EMEP Genel Başkanı Levent Tüzel, DTP İstanbul Milletvekili Sebahat Tuncel, ÖDP Milletvekili Ufuk Uras, DTP Eşbaşkanı Emine Ayna ve ESP temsilcisi Ersin Sedefoğlu kürsüden kitleye seslendi.

Yapılan konuşmalarda AKP karşıtlığı ön plandaydı. Düzenin Kürtlerin oy vermesini engellemek için ortaya koyduğu oyunlardan da bahsedilerek oy vermenin önemi anlatıldı ve herkese gerekli yasal işlemleri tamamlama çağrısı yapıldı. AKP'nin sahte demokrasi oyunlarına da sıklıkla vurgu yapıldı, Kürtçe televizyon gibi politikaların içyüzü teşhir edildi. Konuşmalarda Kürt sorununun çözümü için İmralı'nın, Abdullah Öcalan'ın muhatap alınması



çağrılarını da önemli yer tuttu. Emine Ayna ve Sebahat Tuncel'in konuşmalarında Kürdistan şehitleri selamlandı.

Kızıl Bayrak / İstanbul

Ankara'da Newroz mitingi...

Kürt halkının özgürlük mücadelesinin simgesi olan Newroz Ankara'da 2 bini aşkın kişinin katılımıyla gerçekleştirilen mitingle kutlandı.

Sabah saatlerinde Toros Sokak'ta toplanmaya başlayan kitle Kolej Meydanı'na doğru yürüyüşe geçti. Yürüyüşün en önünde DTP pankartları ve flmaları yer aldı. DTP pankartının arkasındaysa EHP, EMEP, Sosyalist Parti, '78'liler, Alinteri, Kaldıraç, KÖZ, Partizan, Tüm-İGD, BDSP, ÇHD, SDP, Halkevi, ÖDP, Marksist Bakış, ESP, TÖK, KESK Ankara Şubeler Platformu ve BES kendi pankartlarıyla yürüdüler.

BDSP eyleme "Kürt ulusuna özgürlük! Eşitlik, kardeşlik, gönüllü birlik!" yazılı pankartla katıldı.

Kolej Meydanı'na gelindiğinde devrim şehitleri adına saygı duruşuyla miting programı başladı. Ardından KESK Ankara Şubeler Platformu ve Kürd-Der tarafından Kürtçe konuşmalar yapıldı. AKP iktidarı eleştirilerek, Kürt sorununda "demokratik ve barışçıl" çözüm istendi.

Miting programının devamında Ali Asker kısa bir konser verdi. Newroz ateşinin yakılmasıyla alanda coşku arttı. Ateşin üzerinden atlanarak hep beraber halaylar çekildi.

Ankara'da DTP çatısı altında seçimlere girecek olan "Biz Varız Platformu"nun Ankara Büyükşehir Belediye Başkan Adayı da kürsüye çıkarak seçimlerde destek istedi. Ankara'daki 2009 Newroz mitingine yerel seçimler damgasını vururken, miting alanı seçim meydanına dönüştü.

Miting alanında BDSP'nin ve Ankara Büyükşehir Belediyesi Bağımsız Sosyalist Başkan Adayı Evrim Erdoğan'ın seçim bildirgeleri dağıtıldı.

Kızıl Bayrak / Ankara



21 Mart 2009 / Kazlıçeşme

Bursa'da Newroz ateşi

Newroz ateşi 21 Mart günü Bursa'da da bir kez daha harlandı. Gökdere Meydanı'nda toplanan yaklaşık 3 bin kişi, şiddetli rüzgar ve yağmura rağmen Newroz'u coşkuyla kutladı.

Tertip Komitesi adına yapılan konuşmada zulme karşı mücadele ve direniş günü olan Newroz selamlandı, krizin faturasının emekçilere yıkılmaya çalışıldığından bahsedildi. AKP ve ordunun Kürt sorununa çözümsüzlüğü dayatmayı sürdürdüğü belirtilerek Kürt halkına dönük saldırılar protesto edildi.

Barış Meclisi ve Bursa Halk Meclisi Bursa Büyükşehir Belediyesi Başkan adayının konuşmasının ardından DTP Eş Başkanları Ahmet Türk ile Emine Ayna'nın ve Bursa Cezaevi'nde tutuklu olan Kestel Belediye Başkan Adayı Serpil Aslan'ın mesajları okundu. 29 Mart yerel seçimlerinde Bursa ilçelerinden gösterilen DTP adaylarının halkı selamlamasının ardından DTP adına bir konuşma yapıldı.

Son olarak DTP İstanbul Milletvekili Sebahat Tuncel bir konuşma gerçekleştirdi. Çözümün adresinin İmralı olduğunu belirten Tuncel, 29 Mart seçimlerinde inkar ve imhaya karşı Kürt halkının cevabını vereceğini söyledi. Kutlama yerel grupların söylediği ezgiler ve çekilen halaylarla son buldu.

Newroz'a DTP, SDP, EMEP, SP, Partizan, ESP, DHF, BDSP ve SODAP katıldı.

Kızıl Bayrak / Bursa

Manisa'da Newroz kutlaması...

Kürt halkının sömürüye karşı başkaldırısı olan Newroz, 21 Mart günü Manisa Nurlu Pınar'da kutlandı. Seçim gündemli gerçekleşen Newroz kutlaması yakılan Newroz ateşi ve çekilen halaylarla başladı.

DTP Batman Milletvekili Bengi Yıldız, DTP Manisa Belediye Başkan Adayı Celil Özgen ve Abdullah Öcalan'ın avukatı Mehmet Bayraktar birer konuşma yaptılar.

Yapılan konuşmalarda, Ergenekon davasına, Kürt illerinde açılan ölüm kuyularına, AKP'nin seçimler vesilesiyle dağıttığı yardımlara ve TRT Şeş'e değinildi. TRT Şeş ile Kürtlerin asimilasyonunun sağlanmaya çalışıldığı ve devlet tarafından AKP'ye sunulan bir seçim yatırımı olduğu ifade edildi. Demokrasi ve barış yanlılarından 29 Mart yerel seçimlerinde aktif destek istendi.

2007 seçimlerinde Kürt halkına özgürlük ve demokrasi vaat eden Erdoğan'ın seçimlerden sonra Kürt halkına bombalar yağdırdığı hatırlatıldı. Ergenekon davasının Fırat'ın ötesine geçemediği, iddianamede adı geçen faillerin yargılanmadığı vurgulandı.

Binlerce kişinin katıldığı Newroz kutlaması konserle sona erdi.

Kızıl Bayrak / Manisa

Kocaeli'de Newroz...

Kürt halkının eşitlik ve özgürlük mücadelesiyle özdeşleşen bir gün olan Newroz, Kocaeli'nin Dilovası Beldesi'nde büyük bir coşkuyla kutlandı.

22 Mart sabahı erken saatlerden itibaren toplanmaya başlayan kitle, saat 14.00'e kadar yakılan ateşlerle, çekilen halaylarla Newroz'u kutladı.

Newroz Tertip Komitesi adına yapılan konuşmayla Newroz etkinliği başladı. Ardından sözü Kocaeli Emek ve Demokrasi Platformu adına Veysel Kaplan aldı. Kaplan konuşmasında kapitalizmin dünya çapındaki krizinden ve kapitalist sistemlerin işçi, emekçi ve ezilen halklar üzerindeki diktatörlüğünden bahsetti. Kürt sorununun bu ülkedeki herkesin, özellikle de Türkiye emekçilerinin sorunu olduğunu dile getirdi. Daha sonra kürsüye DTP Dilovası Belediye başkan adayları ile İstanbul milletvekili Ufuk Uras çıktı.

Newroz programı 21 Mart 1982'de Diyarbakır cezaevinde bedenini tutuşturarak ölümsüzlüğe ulaşan Mazlum Doğan'ın annesi ve babasının yaktığı Newroz ateşi ile devam etti. Söylenen Kürtçe türkülerin ardından kutlamalar 14.00'te sona erdi. Newroz'a yaklaşık üç bin kişi katıldı.

Kızıl Bayrak / Kocaeli

Samsun'da Newroz kutlaması

Samsun'da Newroz, 20 Mart günü saat 12.00'de Tıp Fakültesi önünde toplanılarak 19 Mayıs Üniversitesi Hastanesi önüne doğru sloganlarla yürüyüş biçiminde kutlandı.

Hastane önüne gelindiğinde, daha önce gözaltına alınan yurtseverlerle ilgili basın açıklaması yapıldı. Gözaltına alınan 10 kişiden birinin tutuklanması protesto edildi.

Çevredekilerin yoğun ilgi gösterdiği açıklamanın ardından Newroz alanı olan, Tahsin Tuncalı Gençlik Merkezi'ne yine sloganlar eşliğinde yüründü. Halaylarla başlayan Newroz etkinliği tiyatro ve şiir dinletisiyle devam etti.

Newroz ateşi yakılarak zafer işaretleriyle üzerinden atlandı. Türkçe, Kürtçe, Arapça sloganlar atılarak halkların kardeşliğinin haykırıldığı Newroz etkinliği, yakılan ateş etrafında tüm kitlenin katıldığı halayla coşkulu bir şekilde sona erdi.

Kızıl Bayrak / Samsun

Newroz Kürdistan'da coşkulu gösterilerle kutlandı...**Diyarbakır'da yüzbinler...**

21 Mart günü sabah saatlerinden itibaren Diyarbakır'ın Newroz Parkı'ndaki alana 100 binler akın etti. Kitleye hitap eden DEP eski Milletvekili Leyla Zana, Kürt diline dönük baskılara değindiği konuşmasında Başbakan Tayyip Erdoğan'ı eleştirdi. Diyarbakır Belediye Başkanı Osman Baydemir de bir konuşma yaptı.

Zana'nın seslenişinin ardından alanın ortasında protokol Newroz ateşi yakıldı. Kutlamada Abdullah Öcalan'ın gönderdiği Newroz mesajı okundu.

Batman'da görkemli Newroz

Batman'da 20 Mart günü gerçekleştirilen görkemli Newroz kutlamasına 100 bini aşkın kişi katıldı. DTP Milletvekilleri ve parti yöneticileri de kutlamalarda hazır bulundu.

Alanı dolduran onbinlerce kişiye seslenen DTP Eşbaşkanı Emine Ayna "İnkâr-imhacılığı dayatanlar bu ateşte yanacaklar" dedi.

Siirt'te onbinler buluştu

Siirt'in Kurtalan ilçesindeki Newroz kutlamalarına onbinlerce kişi katıldı. DTP Milletvekili Osman Özçelik'in kitleye seslendiği kutlamalarda Newroz'un tarihçesine değinildi.

Urfa'da Newroz kutlaması

Urfa'daki Newroz kutlamasında konuşan DTP Eşbaşkanı Ahmet Türk, Abdullah Öcalan'ın dışlanarak Kürtlerin özgürleşemeyeceğini belirterek, Kürt sorununun çözümü için Öcalan'ın serbest bırakılması gerektiğini söyledi.

Yüksekova'da devlet terörü unutulmadı...

Hakkâri Yüksekova'da Newroz kutlamaları yöresel kıyafetleriyle alanı dolduran onbinlerce kişinin katılımıyla başladı. Yoğun kalabalıktan dolayı izdihamin yaşandığı alana giremeyenler evlerin balkonlarına ve çatılarına çıktı.

Yüksekova'da 2008 yılında yapılan Newroz kutlamaları sırasında yaşanan saldırılarda yaşamını yitiren İkbâl Yaşar ile Fahrettin Şadal anısına düzenlenen Newroz kutlamasına katılan onbinler DTP İlçe binasından kutlamanın yapılacağı spor sahasına doğru yürüdü. İkbâl Yaşar ve Fahrettin Şadal anısına yapılan bir dakikalık saygı duruşu ile başlayan kutlamalar halaylarla devam etti.

Adıyaman'da Newroz kutlaması

Adıyaman'daki kutlamada DTP bayrakları, yeşil, sarı, kırmızı flamalar açılırken, sık sık "Bijî Serok Apo!", "Bijî Newroz!", "Şehit namırın!" sloganları atıldı.

Antep Nizip'te Newroz yürüyüşü

DTP Nizip İlçe Teşkilatı binasında bir araya gelen yüzlerce kişi Newroz'un kutlanacağı eski Sebze Hali alanına doğru yürüyüş yaptı. Kutlamalar sırasında yapılan konuşmalarda, AKP'nin dağıttığı kömür ve beyaz eşya yardımları ile halkı kandırmaya çalıştığına vurgu yapıldı.

Malatya Newroz'unda protesto

Malatya'da Newroz, Şeker Stadyumu'nda 2 bine yakın kişinin katılımı ile kutlandı. DTP, EMEP, ÖDP, KESK'e bağlı sendikalar ve kitle örgütlerinin bayrak ve pankartlarıyla katıldığı Newroz'da, Kürtçe ve Türkçe sunum yapıldı. Yapılan konuşmalarda AKP hükümetinin politikaları protesto edildi.

Şırnak'ta Newroz coşkusu

Sabahın erken saatlerinde Ömer Kabakçı Meydanı'nda bir araya gelen 30 bin Şırnak'lı büyük bir coşkuyla Newroz'u kutladı. Yapılan konuşmaların ardından kitleye karanfil dağıtıldı.

Muş'ta Newroz yürüyüşü

Muş merkezde sabah saatlerinden itibaren bir araya gelen kitle birçok noktadan kutlamanın yapılacağı Şehir Stadyumu yanında bulunan boş alana doğru yürüdü. DTP Muş Milletvekili Sırrı Sakık'ın da katıldığı kutlamaya coşku hakimdi.

Mersin'de kutlamalar...

Mersin'de 21 Mart günü yedi ayrı yerde Newroz ateşleri yakıldı. 22 Mart günü ise Metropol miting alanında merkezi kutlama gerçekleştirildi.

Yurtdışında Newroz kutlamalarından...

Hannover'de coşkulu Newroz!

Zulme karşı isyanın simgesi olan Newroz yurtdışında da yaygın, kitlesel ve coşkulu biçimde kutlandı. Kutlamaların en büyüğü ise 21 Mart 2009 tarihinde Hannover'de onbinlerin katılımıyla gerçekleşti.

Sabahın erken saatlerinde Almanya'nın dört bir yanından otobüsler, trenler ve arabalarla Hannover'e gelen sarı, kırmızı, yeşil elbiseler içindeki Kürt gençleri ve kadınları sokakları adeta işgal ettiler. Saat 11.00 sıralarında iki koldan yürüyüşe geçildi. Yol boyunca sloganlar ve zılgıtlar hiç susmadı. Hem yürüyüş ve hem de mitingte AKP karşıtlığı ve seçimlere dönük mesajlar önemli bir ağırlık oluşturdu. Konuşmalarda, Kürt halkına dönük kuşatma, sinsî planlar ve bu planlara karşı tutuma özel vurgular yapıldı. Murat Karayılan'ın sinevizyon aracılığıyla alandaki kitleye dinletilen konuşması, teslimiyet anlamına gelen çağrılara kararlı bir biçimde karşı duracakları açıklaması, belli bir heyecanla karşılandı. Sömürgeci sermaye devletine dönük öfkeli sloganlar atıldı.

Miting alanında Kürt kurum ve kişilerinin dışında Ermeni, Afrikalı vb. kurum temsilcileri de konuşmalar yaptılar. PKK'ye ve özgürlük mücadelesine dönük kuşatma ve saldırıları protesto edip, Kürt halkıyla tam bir dayanışma içinde olduklarını açıkladılar.

Kutlamalar boyunca Kürt sanatçılar kitleye coşkulu dinletiler sundular. Programda olmadığı halde Şivan Perwer'in kutlama alanında olduğu ve sahneye çıkacağı anons edildi. Şivan Perwer binlerce insanın sloganlarıyla karşılandı. Perwer, tok ve etkileyici sesiyle coşkulu dakikalar yaşattı. Kutlama çeşitli kültürel etkinliklerle geç saatlere kadar sürdü.

Komünistler olarak Hannover'deki merkezi yürüyüş ve mitingte, üzerinde "Kahrolsun sömürgecilik, özgürlük, eşitlik, gönüllü birlik" sloganı yazılı olan TKİP imzalı Orak-Çekiç'li pankartımızla katıldık. Yanısıra orak-çekiçli parti bayraklarımızı taşıdık. Yürüyüş boyunca ve miting alanında partimizin Türkiye'deki seçimlere ilişkin binlerce bildirisini dağıttık.

Yürüyüş ve mitingte dikkate değer olan, Kürt ulusal hareketinin yaşadığı sürecin dolaysız ürünü ve ifadesi olan gözle görülür daralma, ulusal içe kapanma eğilimi ve Kürt kitesinin devrimci propaganda ve ajitasyona, komünizmin sembollerine kapalılığıydı.

Yurtdışından komünistler

Basel'de Newroz yürüyüşü

Kürt halkının eşitlik ve özgürlük mücadelesini simgeleyen Newroz İsviçre'nin Züriç, Bern, Basel, Luzern, Arau kentlerinde yapılan yürüyüş ve meşaleli gösterilerle kutlandı.

Basel'de 21 Mart günü saat 19.00'da başlayan meşaleli yürüyüşe yaklaşık 500 kişi katıldı. Öcalan posterlerinin ve Kürt bayraklarının taşındığı yürüyüşe çeşitli sol çevreler de destek verdi. "Yaşasın Newroz!", "Türk ordusu Kürdistan'dan defol!", "Biji serok Apo!", "Yaşasın uluslararası dayanışma!" vb. sloganların atıldığı yürüyüşe biz de Almanca olarak "Biji Newroz, Kürt Halkına Özgürlük!" TKİP imzalı pankartımızla katıldık.

Meşaleli yürüyüşün ardından gece saat 22.00'ye kadar yakılan ateş etrafında halaylar çekildi, şarkılar söylenerek kutlama yapıldı.

Basel'den TKİP taraftarları

Paris'te katliam protestosu ve Newroz!

DEKÖP-F bileşenleri olarak 21 Mart günü Fransa-Paris, Strasbourg St-denis semtinde saat 16.00'da bir eylem gerçekleştirdik.

Gazi, Beyazıt, Halepçe katliamlarını lanetlemek, Kızıldere, Newroz ve Komünarlar'ın direniş geleneğini yaşatmak için gerçekleşen eylemde taşıdığımız dövizlerimizle, atılan sloganlar ve ortak metinle Türk devletinin katliamcı geleneğini teşhir ettik.

Eyleme 80'e yakın kişi katıldı. Okunan şiirlerin ardından Ahmet Kaya Kürt Kültür Merkezi'nin düzenlediği meşaleli Newroz yürüyüşüne çağrıyla eylemimizi sonlandırdık.

Saat 18.00'de Gare de l'est de başlayan Newroz yürüyüşüne DEKÖP-F bileşenleri olarak "Yaşasın halkların kardeşliği!" pankartı arkasında katıldık.

Eylem bine yakın kişinin katılımıyla Place de la



21 Mart 2009 | Hannover

republiq'de gerçekleşti.

BİR-KAR / Paris

Newroz kutlamalarından...

GOP'ta Newroz kutlaması...

Gaziosmanpaşa'daki Newroz etkinliği için 21 Mart akşamı saat 20.00'de Karadeniz Mahallesi'ndeki BDSP seçim iribat bürosu önünde toplandı. "Yaşasın halkların kardeşliği! Eşitlik, özgürlük, gönüllü birlik" pankartı açıldı.

Yürüyüş boyunca emekçilere Newroz'u anlatan ve katılım çağrısı yapan konuşmalar yapıldı. Mehmet Akif Parkı'na kadar coşkulu sloganlarla yürüyüş sürdü.

Burada yakılan Newroz ateşiyle birlikte halaylar çekildi. Newroz ateşinin başında emekçilere seslenen BDSP temsilcisi şunları söyledi:

"Newroz zulme karşı isyandır. Demirci Kawa'nın, Denizler'in, Mahirler'in, İbolar'ın yaktığı ateştir. Mazlumlar'ın Diyarbakır zindanındaki teslim olmaz iradesidir. Habipler'in, Ümitler'in Ulucanlar'daki başeğmez direnişidir. Haticeler'in ölüm oruçlarında tereddütsüzce ölümü göğüsleyişidir. Newroz, işçilerin emekçilerin ve ezilen halkların baskıya sömürüye karşı mücadelesidir..."

Konuşma sonrasında Newroz ateşinin üzerinden atlandı.

"Biji Newroz, biji sosyalizm!", "Yaşasın hakların kardeşliği!", "Kürdistan faşizme mezar olacak!", "Newroz piroz be!", "Çözüm devrimde, kurtuluş sosyalizmde!" sloganlarının atıldığı etkinlik yaklaşık bir saat sürdü. Yaklaşık 50 kişinin katıldığı Newroz kutlamasına evlerinin camlarına çıkan emekçiler de destek verdi. Newroz etkinliğinin gerçekleştirildiği güzergah boyunca "Biji Newroz! Eşitlik, özgürlük, gönüllü birlik!" yazılı TKİP imzalı afişlerin yoğun olarak yapıldığı gözlemlendi.

Başaran'da Newroz kutlaması

Sultanbeyli Başaran Mahallesi'nde 21 Mart akşamı BDSP tarafından Newroz kutlaması gerçekleştirildi.

Akşam saat 19.30'da başlayan kutlamada ateşin yakılması ve sloganların atılmasının ardından kitlenin toplanmasıyla birlikte program başladı. Newroz'un tarihçesini anlatan ve seçimleri ele alan bir konuşma yapıldı. Konuşmada Newroz'un isyanı simgelediği ve Kürt halkının bugüne kadarki tüm kazanımlarını vermiş olduğu mücadeleye borçlu olduğu vurgulandı. Gerçek kurtuluşunun ne seçimlere ne parlamentoya ne de AB-ABD gibi emperyalistlere bel bağlamakla sağlanamayacağı ifade edildi. Gerçek kurtuluşun devrim ve sosyalizmle gelebileceği vurgulanarak BDSP'nin seçim politikası anlatıldı. "BDSP'nin seçim çalışmalarına destek vermek, adaylarına oy vermek devrim ve sosyalizm mücadelesine, sahip çıkmaktır" denildi.

Atılan sloganlar, çekilen halaylar, söylenen marş ve şiirlerle etkinlik sona erdi. Eylemde sık sık "Yaşasın halkların kardeşliği!", "Biji biratiya gelan!", "Çözüm devrimde, kurtuluş sosyalizmde!", "Biji Newroz! Newroz piroz be!" sloganları atıldı. Eyleme otuzu aşkın kişi katıldı.

Esenyalı'da coşkulu Newroz...

Yurtsever Demokratik Gençlik Meclisi'nin yaptığı çağrıyla Esenyalı Topuz Market önünde bir araya gelen yaklaşık 250 kişi Newroz'un kutlanacağı alana sloganlar ve meşalelerle yürüyüş gerçekleştirdi.

"Yaşasın halkların kardeşliği!", "Biji Newroz!", "Yaşasın devrimci dayanışma!" sloganlarıyla Newroz'un kutlanacağı alana yapılan yürüyüş sırasında Esenyalı emekçileri alkış ve zılgıtlarla kutlamaya destek verdi.

Newroz alanına varıldığında devrim şehitleri için bir dakikalık saygı duruşunda bulunuldu. Ardından slogan ve alkışlarla Newroz ateşi yakıldı. Burada çekilen halaylarla birlikte havai fişek gösterisi de yapıldı. Çekilen halaylardan sonra eylem bitirildi. Newroz kutlamalarına Esenyalı BDSP de destek verdi.

Kızıl Bayrak / İstanbul

İşçi ve emekçi hareketinden...

ATV-Sabah grevi 5. haftasında...

Grevlerinin 5. haftasına giren Türkiye Gazeteciler Sendikası (TGS) üyesi ATV-Sabah çalışanları, 21 Mart akşamı saat 19.00'da Taksim Tramvay Durağı'nda buluşarak buradan meşaleleriyle Galatasaray Lisesi önüne yürüdüler.

İstiklal Caddesi boyunca "Basın emekçisi köle değildir!", "Yaşasın ATV-Sabah grevimiz!", "Grev sürüyor, dayanışma büyüyor!", "Zafer direnen emekçinin olacak!", "Sabah'a boykot greve destek!", "Çalık elini sendikamdan çek!" sloganlarıyla yürüyen basın emekçileri ve destek veren kurumlar "Grev gazetesi"nin 5. sayısının dağıtımını da yaptılar.

Basın emekçileri adına açıklama yapan Alper Tunga Çatal, greve başladıkları sürece değinerek, 37 gündür Sabah-ATV binasının önünde beklediklerini ve her gün greve destek eylemlerinin gerçekleştirildiğini söyledi. DİSK Örgütlenme Daire Başkanı Ali Rıza Küçükosmanoğlu'nun da destek verdiği eylem alkışlarla son buldu.

Kızıl Bayrak / İstanbul

ATV-Sabah grevine ziyaretler sürüyor...

ATV-Sabah grevine destek ziyaretleri devam ediyor. Herhangi bir grev veya direniş ziyaretinde görülmeyen Türk-İş'e bağlı Tes-İş Sendikası, 19 Mart günü ATV-Sabah'ta bir ayı aşkın süredir devam eden greve destek ziyaretinde bulundu.

Türk-İş 1. Bölge Temsilcisi Faruk Büyükkucak ve Tes-İş 1 ve 2 No'lu Şubelerin yöneticileri ve temsilcilerinin gerçekleştirdiği ziyarette Tes-İş üyelerini TGS Genel Başkanı Ercan İpekçi ve ATV-Sabah grevcileri karşıladı. Ziyarette konuşan İpekçi, amaçlarının iyi bir toplu sözleşme imzalamak olduğunu, seçimlerden sonra seslerini daha da büyüteceklerini ifade etti.

Tes-İş adına yapılan konuşmada ise, grevdeki basın emekçileri ile dayanışma göstermek için geldiği, sendikalaşmanın en insani hak olduğu dile getirildi. Basın emekçileriyle bundan sonra da dayanışma içinde olacakları belirtildi.

Grevle birlikte sürdürülen Plaza çalışanlarının eylemleri ATV-Sabah önünde gerçekleşirken, 25 Mart günü Demokratik Güç Birliği Sarıyer Belediye Başkan Adayı Tuncay Yıldırım, Eğitim-Sen 7 No'lu Şube ve Alman partisi Die Linke üyesi gençler grevcileri ziyaret ettiler.

Plaza Eylem Platformu adına konuşan Emre Güranlı, gelecek için, onurlu ve insanca bir yaşam için örgütlenme çağrısı yaptı. Demokratik Güç Birliği Adayı Yıldırım, Sarıyer'in yoksul mahallelerinde yaşanan sorunları grevcilerle paylaştı. Die Linke üyesi gençler de grevi Almanya'da örgütlerinin gündemine taşıyacaklarını söylediler.

Eğitim-Sen 7 No'lu Şube yöneticileri ziyarete "Yaşasın sınıf dayanışması!", "ATV-Sabah işçisi yalnız değildir!" sloganları ile geldiler, dayanışmalarını dile getirdiler.

Grevciler adına yapılan konuşmalarda grev süreci anlatılarak, dayanışma ziyaretlerinin önemine değinildi.

Kızıl Bayrak / İstanbul

Kayseri'de krize karşı eylem

22 Mart günü Kayseri Meydanda Genel-İş, SES,



TÜMTİS ve Tekstil-İş tarafından "İşsizliğe son! şiarı ile basın açıklaması yapıldı. "İşten atmalar yasaklansın!" sloganının atıldığı açıklamaya yaklaşık 200 kişi katıldı.

SES başkanı ve TÜMTİS temsilcisinin konuşmaları ile başlayan eylem, serbest kürsü ile devam etti. SES başkanı konuşmasında krizin işçiler ve emekçiler tarafından çıkarılmadığına değindi. Krizin faturasının patronlara ödetilmesi gerektiğini vurgulayarak emekçileri mücadeleye çağırdı. Serbest kürsü bölümünde birçok işçi ve işsiz söz alarak bu devletin işçi yanlısı bir devlet olmadığını vurguladı. Eylem sloganlarla son buldu.

Kızıl Bayrak / Kayseri

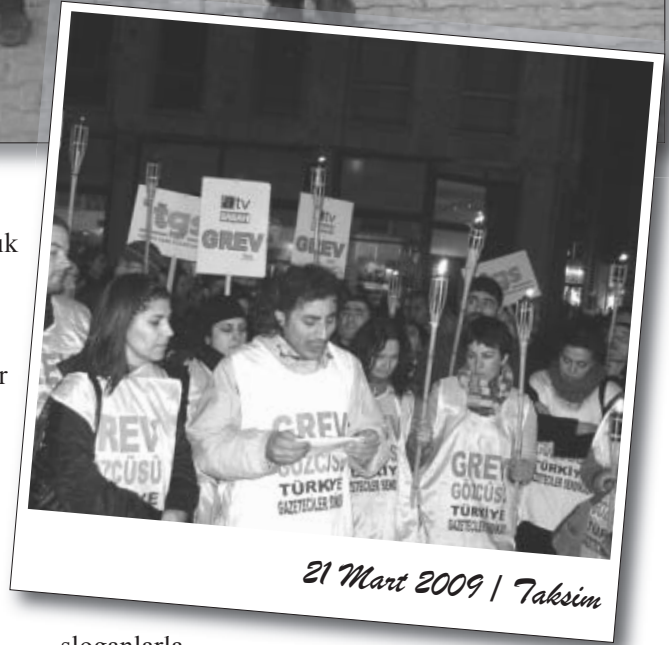
Makyal-Erka'da direniş sürüyor

Makyal-Erka işçileri ücret alacaklarının gaspedilmesi ve sorunları karşısında muhatap bulamamaları üzerine başlattıkları direnişin 18. gününde bir kez daha Erka firması önüne yürüdüler.

20 Mart günü saat 13.00'te açlık grevinin sürdürüldüğü Genel-İş Sendikası önünde toplanan işçiler ve destek veren kurumlar, buradan firmanın bulunduğu Gazipaşa Mahallesi'ne yürüdüler. Firmanın bulunduğu sokağın önüne gelindiğinde pankartlarını açan işçiler adına firma önünde basın açıklamasını Ahmet Peyken okudu.

Peyken, Makyal-Erka işçileri olarak krizin faturasını ödemeyeceklerini ve haklarını alana kadar meşru olan direnişlerinden geri adım atmayacaklarını söyledi. Maaşları ödemeyip işçileri işten çıkaranların işçileri ve ailelerini mağdur ettiklerini belirten Peyken patronun "bunlar bizim işçilerimiz değildir" diyerek yalan söylediğini dile getirdi. Gaspedilen haklarını almak için başlattıkları açlık grevine ve yaptıkları onlarca eyleme rağmen Makyal-Erka firmalarının henüz bir girişimde bulunmadıklarını ifade etti.

Açıklamanın ardından beş dakikalık oturma eylemi gerçekleştirildi. BDSP, DHF ve Sendikal İnisiyatif Platformu'nun da destek verdiği eylem



21 Mart 2009 | Taksim

sloganlarla sona erdi.

Kızıl Bayrak / Adana

Gürsaş ve Sinter Metal işçilerinden yürüyüş

Sinter Metal ve Gürsaş işçileri direnişlerinin 90. gününde (19 Mart) Ümraniye'ye yürüdüler.

Öğle saatlerine kadar fabrika önündeki bekleyişlerini sürdüren direnişçi işçiler, buradan servislere binerek Ümraniye'de Netaş fabrikasının önüne geldiler. Burada DİSK Genel-İş Sendikası İstanbul Anadolu Yakası Bölge Başkanı Veysel Demir, BDSP, OSİM-DER, ÖDP, EMEP, Ümraniye Halkevi ve ÜİD-DER'in katılımıyla Ümraniye merkeze doğru kortejler oluşturularak yürüyüşe geçildi. DİSK / Birleşik Metal İş, Sinter Metal ve Gürsaş pankartlarının açıldığı eylemde yolun tek şeridi trafiğe kapatıldı.

Yürüyüş boyunca yoldan geçen emekçilere Sinter ve Gürsaş işçilerinin haklı mücadelesini anlatan bildirilerin dağıtımı gerçekleştirildi, ses aracından Ümraniye halkına direnişi anlatan ve krize karşı mücadeleye çağırın konuşmalar yapıldı. Konuşmalarda sermaye partilerinin ikiyezli tutumu da teşhir edildi, işçi ve emekçilerin kendilerine

sefaleti dayatanlardan hesabı 29 Mart'ta seçim sandıklarında soracağı söylendi.

Ümraniye merkeze gelindiğinde direnişçi işçiler adına basın açıklaması yapıldı. Son aylarda krizin faturasının işçi sınıfına ödetilmeye çalışıldığı söylenerek, bunun sorumlusunun ise siyasi iktidar olduğu ifade edildi. Konuşma sırasında eylem alanına gelen sermaye partisi CHP ise selamlandı.

“Ne yağmur ne kar, Sinter’de direniş var!”, “Direne direne kazanacağız!”, “Krizin bedeli patronlara!”, “İşçilerin birliği sermayeyi yenecek!” sloganlarının atıldığı eyleme, yarısına yakını destekçi kurumların oluşturduğu 100’e yakın kişi katıldı.

Kızıl Bayrak / Ümraniye

Sinter işçisi “davasına” sahip çıkıyor

Sinter Metal işçilerinin açmış olduğu işe iade davasının ikinci duruşması 20 Mart günü Üsküdar 3. İş Mahkemesi’nde gerçekleşti.

Direnişçi işçiler duruşma için sabah saatlerinde adliye önünde toplandılar. “İşimizi istiyoruz! Sinter Metal İşçileri / DİSK Birleşik Metal-İş” pankartını adliyenin karşısındaki ağaca asarak toplu biçimde duruşma sonucunu bekleyen işçiler, duruşmanın ardından sendika yöneticileri ve avukatlarıyla birlikte açıklama gerçekleştirdiler.

Duruşmada Sinter Metal patronunun hukuki süreci uzatmaya dönük çabaları kendini gösterdi.

17 tanığın dinlenmesi için liste sunan Sinter Metal patronunun bu girişimine karşı sendika avukatları, “tanık ifadelerinin birbirini tekrar edeceği ve mahkeme sürecini uzatacağı” gerekçesiyle tanık sayısının azaltılması talebinde bulundular.

Duruşmanın ardından BMİS avukatı kısaca bilgi verdi. Birleşik Metal-İş Sendikası Genel Örgütlenme Sekreteri Özkan Atar da Sinter işçilerine ve basına seslendi. “Mücadelemiz mahkeme koridorlarına bırakılmaz!” diyen Atar, “Geleceğimiz fabrika önünde karartılmaya çalışıldı. Biz geleceğimizi tekrar fabrika önünde geri alacağız!” sözleriyle konuşmasını sürdürdü.

Sinter Metal direnişinin işçi sınıfı mücadelesi açısından önemini vurgulayarak, mücadeleyi aynı kararlılıkla sürdürme ve gereklerini yerine getirme çağrısında bulundu.

Yapılan konuşmalar sırasında “Geç kalmış adalet, adalet değildir!”, “Babalar işsiz çocuklar aç!”, “İşten atılmalar yasaklansın!” sloganları atıldı. Sinter Metal işçileri duruşmanın ardından Ümraniye Dudullu’daki direniş yerlerine döndüler.

Kızıl Bayrak / İstanbul

Emeklilerin talepleri!

DİSK’e bağlı Emekli-Sen üyeleri 20 Mart günü gerçekleştirdikleri basın açıklamalarıyla emeklilerin yerel yönetimlerden taleplerini açıkladılar.

İstanbul’da Kadıköy’deki Eminönü-Karaköy İskelesi önünde **Emekli-Sen Kartal, Kadıköy ve Beyoğlu** şubeleri basın açıklaması yaparken, **Emekli-Sen Bursa Şube** üyeleri de basın açıklaması gerçekleştirdiler.

Kadıköy İskelesi’nde gerçekleştirilen açıklamada basın açıklamasını okuyan Emekli-Sen Kartal Şube Başkanı, ekonomik krizin yaşandığı bir dönemde yerel seçimlerin yapıldığını hatırlatarak emeklilerin haklarını görmezden gelen partilere oy vermeyeceklerini belirtti.

“Haklarımızı istiyoruz / DİSK Emekli-Sen” pankartının açıldığı eylemde siyasi partilerin ve adayların emeklilerin taleplerini dikkate alması istendi. Taleplerin sıralanmasından sonra eylem, bir Kartal Emekli-Sen üyesinin okuduğu şiirle son buldu. Eylemin ardından taleplerin yer aldığı metin,

Kadıköy PTT’den siyasi parti temsilcilerine gönderildi.

DİSK’e bağlı Tüm Emekliler Sendikası (Emekli-Sen) Bursa Şubesi üyesi emekçiler de Heykel Postanesi önünde yerel yönetimlere emeklilerin taleplerini ileten bir basın açıklamasını gerçekleştirdiler. Yerel seçimlere ilişkin tavırlarını açıklayan Emekli-Sen Bursa Şube Başkanı Günay Özayman, “Özelleştirmeci, rantiyeci, belediye hizmetlerini kamu hizmeti olarak görmeyenlere oy vermeyeceğiz!” dedi. Açıklama, emeklilerin belediyelerden talep ettiği sosyal hizmetlerin ifade edilmesiyle son buldu. “Gün gelecek, devran dönecek, AKP halka hesap verecek!”, “İnsanca yaşamak istiyoruz!” sloganlarının atıldığı eyleme 35 kişi katıldı.

Kızıl Bayrak / İstanbul-Bursa

MEHA işçileri polis saldırısını protesto etti!

Fabrikadan makineleri kaçırmak isteyen patronun kışkırtması sonucu polis terörüne maruz kalan MEHA işçileri, bu saldırıyı protesto etmek için 19 Mart günü basın toplantısı gerçekleştirdiler. Şişli’deki DİSK Genel Merkezi binasına yüz metre kala otobüsten inen işçiler, “Yılgınlık yok direniş var!”, “Direne direne kazanacağız!”, “İşçiye değil, hırsızlara barikat!” sloganlarıyla yürüdüler.

DİSK toplantı salonunda yapılan basın açıklamasını DİSK Örgütlenme Daire Başkanı Ali Rıza Küçükosmanoğlu okudu. 18 Mart günü yaşanan polis saldırısına değinilen açıklamada, MEHA patronunun hileli icra takibi ile işyerindeki makineleri ve diğer eşyaları çıkarmasına direnildiği, bunun üzerine polisin önce biber gazıyla saldırdığı ve iki işçiyi gözaltına aldığı bilgisi verildi. DİSK, Meha Tekstil işçilerine sahip çıkmaya devam edecektir, denildi.

Daha sonra Meha işçileri adına söz alan Erhan



Duman,

“5 Mart’tan bu yana direniyoruz.

Direnişimiz onur mücadelesine dönüştü. Bu artık hak alma mücadelesini aştı. Polis baskısı bizi yıldırmadı, yıldırılmaz. Direnerek kazanacağız”, dedi.

MEHA işçilerinden Selma Doğduay ise, “Benim orada 14 yılım var. Bugüne kadar hep suskun biriydim. Bu 15 gündür hak alma mücadelesini öğrendim. Artık susmanın doğru olmadığını öğrendim. Arkadaşlarımla sonuna kadar direneceğim. Bu mücadele sayesinde çok değiştim.” diyerek kararlılığını ifade etti. Diğer işçiler de direniş kararlılıklarını dile getirdiler.

Diğer yandan İstanbul Gaziosmanpaşa’da direnişlerini sürdüren MEHA işçilerine İzmir’den MTK, BEGOS ve Gıda Çarşısı’ndan Tekstil İşçileri Bülteni çalışanlarından destek geldi.

Tekstil İşçileri Bülteni çalışanları tarafından kaleme alınan yazılı açıklamada MEHA işçilerinin mücadelesi selamlandı.

Kızıl Bayrak / İstanbul

BDSP’den MEHA ziyareti...

“Meha işçisi yalnız değildir!”

Bağımsız Devrimci Sınıf Platformu (BDSP) İstanbul Gaziosmanpaşa’da direnişlerini sürdüren MEHA işçilerine 20 Mart günü dayanışma ziyareti gerçekleştirdi.

Elmabahçesi RSA Vana fabrikası önünde toplanan BDSP’liler, “Yaşasın sınıf dayanışması Meha işçisi yalnız değildir! / BDSP” yazılı pankartlarını açarak yürüyüşe geçtiler. Fabrikalar arasından gür sloganlarla MEHA direniş çadırına gelen BDSP’lileri direnişçi işçiler “Yaşasın sınıf dayanışması!” sloganıyla karşıladılar.

Direniş çadırına gelinmesiyle birlikte BDSP adına direnişi selamlayan bir konuşma gerçekleştirildi. Ardından MEHA Direniş Komitesi sözcüsü BDSP’nin direnişin başından beri yanlarında olduğunu ifade etti, destek ve katkıları için teşekkür etti.

Daha sonra sözü **BDSP İstanbul Büyükşehir Belediyesi Bağımsız Sosyalist Belediye Başkan Adayı Melek Altıntaş** aldı. Direnişi selamlayarak konuşmasına başlayan Altıntaş, kapitalist patronların krizi fırsat bilerek işçi ve emekçilere saldırdığını, bu kapsamlı saldırıya karşı MEHA işçilerinin izlenmesi gereken yolu gösterdiğini söyledi. Direnişleri büyütme ve birleştirme çağrısını yükselten Altıntaş, MEHA işçilerinin direnişlerinde yanlarında olacakları sözünü verdi. BDSP’liler direniş çadırına girerek işçilerle sohbetler gerçekleştirdi. Yaklaşık bir saat süren sohbetin ardından ziyaret sonlandırıldı.

Direniş çadırına gün boyu ziyaretler gerçekleştirildi. ATV-Sabah’ta grevde olan basın emekçileri “grev gözcüsü” önlükleriyle MEHA işçilerini ziyaret ederken, DPG ve Toplumsal Dayanışma Ağı Derneği de direnişteki işçilere destek ziyaretinde bulundu.

Kızıl Bayrak / GOP



Limana işçilerine destek

Uluslararası Mersin Limanı'nın yükleme, boşaltma ve nakliye işlerini yapan Akan-Sel Nakliyat'ta TÜMTİS üyelerinin başlattığı direnişin 73. gününde (19 Mart) bir basın açıklaması gerçekleştirildi. DTP Şırnak Milletvekili Hasip Kaplan, DTP Mersin Belediye Başkan Adayı, "Mersin Emek ve Demokrasi Platformu" bileşeni kurumlar, direnişteki Akan-Sel işçilerinin eş ve çocuklarının yanısıra çalışmaya devam eden TÜMTİS üyeleri de işbirakarak eyleme katıldı.

İlk konuşmayı TÜMTİS Genel Sekreteri Gürel Yılmaz yaptı. İşten atılan 103 işçi arasına bir şoförün daha işten atılarak katıldığını belirten Yılmaz, DTP milletvekili Hasip Kaplan'a direnişlerini TBMM'ye taşıması talebinde bulundu. Hasip Kaplan da, her zaman emekçilerin mücadelelerinde yanlarında olduklarını, sorunu meclis kürsüsünden dile getireceğini belirtti.

Mersin Emek ve Demokrasi Platformu adına yapılan konuşmada atılan işçilerin işbaşı yaptırılması istendi.

Emekçiler gözetleme baskısını kırdı!

İzmir Refik Saydam Hıfzısıhha'da çalışanlar bir süredir yönetimin baskısı altındaydı. Yönetim emekçileri görüntü dışında sesli kayıt sistemi ile de takip etmekte, özel hayatını ihlal etmekteydi.

İzmir SES Şubesi'nin olaya müdahalesi sonucunda ilk önce sesli kayıt sistemi uygulaması durduruldu. Ancak ses kayıt cihazları kameralara takılı olarak durmaya devam ediyordu. 18 Mart gününden itibaren ise ses kayıt cihazları sökülmeğe başlandı. Bir kez daha, kazanımın yolunun örgütlü davranmaktan geçtiği görüldü.

Sosyalist Kamu Emekçileri / İzmir

Dat Telekom'da 10 işçi işten atıldı!

Ümraniye'nin Yenidoğan beldesinde kurulu bulunan Dat Telekomünikasyon Şti. Ltd. (eski adı Demirbaş) adlı işyerinde "kriz" gerekçesi ile 10 işçi işten atıldı. Türk Telekom'a ADSL kabinleri yapan fabrikada bundan önce yoğun bir çalışma temposu vardı. İşçilere haftanın her günü (cumartesi, pazar ve bayramlar da dahil) saat 08.00'den 23.00'e kadar yoğun bir tempo ile fazla mesai yaptırılıyordu.

Ellerindeki işleri bitiren asalak patron kıdemi 4-5 aylık olan işçileri işten çıkarmaya başladı. Sadece aylık ücretleri ve fazla mesai paraları verilen işçilerin ihbar tazminatları ise verilmiyor.

Kızıl Bayrak / Ümraniye

BMİS'ten açıklama...

Birleşik Metal-İş Sendikası Genel Yönetim Kurulu, Başbakan Tayyip Erdoğan'ın krize ilişkin yaptığı açıklamaları değerlendiren ve "yasal önlem" talep eden bir yazılı açıklama yaptı.

Açıklamada AKP hükümetinin "teğet geçtiğini" iddia ettiği krizin sonuçlarının ağırlaşmaya başlamasıyla birlikte "önlemler paketi"ni devreye soktuğu, ancak bu paketin krizin altında ezilen işçi ve emekçilere yönelik olmadığı belirtildi.

Erdoğan'ın patronlara yönelik olarak sarfettiği "desteğimize rağmen işçi çıkarırsanız hesap sorarız" sözüne de değinen BMİS, DİTAŞ, Ford, Renault, Hyundai, Tofaş, Arçelik, MAN, Grammer, Sinter Metal ve lastik fabrikaları yaşanan işten atmaları hatırlatarak, bu işletmelerin patronlarının da hesap sorulması gerekenler arasında bulunduğunu hatırlattı.

BMİS'in açıklaması şu sözlerle son erdi: "Hesap sormak lafla olmaz. Yasal düzenleme gerekir. Atacağınız ilk adım, tüm işten çıkarmaların yasaklanması ve kriz gerekçesiyle işten atılanların işe iadelerini sağlayacak yasal düzenlemelerdir. Buna ek olarak, haftalık çalışma süreleri de kısaltılmalıdır. Bu önlemlerin acilen devreye sokulması gerekir. 29 Mart seçimlerinden önce sizden bu adımı atmanızı bekliyoruz."

Yerel seçimler aynasında gerçek kimlikler!

Özgücün sınırlılığı değil özgüvenin sınırsızlığı!

Siyasal yaşamda karşılaştığımız her tutumun gerisinde bir sınıfsal mantık ve duruş vardır. Bu sınıfsal mantık gerek biz sınıf devrimcilerinin, gerek liberal-reformistlerin, gerekse halen devrimci bir zeminde durmak için çaba harcayan küçük burjuva devrimci-demokrat akımların politik süreçlerdeki tutum ve davranışlarının temel belirleyicidir.

Devrimcilik işin özünde bir değiştirme iradesidir. Bu irade, buna uygun bir konumlanış ve pratik olmaksızın, kurulu düzeni temellerinden yıkacak devrimci değiştirme iddiası olmaksızın, devrim bilinmez geleceğin işi olarak kalır. Tabii ki, devrim küçük grupların değil kitlelerin eseri olacaktır. Fakat bu irade olmaksızın, bırakalım devrimi, devrim yapma heyecanı ve inancından bile eser kalmaz. Bu ise irade ve özgüvenin bittiği, bağımsız politika yapma olanağının tükendiği yerdir.

Bu noktadan sonra şaşkınlık, daha doğru bir ifadeyle sürükleniş başlar. Bu irade bir defa kırıldı mı, söz konusu akımlar ya reformizm batağına sürüklenir ya da reformist akımların kuyruğuna takılır. Yani her durumda işin sonu düzen içine sürüklenmektir.

Reformistler ve küçük burjuva devrimci-demokratlarda olmayan nedir?

Reformizm bu ülkede kısaca, devletin sistematik terörü altında küçük burjuva devrimci kimliğini terk ederek daha da gerileyen, devrimden ve devrimci değerlerden koparak düzenin icazet sınırları içinde politika yapan akımlar toplamıdır. Bunların reform talepleriyle sınırlanmış muhalif bir duruşları elbette var. Fakat işin aslında onlar düzenden bağımsız politika yapma iradesinden yoksunlar. Onlar, düzenin boşluklarında yaşama şansı ararlar. Çünkü onların siyasal yaşamlarında devrimci ilkelere yer kalmamıştır artık. Her seçim döneminde yaşanan ibretlik tabloları aslında ne halde olduklarının kanıtıdır.

Bugün reformist güçlerin siyasal yaşamda belli bir etkileri var. İlkeden yoksun politik çizgileri devrimci mücadele açısından kıymetsiz olsa da, yol açtıkları uğursuz siyasal etkiye karşı ideolojik şiddetimizin hedefi olmak durumundadırlar.

Devrimci hareketin zayıf tablosu, reformizmin bu güdük siyasal etkisinin başka bir nedeni. Bugünlerden daha bir depreşen uçuk parlamenter hayaller, "ne olursan ol yine gel" ittifakları, koltuk hesapları ve çığıından çıkmış ilkesizlik... Bu kadarı, kaşarlanmış liberal-reformistlerle onların kuyruğuna takılanların tablosunu özetlemek için yeterlidir.

Peki, bütün bunlara rağmen Kürt hareketi eksenli reformist bloğun peşinde sürüklenen ve halen devrimci olduğunu iddia eden akımlara ne demeli? Onlar "demokrasi ve özgürlük adına", "devrimcilik adına", "devrimci güç birliği" adına seçimlerden yararlanmak derken, işin aslında günü kurtarmaya çalışıyorlar.

Kürt hareketinin oy potansiyeli reformistlerin parlamenter hayallerini canlı tutarken, bağımsız politika yapma iradesinden yoksun küçük-burjuva kuyrukçu akımlar için ise özellikle seçim dönemlerinde günün kurtarılmasına olanak tanıyor. Bu anlayışla hareket edenler belki günü kurtarabilirler ama bu çizgiyi izleyenleri hiçbir güç düzenin bataklığına sürüklenmekten kurtaramaz.

Devrimci ilkeleri kıskançlıkla savunanlar geleceği kazanacak olanlardır!

Devrimci baharı örgütlenme çalışmalarının hız kazandığı bugünlerde, tepkisini fabrika işgalleri ve direnişlerle ortaya koyun işçi sınıfı, aslında akacak kanal aradığını gösteriyor. Şimdi büyük bir inat ve sabırla, daha fazla bir inisiyatifle sürece yüklenme zamanı. Bütün olanakları sefer edip mesafe katetme zamanı.

Böyle bir süreçte yerel seçim faaliyeti yürüttük. Seçimlerin yarattığı politik ortamın devrimci mücadele için sunduğu olanakları değerlendirmeye çalıştık. Bugün asıl mesele, planlı ve sistemli bir yüklenme ile kazanımları kalıcılaştırmak ve yeni döneme daha güçlü ve hazırlıklı girmektir. Bunu yaparken belirleyici olan, sınıfın devrimci partisinin nicel gücü değil, özgüvenimizin sınırsızlığıdır.

Bu özgüven salt iyimserliğin bir ifadesi değil, tersine, sınıfsal konumumuz, buna uygun şekillenen ilkesel tutum ve politik sağlamlığımızın ürünüdür. Bu sınıfsal duruş ve özgüven sınıfın devrimci partisinden mayasında vardır.

Seçimlerde aldığımız tok tutum ve bağımsız devrimci sınıf politikası yapma iradesi ile şunu söyleyebiliriz ki, devrimci bahara devrimci hazırlığın temsilcisi olma onuru sınıf devrimcilerine aittir. Zira her dönem olduğu gibi bu dönemde de sınıf devrimcileri, devrimci ilkeleri kıskançlıkla savunmaktadır.

Bu topraklarda devrimci mücadele uğruna ölümü küçülten binlerce yiğit devrimciye, işçi sınıfına ve emekçilere, dünya halkları ve kendi öz emeğine karşı sorumluluk duyan her devrimci, bugün seçimler vesilesiyle açığa çıkan bu ibretlik tabloyu sorgulamalı ve devrimci tutum almalıdır. Bu sorgulama hayati önemdedir ve her devrimcinin ertelenemez görevidir.

Adana'dan bir komünist

TİB-DER 2. Olağan Genel Kurulu gerçekleştirildi...

“Tersaneler cehennem, işçiler köle kalmayacak!”

Tersane İşçileri Birliği Derneği 2. Olağan Genel Kurulu 18 Mart akşamı gerçekleştirildi. 2. Olağan Genel Kurul kriz, seçimler ve sermayenin saldırılarının alabildiğine arttığı bir dönemde yapıldı.

Genel Kurul salonu “Tersaneler cehennem, işçiler köle kalmayacak!”, “Gemileri yaktık, geri dönüş yok!” ve “Artık yeter ölmek istemiyoruz!” pankartları ile temel taleplerin yazılı olduğu pankartlarla süslendi. Genel kurul başlamadan tersane işçilerinin son iki yıllık mücadelesini içeren zengin deneyimlerin yer aldığı faaliyet raporu dağıtıldı.

Genel kurulda ilk olarak, iş cinayetlerine kurban giden 122 işçi ve işçi sınıfı mücadelesinde yitirilen devrimciler anısına saygı duruşunda bulunuldu. Ardından, Tuzla cehennemindeki çalışma şartlarını anlatan ve TİB-DER saflarında örgütlü mücadeleye çağrı yapan bir sinevizyon gösterimi yapıldı. Sinevizyonun ardından kürsüye divan çağrıldı.

Genel kurulda ilk olarak, iş cinayetlerine kurban giden 122 işçi ve işçi sınıfı mücadelesinde yitirilen devrimciler anısına saygı duruşunda bulunuldu. Ardından, Tuzla cehennemindeki çalışma şartlarını anlatan ve TİB-DER saflarında örgütlü mücadeleye çağrı yapan bir sinevizyon gösterimi yapıldı. Sinevizyonun ardından kürsüye divan çağrıldı.

İlk olarak iki yıllık süreç içerisinde TİB-DER yönetiminde bulunan Cahit Atalay açılış konuşmasını yaptı. Atalay, derneğin iki yıllık süreç içerisindeki mücadele deneyimlerinden kesitler sundu. Ardından Bağımsız Devrimci Sınıf Platformu'nun **İstanbul Büyükşehir Bağımsız Sosyalist Belediye Başkan adayı Melek Altıntaş**'a söz verildi. Melek Altıntaş konuşmasında, düzen partilerinin birbirinden farkı olmadığını, hepsinin işçi ve emekçi düşmanı olduğunu, seçim için yapılan harcamaların hiçbirinin demokrasi adına yapılmadığını, sadece kendi çıkarları için yapıldığını ifade etti. Krize ve tersanelerdeki etkilerine değinen Altıntaş, tersanelerdeki cehennem koşullarının ancak ve ancak işçilerin örgütlü gücüyle çözülebileceğini ifade etti ve TİB-DER'in bu mücadele içerisinde önemli bir yer tuttuğunu, tüm işçilerin TİB-DER saflarında örgütlenmesi gerektiğini savundu.

Melek Altıntaş'ın konuşmasının ardından önergeler bölümüne geçildi. Divana toplam 9 önerge sunuldu. İlk önerge seçimlerle ilgiliydi. “*Seçim günü olan 29 Mart gününe kadar tersane işçileri olarak BDSP'nin adayını oy vererek desteklemeye çağıran faaliyet ve etkinliklere omuz vermeli, tersane işçileri arasında etkin propaganda ve ajitasyon faaliyetine önem verilmelidir*” önergesi oy çokluğuyla kabul edildi. Önergeler sırasıyla oylandı ve oy çokluğuyla kabul edildi.

Kabul edilen önergeler sırasıyla şöyleydi:

* Tersanelerde “**İş cinayetlerine, ücretlerin düşürülmesine ve işten atmalara karşı 1 Mayıs'ta TAKSİM'E!**” başlığıyla bir kampanya örgütlenmesi...

* “**Ücretlerimiz arttırılsın, ana firma tarafından ve zamanında ödensin!**” başlığıyla güçlü bir çalışmasının örgütlenmesi...

* İş cinayetlerinin, ücret gasplarının, sigortasız çalıştırmanın ve her türlü kuralsızlığın ana nedeni olan taşeronluk sistemine karşı “**Taşeronluğun denetim altına alınması değil, tümünden kaldırılması**” ana başlığıyla yaygın bir ajitasyon-

propaganda faaliyetinin örgütlenmesi....

* “**İşçi sağlığı ve iş güvenliği tedbirleri alınsın! Ölümler durdurulsun!**” talebi etrafında bir çalışmanın örgütlenmesi, yaygın ve kitlesel eylemlerin yapılması, bu konuda sendikalar, meslek odaları, kitle örgütleri ve devrimci örgütlenmelerle ortak hareket edilmesi...

* Günümüz sınıf hareketinin verili durumu gözönünde bulundurulduğunda, mevzi ve tekil direnişlerin önemi büyüktür. “Sınıf dayanışması” bugünkü sınıf hareketinin en acil ihtiyaçlarından biridir.

Tersane işçileri olarak tüm direnişlere aktif desteği yakıcı bir ihtiyaç olarak görüyoruz. Bu ihtiyaçtan hareketle sınıf dayanışmasının örgütlenmesi çabasının güçlendirilmesi...

* Kapitalizmin krizinin derinleştiği böyle bir dönemde işten atmalar oldukça yaygın yaşanmaktadır. Zira kriz döneminin başından bugüne kadar onbinlerce işçi arkadaşımız “kriz” gerekçesiyle işsiz bırakılmıştır. Kendine has kanunların işlediği Tuzla tersanelerinde işçi kısımları doğal karşılanmaktadır. Oysa bu kabul edilebilir bir durum değildir.

“**İşten atmalara son! Herkese iş, tüm çalışanlara iş güvencesi**” talebiyle bir çalışmanın örgütlenmesi...

* Derneğimizin 2007-2009 yılı içerisindeki tüm faaliyetlerini içeren ve bugün burada dağıtılan “Faaliyet Raporu”nun daha zengin hale getirilmesi ve en geniş biçimde kamuoyuna sunulması...

* Tersane işçilerini örgütleme ve mücadeleye kazanma için yapılan tüm eylem, etkinlik ve çalışmalara bir de anket çalışmasının eklenmesi...

Tüm önergeler oylanarak kabul edildi.

Ardından serbest kürsü bölümüne geçildi. İlk sözü Tuzla'dan bir liseli aldı, tersane işçileriyle dayanışmanın yükseltilmesi için çaba sarf edeceklerini belirtti.

Tuzla Gemi Tersanesi'nde bir işçi tersanelerdeki çalışma şartlarına karşı TİB-DER'in güçlü bir mücadele mevzisi olduğunu, TİB-DER'in bugüne kadarki mücadele içerisinde bedeller ödediğini, dolayısıyla da sahiplenilmesi gerektiğini vurguladı. Bireysel kurtuluş çabalarının yersiz ve örgütlenmenin bir ihtiyaç olduğunu ifade etti.

Ardından sosyalist bir kamu emekçisi söz aldı, kamu emekçilerinin tersane işçisinin mücadelesinin destekçisi olduğunu vurguladı.

Diğer bir konuşma ise hakları için direnen ve kazanan TORGEM işçisi İmdat Büyükbaş tarafından yapıldı. İmdat Büyükbaş TORGEM direnişini anlattı, bütün işçileri hakları için dernek çatısı altında birleşmeye ve kenetlenmeye çağırdı. Patron ve taşeronların dernek hakkında sürekli karalayıcı konuşmalar yaptığını, TORGEM direnişinden önce derneğe karşı önyargılı davrandıklarını ancak direniş ile birlikte bu önyargının geride kaldığını belirtti.

Birkaç konuşmacının söz almasının ardından genel kurula gelen mesajlar okudu. Genel kurula “Türkiye HomeNet Ev-Eksenli Çalışanlar Sendikası Girişimi”, Volkan Yaraşır ve Hollanda BİR-KAR



18 Mart 2009 | Tuzla

Emekçi Kadın Komisyonu birer mesaj gönderdi.

Son bölümde 5 kişilik yönetim kurulu adayları tek tek isimleri okunarak kürsüye çağrıldı. Yapılan oylamada sonucu yönetim listesi kabul edilerek yeni yönetim belirlendi. Yeni yönetim adına konuşma yapmak üzere kürsüye Zeynel Nihadioğlu çağrıldı.

Nihadioğlu yaptığı konuşmada şunlara değindi: “... 27 Şubat eyleminden sonra bu üçlü çete öncül işçilerin kıyımına başladı. Onların yarattığı kriz nedeniyle binlerce işçi arkadaşımızın işine son verildi. Tabii bu işten atma saldırısı GİSBİR tarafından çok iyi organize edildi ve diri durabilen, mücadele eğilimi gösteren işçileri ilk olarak hedef aldı. Bu saldırıdan sonra muazzam ölçüde hak gaspına başladı. İşten atmalar, ücret gaspları ve iş cinayetleri çalışma ortamımızın bir parçası haline geldi. Mücadeledeki bu zayıflama, işçilerin havzadaki örgütlenmelerden uzaklaşması doğaldır. Zira sınıf bilinci burada belirleyicidir. Bu belirleyicilik yaşamsaldır. Biz umutluyuz. Havzada çok güçlü faaliyetler, eylem ve etkinlikler gerçekleştirdik. Mutlak bir gün karşılık bulacaktır. İşçi arkadaşlarımızın sinmişliği bizim için yanlıtıcı değildir. Tersane işçisinin örgütlenmekten başka şansı yok. Ve dolayısıyla da onların tek umudu TİB-DER'dir. Yılmadan, usanmadan mücadele ederek bu karamsarlığı yok edeceğiz.”

2. Genel Kurulumuzu gerçekleştirdik. Genel kurulumuzda belirleyici olan yönetimin seçilmesi değil, burada açığa çıkan mücadele programıdır. Bu programın hayata geçmesinde herkesin sorumluluğu vardır.”

Nihadioğlu son olarak tüm işçilere örgütlenme çağrısı yaptı.

Genel kurul sonucunda yeni yönetim görev bölümünü yaptı. TİB-DER Başkanlığı'na yeniden **Zeynel Nihadioğlu**, Başkan Yardımcılığına **Cahit Atalay**, Saymanlığa **Zeynel Kızılaslan**, Yönetim Kurulu üyeliklerine ise **Şinasi Aydemir** ve **Erdal Ergen** getirildi.

İzmir'de "seçimler ve kriz" gündemli toplantılar

İzmir BDSP'nin 29 Mart yerel seçimlerine sayılı günler kala yoğunlaştırdığı devrimci seçim faaliyeti, kriz gündemli toplantılarla sürdü. BDSP'nin **Çiğli Güzeltepe** ve **Buca Çamlıkule**'de bulunan seçim irtibat bürolarında gerçekleştirilen "seçimler ve kriz" gündemli toplantılarda birlikte mücadelenin önemi tartışıldı.

Çiğli seçim bürosunda kriz toplantısı

20 Mart günü BDSP'nin Çiğli Güzeltepe'deki seçim bürosunda işçi ve emekçiler krize karşı neler yapılması gerektiğini tartıştılar. Toplantı öncesinde mahallede 600 el ilanı ve aday bildirisi kapı kapı dolaşarak dağıtıldı. İşçiler, emekçiler ve kadınlar toplantıya çağrıldı. Saat 20.00'de başlayan toplantıya İzmir Büyükşehir Belediyesi Bağımsız Sosyalist Başkan Aday N. Şafak Özdoğan da katıldı. Toplantıda seçim sürecinin sonuna yaklaşıldığı, ancak sınıf devrimcilerinin, işçi ve emekçilerin hak alma mücadelesini büyütme çabasının kesintisiz bir şekilde sürdüğü ifade edildi. 30 Mart sabahı seçimlerin geride kalacağı ancak düzenin ve ona uşaklık eden partilerin saldırılarını pervasızca hayata geçirmeye devam edecekleri, işsizliğin, yoksulluğun ve sefaletin katlanarak artacağı, kapitalizmin krizinin ağırlaşarak süreceği dile getirildi.

Komünistlerin seçim süreci boyunca kapitalist düzeni ve uşaklarını teşhir ettikleri, işçi ve emekçileri hak ve özgürlükleri doğrultusunda mücadeleye çağırdıkları, gerçek çözümün ve kurtuluşun devrim ve sosyalizmden geçtiğini anlattıkları dile getirildi.

Seçimlerin ardından devrimci faaliyetin kesintisiz bir şekilde devam edeceği söylendi.

İşçi ve emekçilerin gerçek gündeminin krize karşı hak ve talepleri doğrultusunda mücadeleyi yükseltmek olduğu ifade edildikten sonra yaklaşmakta olan 1 Mayıs'ın anlam ve önemine vurgu yapıldı. 1 Mayıs'ın anlamının tek bir güne sıkıştırılmayacak kadar önemli olduğu, işçi sınıfının kanının aktığı 1 Mayıs'ın mücadele günü olduğu dile getirildi.

İşçi ve emekçilerin kapitalizmin krizine karşı neler yapması gerektiği üzerine konuşuldu. Fabrika ve ev toplantılarıyla, imza standları ve yürüyüşlerle, panel ve söyleşilerle, şenlik, piknik vb. etkinliklerle krize karşı işçi ve emekçilerin mücadeleye çağırılması gerektiği ifade edildi.

Daha sonra toplantıya katılanlar sürece ilişkin neler yapılabileceği üzerine görüşlerini belirttiler. Sokak tiyatrolarıyla, emekçilere açık şenlik türü etkinliklerle bu çabanın güçlendirilebileceği önerildi. Önerilen düşüncelerin somutlanması için 5 Nisan günü bir toplantı yapılması ve ardından basın açıklaması gerçekleştirilmesi kararıyla toplantı sona erdi.

Çamlıkule'de kriz toplantısı

Buca'nın Çamlıkule Mahallesi'nde açılan seçim bürosuyla, yaşanan sorunlara seçim aldatmacasıyla çözüm bulunamayacağını ve gerçek çözümün devrimci sınıf mücadelesiyle gerçekleşebileceğini anlatan devrimci seçim çalışması, yaklaşık bir aydır merkezi ve yerel materyallerin kullanımıyla sürüyor. Etkinlikler ve ev ziyaretleriyle semtteki işçi ve emekçilere devrimci seçim çalışması taşınıyor.

Yine bu ekseninde krizin yansımaları üzerinden mahalledeki ilerici insanlara ev ziyaretleri gerçekleştirildi. Mahallenin muhtar adaylarına ve yöre derneklerine 500 adet bildiri ve 100 afişle yapılacak toplantının çağrısı ulaştırıldı.

Toplantı, BDSP adına, düzen partilerinin ve onların boş vaatlerinin teşhirinin yapıldığı konuşmayla başladı. Krizin ülkedeki ve mahalledeki yansımaları ve 30 Mart sabahı yaşamımızda nelerin değişeceği tartışıldı.

"Kriz ve yansımalarına karşı birlik olma"nın önemine işaret edildi, sürece daha fazla insanı dahil etme yönünde vurgular yapıldı.

Oldukça canlı geçen tartışma, seçimlerin ardından tekrar bir aramaya gelme ve 25 Mart'ta ücretli-ücretsiz izinlere, işten atmalara, hak gasplarına, kriz fırsatçılığına karşı gerçekleştirdiğimiz yürüyüşe katılım çağrısıyla son buldu.

Kızıl Bayrak / İzmir



Buca'da krize karşı yürüyüş...

"Haklarımızı kazanmak, eşitliğe, özgürlüğe, insanca bir yaşama ulaşmak için mücadeleye!"

İşçi ve emekçileri seçim oyununa kanmamaya, devrimci sınıf mücadelesini yükseltmeye çağıran BDSP'liler bu çabanın bir parçası olarak 25 Mart'ta Çamlıkule'de krize karşı bir yürüyüş düzenlediler.

Akşam saat 19.30'dan itibaren BDSP'nin Buca-Çamlıkule'deki seçim bürosunda toplanmaya başlayan mahalledeki işçi ve emekçiler, saat 20:15'te kortej oluşturarak yürüyüşe başladılar. Ajitasyon konuşmaları eşliğinde devam eden yürüyüşte coşkulu sloganlar atıldı. Yürüyüş sırasında mahalledeki işçi ve emekçiler de eyleme katılmaya çağrıldı.

Olumsuz hava koşullarına rağmen canlı geçen eylemde işçi ve emekçilerdeki coşku dinmedi. Uzun bir dönemdir herhangi bir eylemin gerçekleşmediği mahallede slogan seslerini duyan emekçiler camlara çıkarak eylemi izlediler. Basın açıklamasının yapılacağı Çamlıkule Meydanı'na yaklaşıldığında kitledeki coşku daha da arttı.

Meydanda bulunan iki kahvenin ortasında yolun yarısı kapatılarak devam eden eylemde kahvelerden çıkanlara yürüyüşün neden yapıldığı anlatan konuşmalar yapıldı. Düzenin seçim oyunu teşhir edildi, düzen partilerine oy vermeme, onlardan hesap sorma çağrısı yapıldı.

Konuşmaların ardından mahalle halkından bir emekçi kadın basın açıklamasını okudu. Açıklamada, adı ister AKP, ister CHP, ister MHP ya da DSP olsun tüm düzen partilerinin programlarının bir ve aynı olduğu dile getirildi. Siyaset bezirganlığı yapan düzen partilerinin ölçsüz vaatlerinin ise yalana ve aldatmacaya dayalı olduğu söylendi. Gerçekte hepsinin sermaye uşağı olduğu, hepsinin de emperyalizmin ve İMF'nin, emperyalist tekellerin ve işbirlikçi burjuvazinin hizmetinde olduğu dile getirildi. Düzen partilerinin hepsinin emek düşmanı olduğu, hepsinin rant, soygun ve hırsızlık peşinde olduğu söylendi. Kapitalist sistem ve düzenin seçim oyunu teşhir edildikten sonra krizin faturasını ödememek için işçi ve emekçiler mücadeleye çağrıldı.

Açıklama şu sözlerle son buldu:

"Kriz bahane edilerek, kapı önüne konan biz işçiler, kriz bahane edilerek ücreti düşürülen, sigortasız gece yarularına kadar çalıştırılan biz emekçiler olarak bu oyunlara karnımızın artık tok olduğunu, onlara inanmayacağımızı buradan bir kere daha duyuruyoruz. Çamlıkule halkı, işçi ve emekçileri olarak buradaki tüm işçi ve emekçilere diyoruz ki, onlara oy vermek bu sömürü ve soygun düzenin sürmesi demektir. Sefaletimizin artması, emeğimizin ve ülke kaynaklarının yerli ve yabancı sermaye tarafından talan edilmesi demektir. Onlara inanmaya, sorunlarımızın çözümünü onlardan beklemeye devam mı edeceğiz? Yoksa haklarımızı almak için örgütlü mücadele yolunu mu tutacağız! Bizleri bekleyen gerçek seçim işte budur. Haklarımızı kazanmak, eşitliğe, özgürlüğe, insanca bir yaşama ulaşmak için tüm işçi ve emekçileri, gençleri, kadınları mücadeleye, İMF'ci, rantçı, rüşvetçi düzen partilerinden hesap sormaya çağırıyoruz."

Sloganlarla son bulan eylemin ardından kahvelerden çıkan mahalle halkı eylemi alkışlarıyla desteklediler. Çevredeki işçi ve emekçilerin de izlediği eylem coşkulu geçti.

Kızıl Bayrak / İzmir



BDSP'nin seçim faaliyetlerinden...

“Çözüm devrimde”

İstanbul

Kartal'da seçim faaliyetleri

Kartal'daki devrimci seçim çalışması aday tanıtım toplantılarıyla sürüyor. Gençliğe geleceksizliğin dayatıldığı, işçi ve emekçi çocuklarının eğitim hakkının giderek daha fazla elinden alındığı bu dönemde, işçi ve öğrenci gençliği düzenin seçim oyununa kanmamaya çağırıyoruz.

Bu kapsamda 22 Mart günü düzenlediğimiz etkinlikte **İstanbul Büyükşehir Belediyesi Bağımsız Sosyalist Belediye Başkanı Adayı Melek Altıntaş** liseli ve işçi gençlerle buluştu.

Che'nin hayatının anlatıldığı film gösteriminin ardından, İLGP adına gençliğin yaşadığı sorunları içeren bir konuşma yapıldı.

Ardından Melek Altıntaş söz alarak, son dönemde işçi ve emekçilerle beraber çocuklarına dönük saldırılardan, çıkan yasalardan, seçim döneminin ardından yaşamımızın daha çekilmez olacağından ve bu saldırılara karşı devrim ve sosyalizm mücadelesini büyütme gerektiğinden söz etti. Denizler'e, Mahirler'e sahip çıkmanın, onlar gibi mücadeleyi ilerden omuzlamaktan geçtiğini belirtti.

Toplantı bitiminde liseli gençler okul toplantıları ve merkezi bir İstanbul etkinliği düzenlemek üzerine tartışmalar yaptılar. Gelecek hafta toplanma çağrısıyla etkinliği sonlandırdılar.

Toplantının ardından adayımızla birlikte bir işçi ailesini ziyaret ettik. Son dönemde seçimlerin ve düzen partilerinin tablosu üzerinden sohbet ettik.

Aday tanıtım toplantılarıyla beraber ajitasyon-propaganda çalışmamızı sürdürüyoruz. Bu hafta Topselvi Mahallesi'ne aday bildirileri ve bildiregelerimizi ulaştırdık. Esentepe ve Petrol-İş mahallelerini aday imzalı afişlerimizle donattık. Seçim çalışmasının son haftasına girmişken, seçim çalışmasının final etkinliğinin hazırlıklarına başlamış durumdayız.

Kartal Seçim Komisyonu

Ümraniye'de seçim çalışmaları

Ümraniye'de de seçim çalışmamız her geçen gün daha da yoğunlaşan bir tempo ile devam ediyor. Geçtiğimiz hafta BDSP imzalı afiş ve bildirge dağıtımlarımızı tamamlamış, bağımsız sosyalist aday Melek Altıntaş'ın bildiri ve afişlerini kullanmaya başlamıştık. İMES çevresi ve Dudullu materyallerimizin ilk ulaştığı alanlar oldu. Propaganda-ajitasyon çalışması

sırasında düzenin seçim oyununu teşhir ederek işçi ve emekçileri devrimin yanında saf tutmaya çağırdık. Aynı zamanda gazetemizi de etkin bir propaganda aracı olarak kullanıyor, emekçi semtlerinde gazete satışları gerçekleştiriyoruz.

Çalışmamızın bir diğer ayağını ise kitle etkinlikleri oluşturuyor. Geçtiğimiz hafta bir emekçi semtinde 40 kişinin katıldığı bir film gösterimi gerçekleştirdik. Bu hafta ise iki semtte kitle toplantıları ve etkinlikleri organize edeceğiz.

Seçim büromuzu ise sınıf çalışmamızın merkezinde durduğu bir işçi bürosu biçiminde kullanmaya çalışıyoruz. Bu çerçevede 22 Mart günü seçim büromuzda **“Kriz, seçimler ve işçi sınıfı”** başlıklı bir söyleşi gerçekleştirdik.

Söyleşi kısa açılış konuşmasının ardından bir avukat arkadaşımızın kriz nedeniyle işyerlerinde yaşanan sorunlar ve bu çerçevede yapılması gerekenler üzerine gerçekleştirdiği sunumla başladı. İşten atmalardan ücretsiz izinlere kadar saldırılar karşısında hukuksal planda yapılabilecekler tartışıldı. Birçok işçi arkadaş söz alarak hem çevrelerinde yaşadıkları örnekleri paylaştılar hem de sorularıyla tartışmayı zenginleştirdiler.

Hukuksal planda yapılması gerekenlerin ardından tartışma krizin işçi sınıfına etkileri, bunun seçim sürecindeki yansımaları ve işçi sınıfının yürütmesi gereken fiili mücadele ekseninde devam etti. Krizin her zaman olduğu gibi işçi sınıfına fatura edildiği, seçimden sonra bu faturanın daha da ağırlaşacağı, işçi sınıfının da bu saldırılar karşısında örgütlü ve fiili gücüne yaslanması gerektiği vurgulandı. Burjuva düzen partilerinin işsizliği ortadan kaldırmak asgari ücreti yükseltmek gibi vaatlerde bulduklarından, reformistlerin belediyelerde iş olanakları yaratmak gibi sahte vaatler yaydığından sözedildi. Tek doğru tutumun saldırılara karşı devrim mücadelesini büyütme olduğu ifade edildi. Sendikal bürokrasinin bu iddia ve iradeden yoksun olduğu, asıl sorumluluğun sınıf bilinçli işçiler ve sınıf devrimcilerinin üzerinde olduğu vurgulandı.

28 Mart günü gerçekleştireceğimiz “Devrimci bahara yürüyoruz!” isimli etkinliğe yönelik çalışmalarımız devam ediyor.

25 Mart Çarşamba günü Sarıgazi Merkez ve Demokrasi Caddesi'nde ajitasyon konuşmaları eşliğinde aday bildirilerimizi dağıttık.

25 Mart akşamı ise Melek Altıntaş'ın katılımıyla Sarıgazi'de bir ev toplantısı gerçekleştirdik. Ağırlığını kadınların oluşturduğu 15 kişinin katıldığı toplantıda canlı tartışmalar yaşandı.

Ümraniye BDSP



e, kurtuluş sosyalizmde!”

GOP'ta mücadele çağrısı

Devrimci sınıf çizgisini yaymayı ve kitlelerle buluşturmayı esas alan faaliyetimiz yaygın materyal kullanımı ile sürüyor.

Sultangazi bölgesinde Gazi girişi, Eski Karakol, Köşe Durağı, Cemevi Durağı ve yeni Karakol'a kadar yaygın bir şekilde “Seçim aldatmacası değil, devrimci sınıf mücadelesi!”, “Haramilerin saltanatını yıkacağız, sosyalizmi kuracağız!” ve “Yaşanabilir bir kent ve insanca bir yaşam için sosyalizm” şiarlı afişlerimizi yaptık.

İki çeşit olan bildirilerimizi de akşam saatlerinde yoğun bir şekilde kapı kapı dolaşarak işçi ve emekçilere ulaştırıyor, onları mücadeleye çağırıyoruz.

Karadeniz Mahallesi'nde de faaliyet yoğun materyal dağıtımı ile sürüyor. “Düzenin seçim oyununu bozalım, temel hak ve özgürlükler için mücadeleyi yükseltelim!” başlıklı bildirilerimizi kapı kapı dolaşarak dağıttık. Pazar yerinde de dağıtım gerçekleştirdik. “Yaşanabilir bir kent ve insanca bir yaşam için sosyalizm” şiarlı afişlerimizi de yoğun bir şekilde mahallede kullandık.

Seçim faaliyetlerinin yanısıra GOP BDSP olarak direnişte olan Meha işçileriyle dayanışma amacıyla Elmabahçesi sanayi bölgesinde “Direnen Meha işçisi kazanacak!”, “Meha işçisi yalnız değildir!”, “Meha'da direniş kazanacak!” şiarlı BDSP imzalı yazılamalar yaptık.

Seçim aldatmacasına karşı kurtuluşun ancak mücadele ederek kazanılacağını haykırmaya devam edeceğiz.

GOP BDSP

İkitelli seçim çalışmalarından...

İkitelli BDSP seçim bürosu merkezli faaliyetimiz yeni aday bildirisi ve afişlerinin de kullanımıyla yaygınlaşarak devam ediyor.

İşçi ve emekçi ailelerinin yoğun olarak oturduğu İkitelli Köyiçi semtinde 2'şer bin adet aday bildirgesi ve BDSP seçim bildirelerinin dağıtımını gerçekleştirdik. Yoğun ilgiyle karşılanan dağıtımımız esnasında emekçilerle sohbet ettik.

İkitelli Atatürk Mahallesi çevresinde afişlemeler yaptık, ev ziyaretleri gerçekleştirdik. Sosyalist adayımızın 5 bin adet seçim bildirgesini ulaştırdık. Bildiri dağıtımlarımızın yanısıra Melek Altıntaş imzalı ve “Haramilerin saltanatını yıkacağız! Sosyalizmi kuracağız!” şiarlı afişleri İkitelli Atatürk Mahallesi'nde bulunan büromuzun çevresinde

yaygınca kullandık.

Emekçi kitlelerle ilişki kurmanın en etkin yollarından biri olan gazete satışlarımızı da ara vermeden devam ediyoruz. Gazetemizi, düzeni teşhir etmek ve kendi bağımsız çizgimizi anlatmak için etkin bir şekilde kullanıyoruz.

Seçim faaliyetimiz çerçevesinde ev toplantıları da devam ediyor. Son olarak Şahintepe semtinde **Büyükşehir Bağımsız Sosyalist Belediye Başkan adayı Melek Altıntaş**'ın da katıldığı bir ev toplantısı gerçekleştirdik. Düzen partilerinin gerçek yüzlerini sergileyen söyleşide insanların ilgi ve desteği ile karşılaştık.

Etkin bir materyal ve ev toplantısı süreciyle ördüğümüz faaliyetimiz güçlenerek devam edecek.

Küçükçekmece BDSP

Pendik'te etkin ve yaygın çalışma

Bir haftalık yoğun bir emekle hazırlığını yürüttüğümüz BDSP aday tanıtım etkinliği, 20 Mart akşamı Aydos seçim bürosunda gerçekleştirildi. Etkinliğin ön sürecinde, bine yakın çağrı davetiyesi işçi ve emekçilere ulaştırıldı. Fabrikalardan işçi servislerine, kahve konuşmalarından pazar dağıtımlarına kadar etkinliğe yaygın bir şekilde çağrı yapıldı. İşçilerin geçiş güzergahlarına ozalitler asıldı. Yanısıra ajitasyon konuşmaları yapılarak düzen partilerinin teşhiri edildi.

Aday bildireleri ve afişler de kullanılarak yürütülen çalışmada işçi ve emekçilerle birebir ilişki kuruldu. İşçi ve emekçiler hem fabrikalarından hem evlerinden kuşatıldı. İşçi ve emekçilere sınıfın devrimci programı etrafında mücadeleyi yükseltme çağrısı yapıldı. Aydos seçim bürosu emekçiler için bir mevziye dönüştü.

20 Mart günü gerçekleştirdiğimiz aday tanıtım etkinliği Nazım Hikmet'in “Hoşgeldin”, “Türkiye işçi sınıfına selam” ve küçük bir dostumuzun “Çocuklar ölebilir yarın” adlı şiiriyle başladı. Etkinlikte yapılan konuşmada yerel seçimlere hangi siyasal ve iktisadi atmosfer içerisinde girildiği anlatıldı ve sınıf cephesinden yaşanan tablonun altı çizildi. Krizle birlikte ağırlaşan sorunların yaşandığı bir seçim sürecinde düzen partilerinin yalana dayalı vaatlerle işçi ve emekçileri aldatmaya çalıştıkları ifade edildi. BDSP olarak seçimlere neden bağımsız sosyalist adaylarla katıldığımız açıklandı. Ardından **İstanbul Büyükşehir Belediyesi Bağımsız Sosyalist Belediye Başkan Adayı Melek Altıntaş**'a söz verildi.

Adayımız, 5 yıl önce emekçilerin kapılarını vaatlerle çalanların hemen sonrasında bu kapılara yıkımlarla, işsizlikle, paralı sağlık hizmetleriyle geri döndüklerini ve bugün de aynı sahte vaatlerle kapıları çaldıklarını ifade etti. Gerçek kurtuluşun işçi sınıfının iktidarı almasıyla ve sosyalizmin kurulmasıyla gerçekleşeceğini vurguladı. Emekçilere birlikte mücadele çağrısı yaparak konuşmasını tamamladı.

Soru-cevaplarla ve canlı tartışmalarla gerçekleşen etkinlik, küçük bir dostumuzun Nazım Hikmet'in “Büyük insanlık” adlı şiirini okumasıyla sona erdi.

Ardından BDSP Kurfalı seçim bürosundan etkinliğe destek veren müzik grubunun hazırladığı marşlar okundu ve son olarak Avusturya İşçi Marşı hep beraber söylenerek sohbetlere geçildi. Emekçi kadınların da ilgi gösterdiği etkinliğe 50'yi aşkın emekçi katıldı.

Aday imzalı “Düzenin seçim oyununu bozalım! Çözüm devrimde kurtuluş sosyalizmde!” şiarlı pankartları Şeyhli merkez, Kurtköy Sanayi, Aydos merkez, Aydos girişi, Pendik Köprüsü ve Pendik merkez olmak üzere birçok farklı noktaya astık. Düzen partilerinin pankartları emekçilerin sokaklarını kuşatmış dururken, devletin ve faşistlerin pankartlarımıza tahammülsüzlüğü sanayideki iki pankartımızın asıldıktan 2 gün sonra ortadan kaldırılmasıyla bir kez daha karşımıza çıktı!

Hafta başında “Haramilerin saltanatını yıkacağız! Sosyalizmi kuracağız” şiarlı aday afişlerimizi asarken, düzenin bekçileri karşımıza çıktı. “Sosyalizmi kuracağız afişlerini mi asıyorsunuz” diyerek önümüz kesen grup, afişleri gördükten sonra gitmek durumunda kaldı. Bizler de çalışmamıza devam ederek Aydos girişini afişlerimizle donattık.

Bir aydır yoğun bir şekilde yürüttüğümüz seçim faaliyetimiz 28 Mart'ta Kadıköy'de gerçekleşecek basın açıklamasıyla sona erecek. 30 Mart günü düzen partilerinin bir kısmı hezimete uğrarken, bir kısmı da seçim başarısını kutlayacak. Biz sınıf devrimcileri ise, yine emekçi semtlerinin düzen partilerinin beş yılda bir uğradığı çamurlu sokaklarında, fabrika kapılarında ve torna tezgahlarının başında olacağız. Ve bölgemizde mücadele bayrağını daha da yükselterek işçi sınıfının birlik, mücadele ve dayanışma günü 1 Mayıs'a hazırlanacağız.

Pendik BDSP

Sultanbeyli'de faaliyetlerden...

Sultanbeyli'nin mahallelerinden biri olan Başaran



Mahallesi'nde 19 Mart akşamı "İşçiler seçimi ve krizi tartışıyor" başlıklı bir etkinlik gerçekleştirdik. Etkinliğin çalışmasını, kapı kapı dolaşarak işçi ve emekçilere ulaştırdığımız davetiyelerimizle yaptık. Etkinliğin gerçekleşeceği gün sabah erken saatlerde işçi servislerine davetiyelerimizi ulaştırdık.

Etkinlikte ilk konuşmayı **İstanbul Büyükşehir Belediyesi Bağımsız Sosyalist Belediye Başkan Adayı Melek Altıntaş** yaptı. Altıntaş, ülkede yaşanan iki gerçekliğe dikkat çekti. İlk olarak seçim yatırımları adı altında milyar dolarları bulan harcamalar, ikincisi ise son dönemde "kriz" bahane gösterilerek yaşanan işçi çıkarmaların olduğu sayının 700 bini aşmasıydı.

Bir işçi tarafından dile getirilen "başta sol gelsin de ne olursa olsun" sözleri anlamlı bir tartışmaya yolaçtı. Melek Altıntaş, belediyelerin yapacaklarının kırıntı düzeyinde olduğunu ve bu sistemde bir şeyleri değiştirecek olanın aslında işçi ve emekçilerin örgütlü mücadelesi olacağını vurguladı. BDSP adaylarının da seçimlere işçi sınıfını sosyalizm mücadelesinin bir parçası olmaya çağırarak katıldığını söyledi.

ÖSS'nin kaldırılmasından krizin yarattığı sonuçlara kadar bir dizi sorunun tartışıldığı toplantı Newroz'da alanlarda buluşmak çağrısıyla son buldu.

Hafta içinde yine materyallerimizle işçilere ve emekçilere seslendik. Çiftlik Mahallesi ve Sultan Sanayi Sitesi'nde kapı kapı dolaşarak bildiregilerimizi dağıttık. Başaran, Veysel Karani, Teferrüç Mahalleleri'nde gazete satışları gerçekleştirdik.

Mahallede Newroz çağrısını da yaygın biçimde yaptık. "Newroz isyandır! Kürt halkına özgürlük, eşitlik, gönüllü birlik!/BDSP" ozalitlerini Başaran, Veysel Karani ve Teferrüç mahallelerinde kullandık. El ilanlarını Başaran Mahallesi'nde gazete satışıyla birlikte dağıttık. 21 Mart akşamı kahveleri dolaşarak Newroz'a çağrı yaptık.

Faaliyetlerimiz 28 Mart günü gerçekleştireceğimiz "Devrimci bahara yürüyoruz" etkinliğinin hazırlıkları ile sürüyor.

Sultanbeyli BDSP

Esenyalı'da çok yönlü hazırlık

Seçim çalışmamız son haftasına girerken aynı tempo ve yoğunlukla devam ediyor. Bir yandan yerel güçlerle temas kurup ilişkileri güçlendiriyor, diğer yandan pratik faaliyetlerimize devam ediyoruz.

Bildirge dağıtımlarının ardından aday bildirimlerini yaygın bir şekilde dağıtıyoruz. Dağıtıma ilk önce Pendik Esenyalı'dan başladık. Esenyalı seçim büromuzun etrafındaki bölgeye bildirimlerimizi ulaştırdık. Ardından Esenyalı Bingöl Mahallesi'nde yaygın bildiri dağıtımını gerçekleştirdik. Aday bildirimlerini Tuzla tersane işçilerine de ulaştırdık. Aydıntepe istasyonunda bin adet aday bildirisi dağıttık. Bildiri dağıtımlarımız sürüyor.

Afişlerimizi de geniş bir alanda kullanıyoruz. Esenyalı Mahallesi'nde "Haramilerin saltanatını yıkacağız, sosyalizmi kuracağız!" aday imzalı ve "Seçim aldatmacası değil, devrimci sınıf mücadelesi! Çözüm devrimde, kurtuluş sosyalizmde!" BDSP imzalı afişlerden 400 adet yaptık.

Esenyalı ana cadde ile Aydın Caddesi'nin yanısıra Newroz'un kutlanacağı alan ile ara sokakların hepsine afişlerimizi astık.

Tuzla'da seçim çalışması...

Tuzla tersanelerindeki seçim faaliyetimiz bildiri ve afiş çalışmalarıyla sürüyor. 22 Mart günü gerçekleşen afiş çalışmalarımızın ardından 23 Mart günü de Tuzla Gemi tersanesi etrafında işçilerin işe gidiş saatlerinde aday imzalı "Haramilerin saltanatını yıkacağız sosyalizmi kuracağız!" afişlerini astık. İşe giden tersane işçilerine bin adet aday bildirisi dağıttık. TORLAK Tersanesi karşısındaki merkezi noktaya "Düzenin seçim oyununu bozalım! Çözüm devrimde kurtuluş sosyalizmde!" pankartını astık.

Esenyalı BDSP

Esenyurt'ta seçim çalışmalarından...

Esenyurt'ta devrimci seçim faaliyetimiz etkinlikler, yaygın bildiri dağıtımları ve afişlemelerle devam ediyor.

Son 5 gün içerisinde yaklaşık 20 fabrikaya aday bildirimlerimizi dağıttık. Avcılar, Kıracaoğlu, Esenyurt merkezlerinde bildirimlerimizi işçi ve emekçilere ulaştırdık.

Tabela, Yenimahalle, Kuruçeşme, Balık yolu, Depo, Yenikent ve Tokat gibi emekçi semtlerini "Haramilerin saltanatını yıkacağız! Sosyalizmi kuracağız!" şiarlı aday afişlerimizle donattık. Kızıl Bayrak gazetesini de yaygın bir şekilde kullanıyoruz.

Dağıtımlar ve afişlemeler esnasında işçi emekçilerden olumlu tepkiler alıyoruz. Düzen partilerinin hepsinin soyguncu, rantçı olduğu ve hepsinin patronlara hizmet ettiği konusunda emekçilerde bir bilinç açıklığı var. Ancak büyük oranda "alternatifsiz" ve "güçsüz" olduklarını düşünüyorlar. Israrla ve kararlılıkla alternatifsiz olmadıklarını, asıl gücün işçi ve emekçilerin örgütlü sınıf mücadelesinde olduğunu, bu düzenin tüm pisliğinin ancak devrimle temizleneceğini, tek kurtuluşun sosyalizm olduğu gerçeğini anlatıyoruz. Tartışmalarımız birçok işçi ve emekçiye umut yaratıyor.

Ajitasyon-propaganda çalışmalarımızın yanısıra işçi toplantıları düzenliyoruz. Esenyurt İşçi Platformu-Tekstil İşçileri Komisyonu, "Tekstil işçileri seçimleri ve krizi tartışıyor" başlıklı bir işçi toplantısı düzenledi. İşçilerin seçimlerde devrimci tutum alması gerekliliği üzerine tartışılarak düzen partilerinin, kapitalist sistemin teşhiri yapıldı. Seçim ve kriz konuları içiçe işlendi. Krizin işçilere yansması tekstil sektörü üzerinden değerlendirildi. Seçimler sonrası artacak saldırılara karşı örgütlenme çağrısı yapıldı. İleriye dönük olarak fabrikalarda ve semtlerde mücadele komiteleri oluşturma kararı alındı. İşçilerin ve emekçilerin mücadele günü 1 Mayıs'a katılımları örgütlemenin yol ve yöntemleri konuşuldu. Toplantımız 1 Mayıs alanlarında, krize karşı mücadeleyi büyütme ve acil istemlerimiz etrafında örgütlenme çağrısıyla sonlandı.

Esenyurt BDSP

İzmir

Buca'da yaygın seçim faaliyeti

Yerel seçimlerin yaklaşması ile devrimci seçim faaliyetlerimiz yoğunlaştı. Bir taraftan "Haramilerin saltanatını yıkacağız, sosyalizmi kuracağız!" şiarlı afişlerimizi kullanırken, bir taraftan da aday tanıtım bildirimlerinin yaygın dağıtımlarını gerçekleştiriyoruz.

Kuruçeşme, Buca Koop, Yıldız ve Çamlıkule mahallelerinin direklerine, trafo ve panolarına afişlerimizi astık. Yanısıra aday tanıtım bildirimlerimizi kapı kapı dolaşarak emekçilere ulaştırdık.

21 Mart günü Kemeraltı çarşısı girişinde işçi ve emekçilere BDSP seçim bildirgesi ile birlikte aday tanıtım bildirimlerini ajitasyon konuşmaları eşliğinde dağıttık. Konuşmalarımızda Amerikancı, IMF'ci düzen partilerini teşhir ederek onlardan hesap sorulması gerektiğini vurguladık. Yaklaşık iki saat süren faaliyetimiz işçi ve emekçiler tarafından ilgi ile karşılandı. Daha sonra ise Buca Şirinyer Tansaş önünde ajitasyon konuşmaları ile faaliyetimizi devam ettirdik. Toplam 1200 bildiriye işçi ve emekçilere ulaştırdık.

20-21 Mart günleri boyunca yaptığımız faaliyetlerde yüzlerce işçi ve emekçi ile sohbet etme ve devrimci seçim çalışmamızı anlatma olanağı bulduk.

22 Mart günü ise Yeşildere, Buca merkez, Gaziemir yolu, Bozyaka'da "Çözüm devrimde kurtuluş sosyalizmde!" ve "Haramilerin saltanatını yıkacağız! Sosyalizmi kuracağız!" şiarlı afişlerimizi yoğun bir şekilde kullandık.

Özellikle işçi servislerinin yoğun olarak kullandığı

sanayi girişlerini afişlerimizle donattık. Afiş çalışması ile beraber Kuruçeşme'de ve Çamlıkule'de aday tanıtım bildirileri kapı kapı dolaşarak işçi ve emekçilere ulaştırıldı.

Buca BDSP

İzmir'de devrimci seçim faaliyetine saldırı

Ege Üniversitesi Ekim Gençliği'nin yürüttüğü devrimci seçim çalışması çerçevesinde 19 Mart günü "Haramilerin saltanatını yıkacağız! Sosyalizmi kuracağız! / N. Şafak Özdoğan" ve "Yaşanabilir bir kent ve insanca bir yaşam için sosyalizm! / BDSP" şiarlı afişlerin Bornova'da yaygın olarak kullanılması sırasında düzen partilerinin maşaları devrimci faaliyete saldırdı.

Bornova Metro önünde CHP'li grup tarafından gerçekleştirilen saldırı sırasında BDSP afişleri yırtılmak istendi. Saldırıyı engellemeye çalışan genç komünistler CHP'yi ve İzmir Büyükşehir Belediye Başkanı Aziz Kocaoğlu'nu yaptıkları konuşmalarla teşhir ettiler.

Saldırının hemen ardından **İzmir Büyükşehir Belediyesi Bağımsız Sosyalist Başkan Adayı N. Şafak Özdoğan** yazılı bir açıklama yaptı. Devrimci faaliyeti hiçbir gücün engelleyemeyeceğini vurgulayarak şunları söyledi:

"CHP has bir sermaye partisidir ve onun uşağıdır. CHP emperyalistlerin emrindedir. Maraş'ta, Çorum'da, Sivas'ta onlarca insanımızın katliamının baş sorumlularından birisidir. Kürt halkına yönelik kirli savaşın baş savunucusudur. İşçi ve emekçileri ilgilendiren her türden sosyal hak gaspına onay veren bir düzen partisidir.

Ulucanlar'da, 19 Aralık katliamında olduğu gibi devrimci tutsakların katline onay veren, Denizler'den günümüze elini devrimcilerin kanıyla yıkayan, düzene hizmette kusur etmeyen bir partidir."

Bornova'da saldırı protestosu

BDSP'nin İzmir'de yürüttüğü devrimci seçim faaliyetine dönük CHP'li grupun saldırısı 20 Mart günü komünistler tarafından Bornova Metro önünde gerçekleştirilen basın açıklaması ile protesto edildi. "Amerikancı, İMF'ci düzen partilerine oy vermeyelim, hesap soralım! Çözüm devrimde kurtuluş sosyalizmde! / BDSP" imzalı pankartın açıldığı açıklamada sınıf devrimcilerinin seçimlere işçi ve emekçilere gerçekleri anlatmak için bağımsız sosyalist adaylarla girdiği ifade edildi. Kapitalist düzen teşhir edildi, devrim ve sosyalizm vurgusu öne çıkarıldı.

CHP'nin de diğer düzen partileri gibi baskıcı, zorba, katliamcı, işçi ve emekçi düşmanı olduğu ifade edildi. İşçi ve emekçiler, kendilerine gerçekleri anlatan bağımsız sosyalist adayları desteklemeye çağrıldı.

Kızıl Bayrak / İzmir

Ankara

Sincan'da seçim faaliyetleri

Sincan'da yerel seçimlere yönelik faaliyetimizi yoğunlaştırmış bulunuyoruz.

Sincan Organize servislerinin şehirdeki kalkış noktası olan Ulus'ta "İşçiden İşçiye Bülteni"nin dağıtımını gerçekleştirdik. Bağımsız sosyalist aday Evrim Erdoğan'ın bildirileri ve BDSP el ilanlarıyla birlikte gerçekleştirdiğimiz dağıtımımız işçiler tarafından ilgiyle karşılandı.

"Haramilerin saltanatını yıkacağız, sosyalizmi kuracağız!" şiarlı aday afişimizi, "Seçim aldatmacası değil devrimci sınıf mücadelesi!" ve "Yaşanabilir bir kent ve insanca bir yaşam için sosyalizm!" şiarlı BDSP afişlerimizi ise Sincan'da yaygın olarak kullandık.

"Çözüm devrimde, kurtuluş sosyalizmde! /

BDSP", "Çözüm sandıkta değil, çözüm devrimde! / BDSP", "Çözüm seçimde değil, devrimde! / BDSP" gibi seçim dönemine yönelik sloganlarımızın yazılmalarını da bölgenin önemli noktalarına yaptık.

Faaliyetimiz esnasında sermaye partilerinin engelleme girişimleri ile karşılaştık. Bir grup CHP'li "afişlerimizi kapatmayın!" şeklinde "uyarı"da bulundu. Kendilerinin de devrimci olduğunu söyleyen bu güçler, bizi polise ihbar etmekle tehdit etti. Aldığımız net tutum karşısında daha ileri gidemediler. Çevrede afiş yapılabilecek diğer yerleri de afişlemeyi sürdürdük.

25 Mart sabahı ise Sincan Organize servislerinin Ankara'dan kalkış noktası olan Ulus'ta aday bildirilerimizi yaygın bir şekilde dağıttık. Aynı yerde bulunan inşaat işçilerinin bulunduğu amele pazarında da dağıtımımızı ve ajitasyon konuşmalarımızı sürdürdük.

Sincan BDSP

Mamak'ta seçim faaliyeti

Mamak'ta sınıf devrimcileri seçim aldatmacasına karşı işçi ve emekçileri devrimci sınıf çizgisine çağırarak bir siyasal faaliyeti örgütlemeye devam ediyor.

Geçtiğimiz günlerde seçim bildiregilerimizin büyük bir bölümünü, evlerin kapılarını çalıp emekçilerle birebir tartışarak ve sohbet ederek dağıttık.

Afişlerimizi yaygın bir şekilde kullandık. Tuzluca'yı ve Tek Mezar bölgelerinde bu temelde yürüttüğümüz faaliyetimizi şimdi **Bağımsız Sosyalist Belediye Başkan Adayı Evrim Erdoğan** imzalı

"Düzen partilerine verilecek oyumuz yok, sorulacak hesabımız var!" şiarlı bildirilerini dağıtarak sürdürüyoruz. El ilanlarımız, ozalitlerimiz, seçim materyallerimiz ve yerel bültenimiz olan *Mamak Türküsü* ile Ege Mahallesi, Eski Çöplük, Cengizhan, Fahri Korutürk Mahallesi'ndeki işçi ve emekçilere birebir ulaşıyor, krizi ve işsizliği tartışıyoruz.

Yanısıra, Ege Mahallesi muhtarlığı kütüphanesinde 26 Mart günü "Sermayenin krizine, işsizliğe, yoksulluğa ve seçim aldatmacasına karşı mücadeleye!" şiarıyla gerçekleştireceğimiz emekçi toplantısına hazırlanıyoruz.

"Haramilerin saltanatını yıkacağız, sosyalizmi kuracağız!" şiarlı aday afişlerimizi "İnsanca bir yaşam, yaşanabilir bir kent sosyalizmde!", "Seçim aldatmacası değil devrimci sınıf mücadelesi! Çözüm devrimde kurtuluş sosyalizmde! / BDSP" imzalı afişleri Akşemsettin'den Tuzluca'yı'a kadar olan bölgede kullandık.

Mamak BDSP

Manisa'da etkin seçim çalışması

Devrimci sınıf çalışmasından yoksun Manisa'da işçi ve emekçileri düzenin seçim oyunlarına karşı uyarıyor, kendi sınıf çıkarları doğrultusunda mücadeleye çağırıyor.

BDSP'nin seçim bildiregesi ve afişleri ile adayımızın bildiri ve afişlerini neredeyse bitirmiş bulunuyoruz. Bildirge ve aday bildirimizi işçi servislerinin kalktığı duraklar, kahveler, bina ve sitelerin posta kutuları, emekçi semtleri, semt pazarları

ve merkezi yerlerde kullandık.

Faaliyet sırasında diyolog kurduğumuz işçi ve emekçilere, insanlığın kurtuluşunun sosyalizmle mümkün olduğunu, bu uğurda mücadele verilmesi gerektiğini anlatıyoruz.

Afişlerimizi emekçi semtleri, Manisa Organize Sanayi, Kenan Evren Sitesi, Ayakkabıcılar Sitesi ve çevresine yaygın olarak yaptık. Bu çalışmalar esnasında sermayenin kolluk güçlerinin engellemeleriyle karşılaştık. GBT kontrolüne tabi tutulduk. Afişlerimiz Organize Sanayi'nin özel güvenliklerince engellenmeye çalışıldı.

Bu faaliyetlerin yanı sıra seçim büromuzda etkinlik ve Yeni Mahalle semtinde kahve toplantısı gerçekleştirdik. 22 Mart günü gerçekleşen kahve toplantısı canlı ve verimli tartışmalarla geçti. Toplantı öncesi aday bildirilerimize ilştirdiğimiz çağrı ile birlikte 50 adet afiş yaptık. Aynı gün seçim büromuzda Mart ayında gerçekleşen Gazi, 12 Mart darbesi, 16 Mart Beyazıt, 16 Mart Halep'çe, 30 Mart Kızıldere katliamları ve 21 Mart Newroz'a ilişkin bir etkinlik gerçekleştirdik.

Seçim çalışmamızın bir aracı olan gazetemizin satışını da yapıyoruz. Kürt emekçilerin yaşadığı

Horozköy Mahallesi'nde

gerçekleşen gazete satışımız verimli geçti.

Seçim çalışmalarımızın etkisi kendini göstermiş bulunuyor. İşçi ve emekçiler bizlere, "şimdiye kadar Manisalılar sosyalizm kelimesini unutmuştu bizlere hatırlattınız, doğru şeyler söylüyorsunuz ama nasıl başaracaksınız" diyerek duygu ve düşüncelerini belirtiyorlar.

Yaşlı bir kadının "sosyalizm nedir?" sorusuna cevap vermemizden sonra "ben de aynen böyle yaşamak istiyorum" demesi anlamlıydı. Yaşlı bir göçmenin, sosyalist adayımızın bildirisini görünce,

"burada sosyalistler de mi var" diye sorarak, yaşadığı özlemi bize sıkıca sarılarak, bir arkadaşımızın alnını öperek gidermek istemesi bir başka anlamlı örnekti.

"Amerikancı, İMF'ci, soyguncu düzen partilerine oy vermeyin, hesap sorun!" içerikli ajitasyonlarımız karşısında birçok işçi ve emekçi "evet vermeyeceğiz" diyor, düzen partilerine tepkisini ortaya koyuyor.

Manisa BDSP

Kayseri'de etkili seçim çalışması

29 Mart yerel seçimlerine sınıfın devrimci programıyla girdiğimiz Kayseri'de, düzenin seçim oyununa karşı işçi sınıfı ve emekçileri kendi talepleri doğrultusunda mücadeleye çağırarak seçim çalışmalarımızı başlattık. Yoğun politik faaliyetimiz sürüyor.

İlk olarak Kayseri Büyükşehir Belediyesi Bağımsız Sosyalist Başkan Adayımız Hacı Bora Koç'un tanıtım toplantısını gerçekleştirdik. Ardından seçim bürosunun açılışı yapıldı. BDSP'nin seçim bildiregesi ve afişlerinin yanı sıra aday bildirisini yaygın bir biçimde kullandık. Seçim bürosunda bir dizi etkinlik ve toplantı gerçekleştirdik.

Planladığımız çalışmalar doğrultusunda çalışma alanlarımızdaki işçi ve emekçilere, seçimlere ilişkin bakışımızı anlatıyoruz. Düzen partilerinin teşhirini yaparak, işçi ve emekçilerin seçimlerde alması gereken tutumu anlatmaya çalışıyoruz. Bu çerçevede son derece olumlu tepkiler alıyoruz. İlk bakışta Kayseri'de şovenizmin çok etkin olduğu düşünülür. Oysa seçim çalışması boyunca, özellikle de emekçi semtlerinde bu durumun fazla bir karşılığı olmadığını gördük. Bir süre





öncesine kadar şovenizmin kısılcığında olan emekçilerin, devrim ve sosyalizmin propaganda ve ajitasyonuna açık olduklarına tanık olduk.

Günlük pratik faaliyetimize işçilerin servislere bindikleri duraklarda sabah ve öğleden sonra bildiregelerimizi ulaştırarak başlıyoruz. Aynı zamanda bölgede hedeflediğimiz emekçi semtlerine yöneliyoruz. Seçim bildiregelerimizi, bildirilerimizi ve afişlerimizi şu ana kadar başta işçilerin servislere bindikleri noktalar olmak üzere Kayseri'nin emekçi ağırlıklı semtleri olan Argıcık, Uğurevler, Yıldızevler, Yıldırımbeazıt, Mevlana, Fuar, Yenimahalle, Ziyagökalp, Battalgazi vb. mahallelerine ulaştırdık. Yaklaşık 20 bin adet seçim bildiregesini ve bildiriye işçi ve emekçilere ulaştırmış bulunuyoruz. Yine "Yaşanabilir bir kent ve insanca bir yaşam için sosyalizm" ve "Seçim aldatmacası değil, devrimci sınıf mücadelesi" şiarlı afişlerimizi de adı geçen semtlere ve seçim büromuzun çevresine yaygın bir şekilde kullandık.

8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü dolayısıyla gerçekleştirdiğimiz etkinlikten sonra KESK Kayseri Şubeler Platformu'nun örgütlediği, "Krizin bedelini ödemeyeceğiz!" basın açıklamasına katılım sağlayarak destek verdik.

Ayrıca emekçi semtlerinde bir dizi ev toplantısı gerçekleştirdik. Ev toplantıları seçim gününe kadar devam edeceğiz. Seçim sonrasında devrimci bahar sürecinin sorumlulukları çerçevesinde pratik faaliyetimizi sürdüreceğiz.

Devrimci seçim çalışmalarımız yoğunlaşarak etkin bir şekilde devam edecektir. Sol adına işçi ve emekçilere yönelik ciddi bir çalışmanın olmadığı bir süreçte yürüttüğümüz faaliyet Kayseri'de önemli bir yer tutmaktadır.

Kayseri BDSP

Adana'da çok yönlü hazırlık

Seçim döneminde Adana Meydan Mahallesi'ndeki seçim büromuz üzerinden başlattığımız seçim faaliyetimiz 29 Mart'ın yaklaşmasıyla beraber hızlanarak sürüyor.

Bildiregelerimizin dağıtımının tamamlanmasının ardından şiarlarımızı işçi ve emekçilere taşımak amacıyla yaygın bir şekilde afiş çalışmamıza başladık. "Haramilerin saltanatını yıkacağız! Sosyalizmi kuracağız!" şiarlı aday afişlerimizi, "Yaşanabilir bir kent ve insanca bir yaşam sosyalizmde! / BDSP" ve "Seçim aldatmacası değil devrimci sınıf mücadelesi! / BDSP" afişlerimizi başta Meydan Mahallesi olmak üzere çevre yolu, baraj yolu ve Yurt Mahallesi çevresine yaygın olarak yaptık.

Meydan Mahallesi'nde seçim gündemi ve bahar süreci gündemlerini birlikte ele alarak yürüttüğümüz seçim faaliyetimizin bir parçası olarak 21 Mart günü Adana Büyükşehir Belediyesi Bağımsız Sosyalist Başkan Adayı Fatma Sesli'nin Meydan Mahallesi'nde bulunan seçim bürosunda bir etkinlik gerçekleştirdik.

Mart ayı içerisinde gerçekleşen katliamlar ve direnişler üzerinden düzenin katliamcı kimliğinin teşhirinin yapıldığı ve "Katliamcılara verilecek oyumuz yok, sorulacak hesabımız var!" şiarıyla gerçekleştirdiğimiz etkinlik öncesinde yaygın bir ajitasyon faaliyeti gerçekleştirdik.

Seçim bürosu çevresi ve faaliyet yürüttüğümüz alanlarda yaygın bir şekilde etkinliğin afişini yaptık. Gazete satışı sırasında tanıştığımız insanlar ve çevre çeper ilişkilerimiz üzerinden etkinliğe çağrı yaptık, hazırladığımız el ilanlarını işçi ve emekçilere ulaştırdık.

Etkinlikten önce "Çözüm devrimde, kurtuluş sosyalizmde! / BDSP" yazılı önlüklerimizi giyerek seçim büromuzun çevresinde bulunan sokaklarda ve Meydan Caddesi'nde megafonla toplu bildiri dağıtımı ve ajitasyon konuşmaları gerçekleştirdik.

Etkinlik saat 16.00'da açılış konuşmasıyla başladı. Ardından Adana BDSP olarak Mart ayı gündemleri üzerinden hazırladığımız, 12 Mart Gazi, 16 Mart

Beyazıt ve Halepçe katliamları, 21 Mart Newroz ve 30 Mart Kızılder katliamlarının anlatıldığı sinevizyon gösterimine geçildi. Son olarak yakın zamanda kaybettiğimiz yoldaşımız Hüseyin Temiz'in yaşamı, mücadelesi ve uğurlamasından kesitler sunan sinevizyon gösterimi yapıldı.

Saygı duruşunun ardından söz alan BDSP Meydan Seçim Komisyonu temsilcisi, konuşmasına düzenin kanlı tarihinin teşhirini yaparak başladı. İçinde bulunduğumuz seçim sürecinde bu katliam düzeninin temsilcilerinin bizlerden oy istediklerini ifade etti. Onlara verilen her oyun yeni katliamlara, baskı ve işkencelere onay vermek demek olduğunu söyleyen temsilcisinin konuşması işçi ve emekçilerin kendi geleceklere için mücadele etmeleri çağrısıyla son buldu.

Ardından Adana Büyükşehir Belediyesi Bağımsız Sosyalist Başkan Adayı Fatma Sesli söz aldı. Konuşmasına düzenin seçim oyununun teşhiriyle başlayan Sesli, bu düzenin işçi ve emekçilere açlık, yoksulluk ve baskıdan başka bir şey veremeyeceğini söyleyerek mücadele çağrısı yaptı. Kendisine verilecek her oyun işçi sınıfının kurtuluşu davasına verileceğini ve düzen karşısında bir tutum almak olduğunu ifade ederek konuşmasını bitirdi.

Şakırpaşa İşçi Kültür Evi Müzik Atölyesi'nin dinletisinin ardından etkinlik sona erdi.

Etkinliğin ardından Meydan, Dumlupınar, Mirzaçelebi, Gülpınar, Emek, Gülbahçesi, Yurt, Yeşilyurt ve Sümer mahallerinde bildiregelerimizi yaygın bir şekilde dağıttık. Yanısıra, Meydan Caddesi, Kıbrıs Caddesi, Emek Mahallesi, Baraj Yolu, Çevre Yolu, Yurt Mahallesi, Yeşilyurt Mahallesi, Mavi Bulvar ve çarşı merkezini afişlerimizle donattık.

Adana BDSP

Bursa'da yaygın seçim çalışması

Yerel seçimlere az bir süre kala devrimci seçim çalışmamız tüm hızıyla devam ediyor.

Çalışmalarımızı yoğunlaştırdığımız son günlerde BDSP seçim bildiregesini üniversite öğrencilerinin yoğun olarak bulunduğu Görükle'de dağıttık.

Yanısıra "Yaşanabilir bir kent ve insanca bir yaşam için sosyalizm! / BDSP" ve "Haramilerin saltanatını yıkacağız, sosyalizmi kuracağız! / BDSP" şiarlı aday afişlerimizi Küçük Sanayi ve Organize Sanayi bölgeleriyle İzmir ve İstanbul yollarında, Soğanlı, Panayır, Teleferik, Namazgah ve Başaran Mahalleleri'nde yaygınca kullandık. Güzergahların ve semtlerin en merkezi noktalarında kullandığımız yüzlerce afiş görseelliğiyle de oldukça dikkat çekiyordu.

Aday imzalı seçim bildiregelerimizin bir kısmını kentin merkezi olan Heykel ve Uzun Çarşı'da işçi ve emekçilere ulaştırırken, Teleferik Mahallesi'nde de kapı kapı dolaşarak dağıttık. Başaran Mahallesi'nde ise gazete satışı gerçekleştirdik.

25 Mart günü, ağırlığını seçim gündemli yazıların oluşturduğu Bursa İşçi Bülteni'nin Mart sayısını işçilerin yoğun olarak kullandıkları servis güzergahları olan Gençosman, Santral Garaj ve Sırameşeler'in yanısıra Küçük Sanayi Sitesi Metro istasyonunda dağıttık. Bursa Büyükşehir Belediyesi Bağımsız Sosyalist Belediye Başkan Adayı Özkan Ünal imzalı bildiregelerimizi ise Osmangazi Metro İstasyonu ve Kent Meydanı'nın yanı sıra Esenevler Mahallesi'ndeki emekçilere ulaştırdık.

Ayrıca "Krizin faturası patronlara!", "Düzen partilerine oy verme hesap sor!", "İşten atmalara son!" yazılı aday imzalı pankartlarımızı Bursa'nın merkezi güzergahlarından olan Eski Hal, Yüksek İhtisas Kavşağı, Beşyol Kavşağı, Mudanya Yolu ve Küçük Sanayi Sitesi girişine astık.

29 Mart seçimlerine kadar burjuva düzen partilerinin ve reformist solun hayallerine karşı Bursa'daki işçi ve emekçilere devrim ve sosyalizm çağrısını yapmaya devam edeceğiz.

Kızıl Bayrak / Bursa

Devrimci seçim çalışmasından devrimci 1 Mayıs'a!

Tüm devrimci seçim çalışmamız boyunca faaliyetimiz iki alanda yürüdü. Bu alanlardan biri seçim iribat büromuzun bulunduğu Kurfalı Mahallesi'dir. Diğeri ise Karlıktepe Kartal merkezlidir. Bu iki alanda da ayrı ayrı seçim komisyonları oluşturulmuş ve bu komisyonlar önüne tüm seçim sürecini kapsayacak planlamalar koymuştur. Bu planlamalar, bölgedeki sınıf çalışmamızda derinleşmenin olanaklarını yaratmak, sermaye düzeninin teşhirini güçlü bir ajitasyon-propagandaya konu etmek ve devrimci programımızı kitlelerle buluşturmak üzerinden şekillenmiştir.

Faaliyet yürüttüğümüz bu iki alanda da güçlü bir taraflaşma hâkimdir. Bu taraflaşmada geçmiş seçimlerden farklı olarak kemikleşmiş bir AKP karşıtlığı oldukça yaygındır. Bu da beraberinde şu tepkileri iki alan üzerinden de karşımıza çıkarmıştır: "CHP'nin oylarını bölmek gerek", "AKP'ye son vermek gerek", "Biz de CHP'nin bizim çıkarlarımıza davranmadığını biliyoruz ancak meclis içinde başka alternatif göremiyoruz" vb.

Önceki seçimlerde karşılaştığımız reformist bloğun oylarını böldüğümüze dair tepkiler bu kez neredeyse karşımıza hiç çıkmamıştır. Bu da çalışma yürüttüğümüz bu bölgede sistemin yarattığı taraflaşmanın neredeyse uç noktada olduğunu ve düzen içi hayalleri göstermektedir.

Devrimci seçim faaliyetini yürüttüğümüz bölgenin her iki alanı da, Tuzla-Pendik-Tepeören-Kartal hattında değişik sektörlerde çalışan işçilerin yoğun olduğu yaşam alanlarıdır. Rahatlıkla söyleyebiliriz ki, devrimci seçim faaliyetimiz boyunca bu hatta derinleşmenin birçok olanağını yakalamış bulunmaktayız.

15 Şubat merkezi kriz karşıtı eylemden hemen sonra başlattığımız devrimci seçim faaliyeti boyunca yürüttüğümüz ajitasyon ve propaganda faaliyetinin bölgeyi politik kuşatma altına alabilecek bir düzeyde olduğunu söyleyemeyiz. Çevre güçleri harekete geçirme ve bu süreci bir eğitim süreci haline getirme konusunda belli bir mesafe alsak da, bu henüz yeterli değildir. Yine de, bölgede ardarda gerçekleştirilen dağıtımlar ve yapılan afişlemeler emekçilerin ilgisini çekmiş, belli bir etki yaratmıştır.

Kurfalı Seçim Komisyonu'nun yürüttüğü devrimci seçim faaliyeti oldukça canlı geçmiştir. Bu alandaki çalışmamız her ne kadar yeni olsa da, seçim büromuz mahalledeki işçi ve emekçilerin yoğun olarak gelerek seçimlerle ilgili tartışmalar yürüttüğü bir merkeze dönüşmüştür. Açılış etkinliğinden bu yana alandaki devrimci seçim faaliyetimiz ilgiyle karşılanmıştır. Bu alanda 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü bir etkinliğe konu edilmiş ve ardından alana çağrı yapılmıştır. Seçim bildirgeleri kapı kapı dağıtılmış ve sabah servislerine ulaştırılmıştır. Düzenli gazete satışlarına çıkılmış ve her hafta gazetemizin ulaştırıldığı ev sayısı artmıştır. Ayrıca ev toplantıları örgütlenerek seçimlere yaklaşımımız tartışmaya konu edilmiştir.

Mahallede hemen herkesin tartıştığı bir sorun söz konusudur. O da seçimlerden sonra mahallede yıkımların gerçekleştirilmesinin gündeme gelmesidir. Dolayısıyla tüm mahalle emekçileri seçimlerden sonra CHP'nin herkese tapu vereceğine inanmaktadır. Biz de yıkımlara, işten atılmalara ve krizin faturasının emekçilere ödetilmesine karşı tek seçeneğimizin fabrikalar temelinde örgütlenerek mücadeleyi yükseltmekten geçtiğini vurguluyoruz.

Kartal merkezde ise seçim komisyonumuz bir takım aday tanıtım toplantıları örgütleyerek çalışmasını sürdürmektedir. Son olarak liseli ve işçi gençliğin katılımıyla bir aday tanıtım etkinliği düzenlenmiştir. Bu etkinlik sonrası liseliler gerçekleştirilecek bir etkinliğin ön hazırlığını ve 1 Mayıs'ın ön çalışmasını tartışmak için bir toplantı yapacaklar.

Aday tanıtım etkinliğinin ardından yine adayımızla emekçi ailelerin evleri gezildi. Bu hafta içinde ise geniş bir ev toplantısı gerçekleştirilecek.

Devrimci seçim faaliyetimiz boyunca karşımıza çıkan bir takım olanakları özellikle değerlendirip tartışmaya konu ettik. Bu alanda şimdiden 1 Mayıs ile ilgili fabrika toplantılarını zorlayabilecek olanaklara sahip olduğumuzu söyleyebiliriz. Ayrıca yine bu alanda işten çıkarmaların yaşanacağı bir tekstil fabrikasına "Krizin faturasını kapitalistler ödesin!" başlıklı bildirimizle sesleneceğiz.

İki seçim komisyonumuz da önüne 27 Mart günü gerçekleştirilecek olan etkinlik çalışmasını koymuştur. Etkinlik için iki bin davetiye çıkarıldı. Davetiyeler kapı kapı dolaşarak dağıtılacak. Yine merkezi yerler ve fabrikalara el ilanları dağıtılacak. Etkinlik Kurfalı seçim büromuzda gerçekleşecek. Bu etkinlik devrimci seçim faaliyetimizin finali olacak.

Etkinliğimizde, devrimci sınıf mücadelesinin komünistler açısından asla seçim faaliyeti ile



sınırlanılmayacağına, önümüzdeki süreçte "Krizin faturasını kapitalistlere ödetelim!" şiarıyla mücadeleyi daha da büyütmek ve 1 Mayıs'a fabrikalar temelinde örgütlü bir katılımı sağlamak için hazırlıkları sürdüreceğimize işaret edeceğiz.

Kartal BDSP

İstanbul Üniversitesi'nde seçim etkinliği...

"Çözüm devrimde, kurtuluş sosyalizmde!"

İstanbul Üniversitesi Ekim Gençliği olarak 25 Mart günü Edebiyat Fakültesi Hergele Meydanı'nda **İstanbul Büyükşehir Belediyesi Bağımsız Sosyalist Adayı Melek Altıntaş**'ın katılımıyla "*Kriz, seçimler ve gençlik*" başlıklı etkinlik gerçekleştirdik.

Bu haftanın başından itibaren "*Haramilerin saltanatını yıkacağız! Sosyalizmi kuracağız!*" şiarlı afişlerimizi okul içerisinde ve dışarıda, öğrencilerin yoğunluklu olarak geçtiği yollarda kullandık. BDSP'nin seçim bildirgesi ile aday bildirilerinin, Fen-Edebiyat Fakültesi, Merkez Kampüs ve İktisat Ek Bina'da anfilerde, yemekhanelerde, kantinde ve bahçede dağıtımını gerçekleştirdik. Etkinliğin çağrısını yapan afişlerimizi ve el ilanlarımızı da yaygın bir şekilde kullandık.

Ayrıca, düzen partilerinin teşhirini yapan, çözümün seçimlerde değil örgütlü mücadelede olduğunu vurgulayan tartışmalar yaptık. Birçok öğrencinin AKP'nin karşısına CHP'yi alternatif olarak koyduğunu, ancak partilerden çok adaylara yönelik ilgilerinin olduğunu öğrendik.

Etkinlik öncesinde ise "Çözüm devrimde, kurtuluş sosyalizmde!" şiarlı pankartı Hergele Meydanı'na astık.

Etkinlik öncesi çalışma yaptığımız sırada, faşistlerin okulda 26 Mart günü yapacağı "Bir destandır Çanakkale" başlıklı etkinliğin bildirimlerini, polis ve ÖGB eşliğinde dağıttığımızı öğrendik. Bizler de polis-faşist- idare işbirliğini ve bir gün önce bir arkadaşımıza yönelik saldırıyı teşhir eden bir bildiri dağıttık.

Yaşanan gerginlikten kaynaklı etkinliğimiz biraz geç başladı. İlk olarak bir arkadaşımız yaptığı konuşmada, kapitalizmin yaşadığı krizi ve bunun öğrenciler için işsizlik ve geleceksizlik demek olduğunu anlattı. Düzen partilerinin seçim propagandasıyla krizin üzerini örtmeye çalıştıklarını ifade etti.

Adayımız Melek Altıntaş konuşmasına BDSP'nin seçim platformunu ortaya koyarak başladı. Türkiye'de şu an iki ayrı tablo yaşandığını söyledi: Bir tarafta düzen partilerinin yaratmış olduğu seçim havası ve buna ayrılan milyon liralık bütçeler. Öteki tarafta ise işçilerin, emekçilerin, gençliğin maruz kaldığı yıkım saldırıları, işsizlik, geleceksizlik ve krizin faturasının işçi ve emekçilere ödetilmeye çalışılması... Seçimlerden sonra IMF ile yapılacak anlaşma sonucu yıkım saldırılarının hayata geçirileceğini belirtti. Bu saldırıların hayata geçirebilmesi için de faşist baskı ve terörün tırmandırılacağını vurguladı. Çözüm olarak seçim sandığın gösterildiğini ancak gerçek çözümün sosyalizmde işçi ve emekçilerin örgütlü mücadelesinde olduğunu vurguladı.

Ardında soru-cevap bölümüne geçildi. Burada CHP "alternatifi", "Birlikte başarabiliriz Platformu"nun seçimlerdeki tavrı ile Amerika'nın Türkiye üzerindeki politikaları tartışıldı.

Etkinlik, 4 Nisan günü gerçekleşecek NATO karşıtı miting ve 7 Nisan günü Obama'nın Türkiye'ye gelişini protesto eylemine katılma çağrısıyla sona erdi.

İstanbul Üniversitesi Ekim Gençliği

G-U'da yaşananlar üzerine...

Herşeye rağmen mücadeleyi sürdüreceğiz!

Bizler Samandıra'da kurulu bulunan G-U adlı fabrikada çalışıyoruz. Kapı ve pencere sistemleri için metal aksam üreten fabrikada yaklaşık üç sene önce DİSK'e bağlı Birleşik Metal İşçileri Sendikası'nda örgütlendik. Sendikaya üye olmamıza rağmen bu süre zarfında gerçek bir örgütlülük yaratamadık. Ve bugün birçok fabrikada olduğu gibi biz de krizin faturasının kesildiği işçilerin arasına katılmak üzereyiz.

G-U'da çalışan sınıf bilinçli işçiler olarak, önümüzde kısa günler kalmış olmasına rağmen halen yapabilecek bir şeyler olduğuna inanıyor ve bu çerçevede yaşadığımız süreci, başta şu an direnişte olan fabrikalar olmak üzere, farklı fabrikalardan işçiler için bir deneyim olması bakımından kamuoyu ile paylaşmak istiyoruz.

Kısaca ilk örgütlenme süreci

Sınıf mücadelesi ile yakından ilgili herkes bizleri ve örgütlenme sürecimizi az-çok biliyor. Çünkü o dönem yaşananlar yine çeşitli vesilelerle kamuoyu ile paylaşılmıştı.

Ama yine de kısaca özetleyelim. 2006 yılının başlarında çok kısa bir çalışma sonucunda (17 günde) sendikaya üyeliklerimizi yapmıştık. Yıllardır içinde bunaldığımız ağır çalışma ve yaşam koşulları bizleri böylesine hızlı bir şekilde "başarıya" götürmüştü. Başarıyı tırnak içinde ifade ediyoruz, çünkü en başından beri söylediğimiz bir gerçeği, örgütlenmenin sadece sendikanın üyelik formuna imza atmak olmadığını geride kalan üç yıl içinde bir kez daha yaşayarak görmüş olduk.

İlk örgütlenme girişimimiz hemen her yerde olduğu gibi patronun saldırısı ile karşılaşmıştı. 30'un üzerinde işçi arkadaşımızın işten atılması karşısında yeterli tepkiyi gösterememiş, arkadaşlarımızın işe geri dönüşünü kendi örgütlü gücümüzle çözmek yerine tek başına yasalara ve mahkemelere havale etmiştik. İşten atılan arkadaşlarımız da bu noktada yeterince kararlı davranmamış, sendikamızın genel mücadele çizgisi ve o dönemki şube yönetiminin ihanetçi tutumu nedeniyle dişe dokunur bir direniş bile gerçekleştirememiştik. Mahkemenin sonucunda ise, tahmin edilebileceği üzere patron, atılan arkadaşlarımızın birçoğunu işe geri almayarak tazminatlarını ödemeyi tercih etti. Aslında bizlerin örgütlülüğündeki ilk ve en önemli kırılma noktalarından birini de bu oluşturdu. Eğer daha o gün, yani ilk örgütlenme sürecimizde daha fazla kenetlenerek, daha güçlü bir mücadele yürütebilseydik ve bunun sonucunda arkadaşlarımızın (ki bunlar doğal olarak sendikal örgütlenme çalışmasının öncü işçileriydi) işe geri dönüşünü sağlayabilmiş olsaydık, o özgüvenle geride kalan süreci çok daha güçlü değerlendirebilir, bugün çok daha güçlü tepkiler verebilirdik. Ama bizim yeterince bilinçli olmamız, birçok arkadaşımızın sendikayı bir örgütlülük olarak değil de kısmi sosyal haklarımızın kazanılmasıyla sınırlı bir güç olarak algılaması ve sendikamızın da pasif ve uzlaşmacı çizgisi bizi bu noktaya getirdi. Biz örgütsüz ve bilinçsizdik, ama sendikamız da pasif ve uzlaşmacıydı. Pasifti çünkü o dönem mücadeleyi büyütme adına bize verdiği hiçbir sözü tutmadı. Uzlaşmacıydı çünkü kazanmayı bizim bilinçlenmemizde ve mücadelemizde değil yurtdışından uygulayacağı basınçlarda aradı. Atılan arkadaşlarımız ise, sendika yöneticilerimiz için fabrikaya sendikanın girmesi karşılığında



örgütlenmenin bedeli olarak görüldüler.

Bugün bu süreçte yaşananları hatırlamak, geride kalan üç yılı değerlendirmek açısından bir önem taşısa da lafı çok fazla uzatmak gerekmiyor. Biz asıl olarak geride kalan üç yıl içinde yaşananlarla ve bugün geldiğimiz aşama ile (fabrikanın kapatılacak olması) ilgileniyoruz.

Geride kalan 3 yılın anlattıkları...

En başta da ifade ettiğimiz gibi, geride kalan üç yıl fabrikamızda gerçek anlamda bir örgütlülüğün oluşturulmadığı bir süreç oldu. İlk örgütlenme sürecinde birçok arkadaşımızdaki canlılık süreç içinde kendisini atalet ve edilgenliğe bıraktı. Sorunları örgütlü gücümüzün değil sendika yöneticilerinin çözeceği algısını güçlendirdi. İşçilerdeki bu algı güçlendikçe de tepemizdeki yöneticiler çok daha rahat bir şekilde at oynatmaya başladılar.

Uzun mahkeme sürecinin sonunda, sendika üyeliklerinden aylar sonra gerçekleşen ilk toplu sözleşmede taleplerimizin ancak sınırlı bir kısmı karşılandı. Zam talebimiz bile ikramiyelerin ücretlerimize yedirilmesi ile geçiştirildi. Gerekçesi ise daha yeni örgütlenmiş bir fabrika olmamız idi. Sendika yöneticilerimize göre mücadele etmeye gerek yoktu, örgütlülüğümüz güçlendikçe daha sonraki sözleşmelerde istediğimiz her şeyi "yavaş yavaş" elde edecektik. Ama biz bugün ikinci toplu sözleşmemizi bile imzalayamadan fabrikanın dışına atılıyor. Bu örnek bile, sendikamıza hakim olan "yavaş yavaş elde etme" (siz bunu uzlaşarak okuyun) anlayışının ne ifade ettiğini anlatmaya yeter sanıyoruz.

Geride kalan üç yıl, fabrika içinde gerçek anlamda bir örgütlülüğün oluşturulabileceği süreçti. Tek başına fabrikamızda yaşanan süreç dışında işçi hareketi de canlanma eğilimi taşıyordu. Biz de bu damardan beslenebilir, gücümüze güç katabilirdik. Bunda en önemli faktör ancak güçlü bir eğitim süreci olabilirdi. İlk örgütlenme sürecinden itibaren yoğun çabayı bu alanda verdik. Her fırsatta sendikamızdan bir eğitim programı oluşturmasını ve bunun hayata geçirilmesini istedik. Çünkü biliyorduk ki, sınıf bilinci biz işçiler

için ekmek ve su kadar olmazsa olmaz bir ihtiyaçtı. Ve bu ihtiyaç karşılanmadığı durumda, yani fabrikadaki işçilerin geneline hakim güçlü bir sınıf bilinci kazanılmadığı koşullarda, ileride çok ciddi sorunlarla karşı karşıya kalacak ve örgütlülüğümüzü dahi ayakta tutmakta zorlanacaktık.

Ancak geride kalan üç yıl içinde bu ihtiyacımız neredeyse hiç karşılanmadı. Üç yıl içinde sadece iki eğitim toplantısı yapıldı. Bu eğitimin içeriği ise mücadelenin ihtiyaçlarına yanıt vermekten uzaktı. Eğitim, eğitim verecek uzmanlarımız için bir yükü adeta. Eğitim uzmanlarımızdan biri, "Daha geçen sene eğitim yaptık. Ben ne anlatacağım ki onlara!" diyebildi.

Peki, sendika yöneticilerinin ve uzmanların karşılamadığı bu ihtiyacı biz sınıf bilinçli işçiler olarak karşılayabilir miydik? Öncelikle elimizden geldiğince, gücümüz yettiğince karşılamaya çalıştığımızı ifade edelim. Ama yine de bu sorunun çözülmesinin temel halkasının bizim eğitim verme çabamız olmadığını da belirtmek gerekiyor. Çünkü sendikal eğitim her ne olursa olsun sendikacılarımızın işiydi ve olanakları da yine bizlerden toplanan aidatlarla birlikte bizden çok daha fazlaydı. Her şeyin ötesinde, bizim böyle bir ihtiyaç için insanları ikna etmemiz bile başlı başına bir zorluktu. Oysa sendikanın yapacağı bir etkinlik işçiler için daha rahat kabul görebilirdi.

Bu cepheden karşı karşıya kaldığımız bir diğer olgu ise yaşadığımız gerici kuşatma oldu. İşçilerin geri bilincine yaslananlar devrimci kimliklerimizi bir anti propaganda malzemesi haline getirdiler. Hatta bazılarımız, bizzat işyeri temsilcisi tarafından "o terörist, şu örgütün üyesi" vb. saldırılarla karşılaştı. Fabrikada yaşanan gelişmeler karşısında soru sorup tepki gösterdiğimizde, bu insanlar arkadaşlarımızın üzerine yürüme cüretini gösterebildiler. Böyle bir tablo içerisinde, fabrikada yürüttüğümüz çalışmada böylesi saldırılara uğrarken, sermayenin bu aşağılık anti propagandasını "içimizden" yaşarken, karşı karşıya kaldığımız zorlanmaları herkesin düşünebileceğini sanıyoruz.

Tüm bunlara rağmen fabrikadaki mücadelemizi sürekli bir şekilde sürdürdük. Örneğin,

konfederasyonumuzun kararı ile geçtiğimiz yıl yapılan SSGSS ile ilgili iki saatlik iş durdurma eylemi, temsilci tarafından bizlere hiç danışılmadan bir saate indirildiğinde, şalteri indirip eylemi planlandığı gibi hayata geçiren bizlerdik. Biz elimizden geldiğince fabrikadaki gelişmelere müdahale etmeye çalışırken, temsilcinin tek yaptığı yukarı aşağı merdivenleri arşınlayıp idarecilerle kapalı kapılar ardında görüşmek oldu. Kendisine edindiği görev, bir yolunu bulup patronun dileklerini biz işçilere kabul ettirmeye çalışmak oldu.

Bu açıdan vereceğimiz bir başka örnek ise geçtiğimiz yıl şube genel kurulu için yapılan delege seçimlerinde yaşandı. Koltuklarının derdinde olanlar, içimizden bazıları ile (işyeri temsilcisinin ta kendisi) işbirliği yaparak ayak oyunlarına giriştiler. Seçilecek 35 delegelik için 60'ın üzerinde işçi başvurmuştu. Kendilerine yakın işçileri ilk 35'e yazan şube yöneticileri, seçimler sırasında da "İlk 35'i işaretleyin geçin" diyerek hem bizleri bertaraf etmeye çalıştılar, hem de işçilerin kendi iradeleriyle yapacağı seçimin önüne geçmiş oldular. Bu da, sendikamızın ne kadar "demokratik" bir işleyişi olduğunu gösteren bir örnek oldu bizler için.

Üç yıl boyunca tüm bu karşı saldırıları aşmaya çalıştık. Kimliğimizle ve mücadelemizle işçilerin güvenini kazanmada anlamlı mesafeler elde ettik. Ancak, en başta işyeri temsilcisi şahsında ifadesini bulan uzlaşmacı çizginin işçilere sirayet etmesine engel olmada zayıf kaldık. Sonuç olarak, yaşanan üç yıllık süreçte, işçi arkadaşlarımızın enerjisi uzlaşmacı anlayış eliyle yok edildi.

Fabrikanın kapatılma süreci

İşte kriz dönemine ve fabrikanın kapatılması sürecine böyle bir tablo içerisinde girdik. Bizdeki bu zayıflığı gören patron, sömürücü sınıfın bir refleksi olarak, örgütlülüğümüzü dağıtmak için adımlarını hızlandırdı.

İşyerinde sendikalı çalışmayı her patron gibi hazmedemediğini, en kısa sürede bu durumdan kurtulmak için elinden gelen her şeyi yapacağını aslında çok iyi biliyorduk. Ancak dünyada yaşanan kriz süreci bu durumla çok daha erken bir süreçte karşılaşmamıza ve aslında ciddi anlamda hazırlıksız yakalanmamıza neden oldu.

Göz göre göre gelen bu süreci ne yazık ki izlemekle yetindik. Önce ücretsiz izin dayatmaları geldi. Sendikanın girişimleri ile bu saldırı ücretli izne çevrildi. Gerçek anlamda bir sınıf bilincinin ve öngörünün yokluğu koşullarında arkadaşlarımızın pek çoğu için bu durum memnuniyet sebebi bile oldu. Ama bu durum gelecek saldırının en açık kanıtıydı.

Neredeyse iki ay boyunca bir hafta çalışıp bir hafta izin yaptık. Fabrikada olduğumuz süre içinde ise doğru düzgün üretim bile yapılmıyordu. Böylece fabrikada gerçek bir kriz atmosferi oluşturuldu. İşte bu bunaltıcı ortamda gemiden atlamayı tercih eden arkadaşlarımız da oldu. 60 civarında arkadaşımız tazminatlarını alarak işten ayrılmayı tercih etti.

Sonrasında ise avansların geç yatırılması, fabrikadaki iki bölümün kapatılması, en temel bölüm olan pres bölümünün çalışmanın durdurulması, makinelerin tamir bahanesi ile kaçırılıp geri getirilmemesi, malzemelerin borç ödemesi adı altında fabrikadan çıkarılması ve uzunca bir süredir fabrikadaki belirli işlerin eski işçilerin açtığı işyerlerinde taşeron usulüyle yaptırılması...

Patron tüm bu uygulamaları yavaş yavaş, adeta bizlerin nabzını yoklayarak hayata geçirdi. Tepki gelmeyen her uygulamayı daha sert uygulamalar izledi. Biz tepki göstermedikçe o cesaretlendi, o cesaretlendikçe işçi arkadaşlarımızın önemli bir bölümü çok daha fazla sindi. Birçok işçi bireysel olarak kendisini kurtarmanın telaşına düştü.

Tüm bu süreç boyunca sendika yöneticilerimizin ibretlik tutumları birbirini izledi. Geline son aşamaya kadar bizlere neredeyse hiçbir bilgi verilmedi. Fabrikanın kapatılacağı söylentileri dolaşırken, sendika yöneticilerimize ne yapılacağını sorduğumuzda aldığımız cevap "Bize bir yazı ulaşmadı, endişelenecek bir durum yok!" oldu. Yani göstere göstere gelen böylesi bir saldırıya karşı hazırlık için fabrikanın kapatılacağına dair resmi bir yazının gelmesi beklendi.

Sendika yönetiminin eline "resmi yazı" ulaştıktan sonra da mücadeleyi örgütlemek için herhangi bir hazırlık yapılmadı. Bu süreçten sonra tek yaptıkları, patronla kapalı kapılar ardında görüşmek, muhtemelen fabrikayı kapatmaması için dilenmek ve pazarlık yapmak oldu. Her seferinde bu durum karşısında ne yapılacağını sorduğumuzda ise aldığımız cevap "Yapılması gerekenler yapılıyor!" oldu. Ancak bizler bu yapılması gerekenlerin neler olduğunu hiçbir zaman öğrenemedik.

Henüz resmi süreç başlamadan tüm arkadaşlarla neler yapılması gerektiğini tartışmaya çalıştık. Toparlayabildiğimiz arkadaşlarla birlikte sendika genel merkezine giderek bir şeyler yapmak gerektiğini düşündüğümüzü ve toplantı istediğimizi söyledik. Bu zorlamayla birlikte ancak 15 Şubat günü, miting sonrasında bir genel toplantı yapılabildi. Bu toplantıda ifade edilenler de ibretlik idi. Fabrikanın kapatılmaması, işimizi koruyabilmemiz için toplu sözleşmede gerekirse sıfır zam isteyebileceğimiz, hatta esnek çalışmayı bile kabul etmek zorunda kalabileceğimiz söylendi. Mücadele etmek gerektiğini söyleyen bir arkadaşımıza verilen yanıt "Bende eskiden öyle düşünüyordum!" oldu. Yani sendika yöneticileri sermayenin saldırıları karşısındaki bezgin hallerine bizleri de ortak etmeye çalıştılar. Burada yaptıkları önerilerin içeriğine girmeyi gerekli dahi görmüyoruz. Toplu sözleşme üzerinden söylenenlerin, Türk Metal çetesinin elebaşı Mustafa Özbek'in 2001 krizindeki ihanetini gerekçelendirirken ifade ettiklerinin aynısı olduğunu hatırlatmakla yetiniyoruz.

Sonrasında da sendikacılarımızın suskunluğu devam etti. Fabrikaya gelineceği, açıklamalar yapılacağı söylenmesine rağmen patronla yapılan resmi görüşmeler bitip, fabrikanın kapatılacağı kesinleşene kadar bunların hiçbiri yapılmadı. En son açıklama yapıldığında ise söylenen, fabrikanın kapatılmasına engel olunamadığı oldu. Kendilerinin de altına imza attığı "krizin faturasının ödenmeyeceği, fabrika kapatmalarına karşı fabrikalara kapanılacağı" kararlarını çok çabuk unuttu yöneticilerimiz. Yaptıkları mücadele çağrısı bu karar için değil sadece ve sadece tazminatlar içindi. Fabrikanın kapatılması, yüzlerce insanın sokağa atılması karşısında mücadele çağrısı yapmayanlar, tazminatlar ödenmediği koşullarda her türlü direnişi gerçekleştireceklerini, gerekirse fabrikayı işgal edeceklerini söylediler. İşçilerin her şeyi maddiyattan gören geri tutumlarına yaslanarak, sınıf sendikacılığı değil sadece ücret sendikacılığı yaptıklarını açıkça ilan ettiler.

Bizler ise tüm bunlar yaşanırken elimizden geldiğince süreci tersine çevirmek için mücadele ettik. Fabrikadan malzemeler kaçırılırken ve tüm uyarılarımıza rağmen temsilci kılını dahi kıpırdatmazken, bu girişime engel olan bizlerdik. Ya da fabrika kapatılacağı söylendiği anda sendika tarafından hiçbir tepki örgütlenmezken, içeride iş yavaşlatma eylemini örgütleyen, şeflerin ve idarecilerin baskılarını göğüsleyen yine bizlerdik.

"Kabahatin çoğu senin demeye dilim varmıyor ama..."

İşte G-U'da üç yıllık süreç böyle geçti. Ve bugün krizin faturasını ödeyen işçiler kervanına katılmak üzereyiz. Bu üç yıllık süreçte ve fabrikanın kapatılma



sürecinde yaşananlar, bizlere örgütlülüğün ne demek olduğundan sendikalarımızın tablosuna kadar birçok şey öğretti.

Bugün geriye dönüp baktığımızda, sınıf mücadelesi payına kazanılabilecek mevzilerin nasıl heba edildiğini, bu heba edişlerde ise sendikal bürokrasinin nasıl uğursuz bir rol oynadığını görüyoruz. Sendikal bürokrasi payına koca bir suç çetelesi çıkartmakla birlikte, bu yaşananların asıl nedeninin biz işçilerin örgütsüzlüğü olduğunu çok iyi biliyoruz. Eğer bizler bir bütün olarak sınıf bilinci ile kuşanıp gerçek anlamda örgütlü bir güç haline gelebilseydik, hiç kuşkusuz ki bu yaşananların hiçbiri ile karşı karşıya kalmayacaktık. Bugün kendi uzlaşmacılığını bizlere dayatan bürokrasiyi ya peşimizden sürükleyecek, ya da aşip geçecektik. Ancak bugünün işçi hareketinin o katı gerçekliği, sendikal bürokrasinin sınırlarını aşamaması, G-U'da da karşımıza çıkan en temel sorun oldu. Yani bürokrasinin bizlerin mücadelesini ileriye taşımayacağını bilen sınıf bilinçli işçiler olarak bir kez daha görevlerimizi yerine getirmeye çalıştık.

Her şeye rağmen direneceğiz!

Ama tüm bunlar yine de G-U'da her şeyin bittiği anlamına gelmiyor. Bizler sınıf bilinçli işçiler olarak son ana kadar direnmeye, mücadele etmeye devam edeceğiz. Kendisini korku kabuğuna kapatan işçi arkadaşlarımızı mücadelenin gerekliliğine inandırmak ve harekete geçirmek için tüm gücümüzle çalışacağız. Yapılacak bir şey olmadığını telkin eden bürokratlarımıza her fırsatta görevlerini ve durdukları yerin sorumluluğunu hatırlatacağız.

Bizler krizin faturasını ödememe kararlılığımızı koruyoruz ve korumaya da devam edeceğiz. Buradan tüm açıklığı ile ilan ediyoruz ki, G-U'da kaybedecek bile olsak, bunu savaşarak yapacağız. Çünkü burada vereceğimiz mücadele bizim geleceğimizi belirleyecektir. Fabrikanın kapatılmasına engel olamasak bile direnenek yenilmeyi tercih edeceğiz. Çünkü bu dünyada sermayenin egemenliği devam ettiği müddetçe aynı sefalet koşullarıyla yaşayacak olan bizleriz. Ve bu koşulları değiştirecek olan da yine bizleriz. Bunun için hem sermayedarlara hem de sendika ağalarına karşı bugüne kadar olduğu gibi bundan sonra da mücadele etmeye devam edeceğiz.

Bugüne kadar örgütlülüğümüzdeki tüm eksikliklere rağmen, hem G-U'da önümüzde kalan süreçte, hem de bundan sonraki işçilik yaşamımız boyunca biz sınıf bilinçli işçilerin tüm çabası bu yönde olacaktır.

G-U'dan sınıf bilinçli işçiler

Ekim Gençliği'nin faaliyetlerinden...

EÜ'de çok yönlü faaliyet...

Ege Üniversitesi'ndeki seçim çalışmalarımız çok yönlü devam ediyor. Ekim Gençliği'nin 115. sayısını hedef kitlemize ulaştırmaya başladık. 24 Mart günü öğrenci çarşısında Ekim Gençliği masamızı açtık ve militan satış gerçekleştirdik. Ses yayını da yaptığımız masamız oldukça dikkat çekti.

Devrimci seçim çalışmamızı okulumuza taşımaya devam ediyoruz. Her gün düzenli olarak okulu "Haramilerin saltanatını yıkacağız, sosyalizmi kuracağız!" şiarlı aday afişlerimizle donatıyoruz. Ayrıca Ekim Gençliği masamızda aday bildirilerimizi dağıtıyoruz. Öğrencilerle seçimler üzerine sohbet etme fırsatı yakalıyoruz.

Devrim ve sosyalizm propagandamızın yanı sıra Kızılder'e de şehit olan On'ları anmak için İzmir Ekim Gençliği olarak Ege Üniversitesi Mühendislik Cafe'de bir anma gerçekleştireceğiz. 30 Mart'ta öğlen arası yapacağımız anmanın duyurusunu ozalitle yapıyoruz. Ayrıca Kızılder direnişine dair hazırlamış olduğumuz bildiriye kullanacağız.

Ege Üniversitesi'nde Genç-Sen çalışmaları da kesintisiz olarak devam ediyor. İmza kampanyası çerçevesinde masalar açıyor ve imza topluyoruz. 27 Mart günü yapmayı planladığımız yürüyüş seçim öncesine denk geldiği ve öğrenciler seçim sebebiyle şehir dışında olacakları için bir hafta ertelendi.

İmza kampanyası sürerken Genç-Sen 25 Mart günü bir kitle toplantısı gerçekleştirecek. İmza toplarken aynı zamanda bu toplantının duyurusu da yapılıyor. 25 Mart günü öğlen saatlerinde Mühendislik Cafe'de gerçekleştirilen toplantıda burslar üzerinden neler yapılabileceği tartışıldı. Bu tartışmalar sonucu bir fanzin çıkarılması ve 1 Mayıs'a dek iki sayı kullanılmasına karar verildi. İlk sayıda Genç-Sen, burslar ve diplomalı işsizlik üzerine yazılar olacak.

31 Mart'tan itibaren taleplerimiz çerçevesinde dönüşümlü açlık grevi başlatacağız. Gezici açlık grevi çadırını bu süreçteki en etkin aracımız olarak belirledik. Ayrıca cafelerde ve çadırın önünde, öğrencileri çalışmaların bir parçası haline getirebilmeyi hedefleyen skeçler sunacağız. Kamuoyu ayağını örebilmek için merkezi yerlere de imza masamızı taşıyacağız.

Ege Üniversitesi Ekim Gençliği

YTÜ'de bahar dönemi çalışmaları

Yeni dönem çalışmalarımız yaklaşan yerel seçimler üzerinden devam ediyor.

BDSP'nin "Yaşanabilir bir kent ve insanca bir yaşam için sosyalizm!", "Seçim aldatmacası değil devrimci sınıf mücadelesi! Çözüm devrimde kurtuluş sosyalizmde!", "Haramilerin saltanatını yıkacağız! Sosyalizmi kuracağız!" şiarlı afişleri üniversitemizin yerel sorunlarını işleyen duvar gazeteleri ile birlikte Tonoz'da, Tonoz önünde kullandığımız panolarda, fakültelerde ve yemekhanede yoğun olarak kullanıyoruz.

Seçim bildirilerini de fakültelerde, yemekhanede ve Tonoz önünde dağıtıyoruz. Ekim Gençliği'nin yeni sayısını hem Tonoz hem de yemekhane önünde açtığımız masalarda öğrencilere ulaştırıyoruz.

Dağıtımlar sırasında yaptığımız konuşmalarla hem öğrencilerin gündemine seçimleri sokuyor, hem de genel gündemleri işliyoruz. Kapitalizmin ekonomik krizini, düzenin çıkmazını teşhir ediyor, çözümün sandıktan değil mücadeleden geçtiğini vurguluyor, gerçek ve kalıcı çözümün sosyalizmle geleceğini

propaganda ediyoruz.

Her gün açtığımız Ekim Gençliği masasında ve elden gerçekleştirdiğimiz yayın satışları ile gençliğe bahar gündemlerini de mücadele ekseninde duyuruyoruz. Bugüne kadar 16 Mart Beyazıt ve Halepçe katliamlarını, 19 Mart Irak işgalini, Newroz'u ve yerel seçimleri duvar gazetelerimizde ve afişlerimizde yoğun bir biçimde işledik.

26 Mart günü İstanbul Büyükşehir Bağımsız Sosyalist Belediye Başkan adayı Melek Altıntaş'ın ve direnişteki fabrika ve işyerlerinden temsilcilerin katılımı ile gerçekleştireceğimiz "Kapitalizmin krizi, seçimler ve gençlik mücadelesi" başlıklı panelin çağrısına, afişlerin kullanılması ve el ilanlarının dağıtılması ile başladık.

Yanısıra, üniversitemizde hazırlıkları süren "Savunma Sanayi Günleri"nin AR-GE eksenli etkinliğini ve TGB güdümünde paravan olarak işleyen "Öğrenci Temsilcilikleri Konseyi"nin teşhirlerini gerçekleştirdik.

Yıldız Teknik Üniversitesi Ekim Gençliği

İstanbul Üniversitesi çalışmalarından...

İÜ Ekim Gençliği olarak, okulumuzun açıldığı andan itibaren seçim ve kriz eksenli çalışmalarımız ara vermeden devam ediyor.

İÜ Merkez Kampüs'te ve Fen-Edebiyat Fakültesi'nde seçim afiş ve bildiregelerimizi kullanmaya devam ediyoruz. Yanı sıra 19 Mart Irak işgalinin yıldönümü vesilesiyle hazırladığımız duvar gazetelerini her iki fakülteye astık. "Yoksulların savaşına terörizm, varsılların terörizmine savaş denir" başlığıyla yaptığımız duvar gazetesinde, savaşın çıkışını ve neye hizmet ettiğini anlattık. Savaşa dair karelerin ve şiirlerin bulunduğu duvar gazetesi birçok öğrencinin dikkatini çekti.

Newroz'un yaklaşması nedeniyle konuyu gündemleştirdik. Newroz'un nasıl ortaya çıktığını ve sistemin onu nasıl asimile etmeye çalıştığını kullandığımız afişlerle anlattık.

Bu hafta başından itibaren ise "Kriz ve seçim" başlığıyla anket çalışması yapmaya başladık. Anket çalışmasını, ajitasyon-propagandanın ötesinde öğrencilerle bire bir tartışma imkanı yarattığı için tercih ettik, öğrencilere seçimlerin değil mücadelenin çözüm olduğunu anlattık.

İstanbul Üniversitesi Ekim Gençliği

Ekim Gençliği'nin seçim faaliyetlerinden...

Seçimlerin yaklaşması ile birlikte çalışmamız da yoğunlaşarak devam ediyor.

21 Mart günü Taksim'de yaygın bir şekilde seçim bildiregimiz ile aday bildiregelerimizin dağıtımını gerçekleştirdik. Ayrıca Ekim Gençliği dergimizin dağıtımını yaptık. Dağıtım sırasında yaptığımız ajitasyon konuşmalarında, gerçek çözümün seçimlerde ve mecliste değil devrimci sınıf mücadelesinde olduğu vurgusunu yaparak, düzen partilerini teşhir ettik.

BDSP'nin "Yaşanabilir bir kent ve insanca bir yaşam için sosyalizm!", "Seçim aldatmacası değil devrimci sınıf mücadelesi!" şiarlı afişlerini ve bildiregelerini kullanarak sürdürdüğümüz propaganda faaliyeti 22 Mart günü Kadıköy ve Taksim'de devam etti. Seçim afişlerimizi Taksim ve Kadıköy'ün yoğun bölgelerinde kullandık.



Bu hafta içinde İstanbul Ekim Gençliği olarak gerçekleştireceğimiz seçim ve ekonomik kriz gündemli panel ve öğrencilerin kullandıkları güzergâhlarda kullanacağımız aday afişlerimizle faaliyetimizi sürdüreceğiz.

İstanbul Ekim Gençliği

DEÜ'de ÖGB terörü!

Yürüttüğümüz devrimci seçim faaliyeti, birçok yerelde olduğu gibi Dokuz Eylül Üniversitesi'nde de engellenmeye çalışılıyor.

23 Mart günü astığımız BDSP imzalı afişlerin ÖGB'ler tarafından sökülmesi üzerine faaliyetimize ara vermeden devam ettik. Aday tanıtım afişlerimiz ile "reklam yapıldığı" gerekçesiyle afişleri ikinci kez yırtmaya çalıştılar. Olayın gerçekleştiği Denge Kafe önünde bir yandan afişlerimizi korumaya çalışırken diğer yandan da devrimci seçim faaliyetine yönelik bu tutumu teşhir ettik. Bu arbede sırasında Öğrenci Kolektifleri'nden bir arkadaşla birlikte ajitasyon konuşmaları gerçekleştirdik. Okulumuzu tekrar afişlerimizle donatarak, bizlerin baskı ve zorla yıldırılmayacağını ortaya koyduk.

ÖGB'ler 24 Mart günü de devrimci faaliyetimizi engellemeye çalıştılar. Saat 08.30'da yaklaşık 20-25 ÖGB'nin yaptığımız afişleri arkamızdan söktüğünü fark edince derhal müdahale ettik. Arbedeye rağmen afişlerimizi tekrar tekrar astık. Özel güvenlik zor kullanmaya devam etti, afişlerimize ve yoldaşlarımıza saldırdı. Yaklaşık 40 dakika süren saldırı sırasında çevredeki gençlik kitlesi bizi sahiplendi, slogan atarak destek verenler oldu.

Öğrenciler görevlilerle tartışarak afişlerimizi bizimle birlikte yapmaya başladılar. ÖGB'ler yapılan afişlerin "yasadışı" olduğunu söylese de öğrenciler bu oyuna gelmedi. Uzun süren arbedeye rağmen devrimci faaliyetimize devam ettik.

Dün olduğu gibi bugün de devrimci faaliyetimize sahip çıktık, irade savaşını biz kazandık. Bir kez daha ilan ediyoruz: Baskılar bizi yıldırılmaz, devrimci faaliyetimiz engellenemez!

Ekim Gençliği / DEÜ

Gençlik hareketinden...

YTÜ'de Newroz kutlaması

Yaklaşık bir haftadır Newroz'a ilişkin hazırladığımız duvar gazetelerini ve afişlerini Ekim Gençliği panolarında, üniversitemizin fakültelerinde ve yemekhanesinde kullandık. Hergün açtığımız Ekim Gençliği masasından gerçekleştirdiğimiz yayın satışı ile birlikte Newroz gündemini işledik, Kürt halkının Demirci Kawa ile de simgeleşen özgürlük başkaldırısını yerelimize taşımaya çalıştık. Kürt halkının özgürlük taleplerini çalışma konusu ettik.

Geçen süreçte yerelimizde çalışma yürüten yapılar ile ortak bir çalışma örgütlenemedi. YDG-M 20 Mart günü İstanbul merkezli bir etkinlik gerçekleştirdi. Ekim Gençliği YTÜ olarak biz de bu etkinliğe destek sunduk.

Tonoz Kafe önünde simgesel bir Newroz ateşi yakıldı. Sloganlarla toplanan öğrenciler Newroz'un tarihçesine ilişkin yapılan bir konuşma ile kutlamaya başladılar. Halaylarla süren kutlamada "Bîji Newroz!", "Newroz'u yaratan şehitlere bin selam!", "Kürt halkına imha dayatılmaz!" vb. sloganlar atıldı.

Devrimci, demokrat ve yurtsever öğrencilerin desteklediği kutlama, ÖGB, sivil polis ve çevik kuvvetten oluşan kolluk güçlerinin okula almadığı onlarca yurtsevere rağmen, yaklaşık 200 öğrencinin katılımı ile güçlü bir şekilde gerçekleştirildi. Yaklaşık bir saat boyunca halaylarla süren kutlama "Herne Peş" marşının okunması ile sonlandı.

Ekim Gençliği / YTÜ

CHP/DİSK mitinginde burs protestosu

18 Mart günü DİSK, İzmir'de Büyükşehir Belediye Başkanı Aziz Kocaoğlu'nun katıldığı bir miting düzenledi. DİSK Genel Başkanı Süleyman Çelebi'nin de katıldığı mitingte, Aziz Kocaoğlu'nun işçilerin dostu olduğu, adaletten yana bir sosyal demokrat olduğu gibi temelsiz iddialarla işçiler düzen partisi CHP'ye yedeklenmeye çalışıldılar.

İzmir Genç-Sen olarak kesilen belediye burslarımızı geri istemek için miting alanına gittik. "Krizin faturasını ödemeyeceğiz! Burslarımızı geri istiyoruz! / İzmir Genç-Sen" şiarlı pankartımızı açtık. Pankartımızı gören DİSK bürokratları ve Kocaoğlu, birilerini yollayarak, burslarımızın geri verileceğini, alanı terk etmemizi söylediler.

Kocaoğlu konuşmasına başlayınca sloganlarımızı atmaya başladık. Bazı işçiler, burslarımızın kesilmesinin AKP yüzünden olduğunu, CHP mitinginin bu eylem için doğru bir yer olmadığını söylediler. Biz de, ikisinin de tek amacının her alan gibi eğitimi de paralılaştırmak olduğunu söyledik.

Kocaoğlu, taşeron sistemini kaldıracağını ve sendikal örgütlenmenin önünü açacağını söyleyince, 70 günü aşkın bir süredir açlık grevinde olan, taşeron park bahçe işçilerini hatırlatmak için "Park bahçe işçisi yalnız değildir!" sloganı attık. Kürsüden duymazdan gelinen sloganımız bazı işçiler tarafından desteklendi. Megafondan, Kocaoğlu'nun bizi neden duymazdan geldiğini, burslarımızı neden vermediğini sorduk ancak herhangi bir cevap alamadık.

İzmir Genç-Sen olarak burslarımızın kesilmesine karşı eylemliliklere devam edeceğiz. 28 Mart günü bursların kesilmesine karşı topladığımız imzalarla Ege Üniversitesi kampüsü içinde yürüyüş yapacağız ve İzmir Büyükşehir Belediyesi'ne giderek imzaları teslim edeceğiz.

Ekim Gençliği / İzmir

DEÜ Genç-Sen: "Krizdeyiz, bedelini ödemiyoruz!"

İzmir Büyükşehir Belediyesi'nin vermiş olduğu bursların kesilmesi üzerine İzmir Genç-Sen olarak örgütlenen imza kampanyası 20 Mart günü kamuoyuna deklaraya edildi.

Dokuz Çeşmeler Yerleşkesi Denge Kafe önünde toplanan kitle "Krizin bedelini ö-de-mi-yo-ruz! / Burslarımızı geri istiyoruz!" yazılı pankartın arkasında ajitasyon konuşmaları, alkışlar, sloganlar eşliğinde yürüyüşe başladı. Yabancı Diller Yüksekokulu önüne kadar yürüyen kitle burada basın açıklamasını gerçekleştirdi.

Açıklamada, tüm dünyayı etkisi altına alan küresel krizin ülkemizi "teğet" geçmediğine, yüzbinlerce işçi ve emekçinin işsiz kalmasına değinildi. Yemekhane zamları ve belediye burslarının kesilmiş olmasının da küresel krizin bir başka boyutu olduğu vurgulandı.

Açıklama şu çağrıyla sona erdi: "27 Mart'a kadar Ege Genç-Sen ile birlikte toplayacağımız imzaları meclise göndermek üzere belediyeye yürüyeceğiz. Bu süreç boyunca sizleri kampanyamıza destek vermeye, temek haklarımıza birlikte sahip çıkmaya ve sorumlusu olmadığımız krizin bedelini ödememeye çağırıyoruz."

"Genç-Sen haykır, burs haklı!", "Sermaye elini yemeğimden çek!", "Parasız eğitim, parasız sağlık!", "Diplomalı işsiz olmayacağız!" sloganlarının sık sık atıldığı eyleme 35 kişi katıldı.

Ekim Gençliği / DEÜ

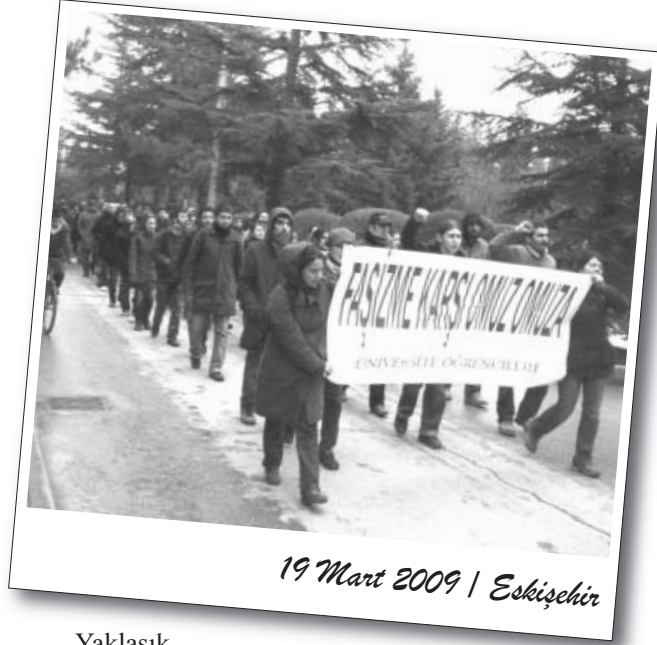
AÜ'de faşist saldırganlık teşhir edildi

18 Mart günü Eskişehir Anadolu Üniversitesi'nde yaşanan gözaltı terörü ve aynı günün akşamı emniyet önünde yaşanan sivil faşist ve polis saldırısının ardından 19 Mart günü üniversitede bir eylem gerçekleştirildi. Sabah 8.30'dan eylemin başlayacağı saate kadar üniversitede bildiri dağıtımı ve ajitasyon konuşmaları yapıldı.

Yunus Emre Yurdu önünde toplanılarak hazırlık öğrencilerinin çıkış saatinde saldırıların teşhiri yapıldı. Aynı yerde aynı saatte olacağı bilinen "18 Mart Çanakkale Şehitleri yürüyüşü" ise gerçekleştirilmedi. Yurdun önünde sloganlarla bir süre beklendikten sonra yemekhane önüne doğru yürüyüşe geçildi. Yemekhane önünde basın açıklaması okundu.

Açıklamada, son dönemde ülke genelinde devrimci, demokrat, ilerici güçlere olan tahammülsüzlüğün Anadolu Üniversitesi'nde pervasız bir saldırıyla kendini gösterdiği, üniversite yönetiminin de desteğiyle üniversite içinde çalışma yapan ülkücü faşistlerin bu yıl da geçen seneden tanıdık olduğumuz senaryoyu, polis-rektörlük işbirliğiyle daha da profesyonelce oynadığı, 74 arkadaşımızın gözaltına alındığı, 19 kişinin de halen gözaltında tutulduğu belirtildi.

Öğrenci konseylerini ve kulüpleri de kullanılarak daha önceki senelerde yüzlerce üniversite öğrencisinin 18 Mart gündemi etrafında bir araya getirildiği, öğrenci bile olmayan ülkücü faşistlerin öncülüğünde yürüyüşler gerçekleştirildiği ve bunun finansmanının da bizzat rektörlük tarafından yapıldığı vurgulandı. Üniversitede ve emniyet önünde gerçekleştirilen saldırılar anlatılarak, polis, üniversite, sivil faşist işbirliği ile hazırlanan bu senaryoların devlet politikası olduğu ve devrimci mücadeleyi boğmak, sindirmek amacı güttüğü belirtildi.



19 Mart 2009 / Eskişehir

Yaklaşık

150 kişinin katıldığı açıklamanın ardından toplu bir şekilde eğitim, edebiyat ve fen fakültelerine gidildi. Bir grup öğrenci kantinleri ve sınıfları dolaşarak bildiri dağıtımı ve ajitasyon konuşmaları gerçekleştirdi. Diğer grup ise fakülte önlerinde halaylarla, türkülerle, marşlarla bekledi. Tüm üniversite etkinlik alanına dönüştürüldü. Birkaç yerde faşistlerin provokasyon girişimleri boşa çıkarıldı. Ajitasyon konuşmaları ilgiyle dinlendi ve alkışlarla karşılandı.

Eylemden sonra bir grup adliye önüne giderek, mahkemeye çıkarılan arkadaşlarımızı bekledi. Akşam saatlerinde gözaltındaki 19 arkadaşımız serbest bırakıldı.

Ekim Gençliği / Anadolu Üniversitesi

Trakya'da soruşturma terörü!

5 Kasım '08 tarihinde Trakya Üniversitesi Güllapoğlu Yerleşkesi'nde, YÖK'ün yıldönümü nedeniyle protesto eylemi gerçekleştiren öğrencilere Trakya Üniversitesi Rektörlüğü tarafından soruşturma başlatıldı. Trakya Üniversitesi Öğrencileri'nin düzenlediği 6 Kasım protestosunun sonrasında Fen-Edebiyat Fakültesi öğrencisi yaklaşık 80 öğrenciye sözlü uyarıda bulunuldu.

Hemen ardından ise Tunca Meslek Yüksek Okulu'nda okuyan ve basın açıklamasına katılan bazı öğrencilere dönük soruşturmalar başlatıldı.

Tunca MYO idaresi tarafından bu öğrencilere birer ay okuldan uzaklaştırma cezası verildi. Eğitim Fakültesi'nde okuyan iki öğrenciye ise, 5 Kasım'da yapılan basın açıklamasına öğrencileri katma amacıyla bildiri dağıttıkları ve Ahmet T. Karadeniz Yerleşkesi'nde çıkan kavgaya karıştıkları gerekçesiyle iki yarı yıl okuldan uzaklaştırma cezası verildi.

Soruşturma saldırısına maruz kalan öğrenciler Bölge İdare Mahkemesi'ne başvurarak hukuki süreç başlattılar. Hukuki süreç sürerken, Trakya Üniversitesi Eğitim Fakültesi'nde aralarında ceza alan iki öğrencinin de bulunduğu toplam 10 kişiye, 6 Kasım'da gerçekleştirilen basın açıklamasına katılmak, eşit, parasız, bilimsel, anadilde eğitim talebinde bulunmak, Kürtçe slogan atmak gerekçesiyle soruşturmalar açıldı.

Trakya Üniversitesi Öğrencileri soruşturma saldırısına ilişkin yaptıkları açıklamada, yaşanan olaylar çerçevesinde fakülteler arasında yaşanan farklılıkların fakülte yönetimlerinin hukuksuz ve keyfi davranışlarının açık bir göstergesi olduğuna işaret ettiler. Saldırıların muhalif öğrencileri yıldırma amacı taşıdığını vurguladılar.

Ekim Gençliği / Trakya Üniversitesi

Hüseyin yoldaşın ardından...

Devrim ve sosyalizm mücadelesinde yaşayacak!

Hüseyin yoldaş partili yürüyüşümüzde yaşayacaktır!

Hüseyin Temiz yoldaşı kaybetmekten dolayı derin bir üzüntü içindeyiz. Hayatı hep devrim ve sosyalizm davasıyla içiçe geçen yoldaşımızın anısı önünde büyük bir saygıyla eğiliyoruz.

Yoldaşımız işçi sınıfının çok iyi tanıdığı, bildiği, inandığı ve arkasında gittiği bir devrimci işçidir. Her devrimci işçinin yapması gerektiği gibi de partisinin saflarında örgütlü bir hayat sürmüştür. Proleter devrimciliğinin temsilcisi olmuştur. Küçük-burjuva devrimciliği kendisini yılgınlık ve soluksuzlukla tüketirken, bir proleter devrimci olarak Hüseyin yoldaş en zor şartlarda dahi direncini, mücadele gücünü, inancını ve değerlere bağlılığını korumuştur. Devrim davasını hep yükseklerde tutmuştur.

Yoldaşımız geriye temiz bir hayat, onurlu bir geçmiş, anısına her koşulda sahip çıkacak yoldaşlar bırakıyor.

Hüseyin yoldaş partili yürüyüşümüzde yaşayacaktır. Adın hep aklımızda ve kızıl bayrağımızda yazılı olacaktır.

Türkiye Komünist İşçi Partisi (TKİP) İstanbul İl Örgütü

İşçi sınıfı yılmaz bir komünist neferini yitirdi!

Ömrünün büyük bir kısmını işçi sınıfının devrime ve sosyalizme kazanılması uğruna feda eden Hüseyin Temiz yoldaşı yitirdik. O, bu topraklarda proletaryanın zaferini gerçekleştireceğine dair zerre kadar kuşku duymadı ve bu uğurda sonsuz uğraşlar verdi. İşçi sınıfı onun tek adresiydi.

O yüreği sosyalizm ile çarpan tüm dost ve yoldaşlarına karşı mütevazı tutumunu elden bırakmayan ve bir o kadar yön gösteren birisiydi. Bu yüzden dostları ve yoldaşları ona “*Hüseyin Hoca*” diye seslenirdi. Hocayı soranlar, hep fabrika önlerinde ya da sınıf etkinliklerinde, onu hep en önde görürlerdi. Yüreği hep orada atıyordu. Dönüp yakın döneme bakarsak Oktaş, Texim, Güven Elektrik ve son olarak Desa da hep Hoca ile karşılaşırız. (...)

Bizler tersanelerde mücadele yürüten sınıf devrimcileri olarak bize bıraktığı mirasa zerre kadar leke düşürmeden sonsuzluğa taşımaya devam edeceğiz.

Tersane İşçileri Birliği

Hüseyin yoldaş kavgamızda yaşatacağız!

Hüseyin Yoldaş'ta zor dönemleri nasıl aşacağımızı gördük.

Hüseyin Yoldaş'ta sınıf devrimciliğini kavradık.

Hüseyin Yoldaş'ta karşı karşıya kaldığımız her sorunda kendimizi eleştirerek eksiklerimizi görüp yolumuzda daha güçlü yürümeyi öğrendik.

Onu tanımak için çalışma yürüttüğü yerlerdeki işçileri dinlemek gerekir.

Sınıfın dilini kavramış, işçi sınıfına hoca olmuş, yorulmaz bir yürekti. (...)

Senin miras bıraktığın ısrar ve iradenle devam edeceğiz yolumuza!

Ekim Gençliği

Hüseyin Temiz yoldaşın ardından...

(...) Ve biz komünistler, canlı bir yaşam yolu demek olan devrim ve sosyalizm yolunda yürürüz ve her adımda bizden önce yürüyenlerin Habipler'in, Ümitler'in, Haticeler'in, Hüseyinler'in ayak izlerini görürüz. Kendi ayak izlerimiz onlarınkine karışır ve sonra başkaları bizim ayak izlerimize basarak aynı yoldan yürür. Birinin yarım bıraktığını diğeri tamamlar, birinin unuttuğunu öteki anımsar ve bu durmadan akar... Onlara layık olmanın tek yolu vardır; yarım bıraktıklarını tamamlamak! (...)

Kayseri Büyükşehir Bağımsız Sosyalist Belediye Başkan adayı Hacı Bora Koç

İşçi sınıfı bir önderini ölümsüzlüğe uğurluyor!

Trafik kazasında ölen bir devrimci önder için yoldaşları “*nasıl öldüğü değil nasıl yaşandığı önemlidir*” demiştir. Yoldaşlarının o devrimci önder için söyledikleri bugün senin için de geçerli Hüseyin yoldaş. (...)

Sürekli yukarı taşımaya çalıştığın kızıl bayrağımızı daha yukarı taşıyacağız. Nasıl öldüğü değil nasıl yaşandığı önemlidir, bu temelde kuşkun olmasın yoldaş, seni yaşatacağız. Tıpkı Habip, Ümit ve Hatice yoldaşları yaşattığımız gibi.

M. Kursun

Hüseyin Hoca kavgamızda yaşıyor!

Hüseyin Hoca ile fabrika direnişinde tanışmıştım. İşçilerle konuşuyor, onlara birşeyler anlatıyordu. Coşkulu, kararlı ve inançlıydı, bunu oradan geçenler bile görebilirdi. Hoca'nın bu coşkusu bana da coşku katmıştı. Her zaman direnmekten ve kazanmaktan bahsediyordu.

Ben de fabrika işçisiyim artık, yoğun ve yorucu ortama alışmamıştım, aklıma hep işten ayrılmak vardı. Bir gün Hüseyin Hoca'yla konuşurken bu konuyu açmıştım. Bana “*sabret, oradaki insanları gözlemler, onların durumunu, ne koşullarda çalıştığını görürsün. Kaçmak çözüm değil, çözüm mücadele etmektir. Oradaki işçileri yalnız bırakmak sana yakışmaz. Senin bilinçli işçisin ve mücadele edeceksin, senin fabrikanın sana ihtiyacı var*” demişti. O günden sonra sabretmeyi ve zorluklarla mücadele etmeyi öğrendim.

Hüseyin Hoca hep coşkuluydu, coşkusunu, umudunu hiç yitirmiyordu. Yıllardır işçilerin içinde olduğu halde, hep ilk günkü mutluluk vardı yüzünde. İşçilerle ilgilenmeyi çok sever, benimle ve diğer işçi arkadaşlarla konuşmaktan sıkılmaz, hep yeni bir şey öğreniyormuş gibi bizleri dinlerdi.

Hüseyin Hoca'dan öğrendiklerimi ben de işçi arkadaşlarıma aktaracağım. Hocam'dan devraldığım kavga bayrağını sonuna kadar taşıyacağıma söz veriyorum.

Sefaköy'den bir kağıt işçisi

İşçi sınıfının militan neferi Hüseyin yoldaş!

Sınıflar mücadelesinde heyecanla atan, Partisi'ne inançla bağlı bir yürekti Hüseyin yoldaşın yüreği. Yoldaş, seni bu mücadelede çok uzun süredir



tanımıyorum. Ama seni sınıfa olan inancınla, davaya bağlılığınla, gözlerindeki ışıltıyla tanıdım. Sınıf çalışması üzerine artık tartışmayı bırakıp pratik bir şeyler yapmamız gerektiğini söyledin. Her fabrikayı direniş alanına çevirmemiz gerektiğini söyledin. Hep işçi sınıfının elinde mavzer, burjuvaziye baş kaldırdığı günü hayal eder, her defasında bu heyecanımı bizlerle paylaşırdın. (...)

Yoldaş gerçek bir sıra neferiydi. Partisi ve davası için hiçbir fedakarlıktan kaçınmazdı. Partisine son derece bağlı ve onun yılmaz bir neferiydi. Bu bağlılığı mensubu olduğu sınıfın haklı davasına inancından geliyordu. Yoldaş, kendisi için asıl ölümün partisinden, örgütlü yaşamdan ve sınıf mücadelesinden kopmak olduğunu söylerdi.

Yoldaşın kimliğini, temsilcisi olduğu değerlerin haklılığını onu sonsuzluğa uğurlarken bir kez daha gördük. Sevecenliğiyle, alçak gönüllülüğüyle, yardım severliliğiyle, paylaşımcılığıyla, örgütçülüğüyle, davasına ve partisine bağlılığıyla yüzlerce dost, onlarca yoldaş edinmişti. Partili kimliğin iyi bir temsilcisi olduğunu bir kez daha kanıtlamış oldu.

Yoldaşa sözümüzdür, hayalleriyle yaşadığı fabrikaları direniş alanları yapmak, fabrika önlerini barikatlarla savunmak, sınıf savaşımını daha da yükseltmek görevimizdir.

Bıraktığın mirasla şimdi mücadelemiz daha da güçlü. Bizler daha da güçlüyüz. Senin hayallerin bıraktıklarıyla gerçek olacak.

Genç bir yoldaşın

Yüreğimiz ve bilincimiz seninle aydınlanacak!

Sevgili Hocam!

Liseden sonra işçi olarak çalışmaya başladım ve seninle mücadele içinde tanışmam bu şekilde oldu. İşçilerle ilgili daha doğru düzgün bir şey bilmezken, sen

hep ne yapmamız konusunda bize fikirler verirdin, kendi hayatından verdiğin örneklerle bize hep coşku ve inanç katardın. İşçilerle birlikte yaptığımız platform toplantılarında herkes seni dinler ve kafasında hiçbir soru işareti kalmadan masadan kalkardı. (...)

Sen bizim gibi gençler açısından her anlamda örnek alınacak bir insandın. Bütün yaşantın mücadeleyle geçirdi. Yemek yerken bile hep işçi sınıfından bahseder ve geçmişte yaşadığın deneyimleri bizimle paylaşırdın. Birikim olarak her konuda bizi aydınlatırdın. Hiçbir konuda tereddüt kalmazdı tartıştığımız konu üzerinde. Bazen de bize kızardın, eğitim çalışmalarına hazırlıksız geldiğimiz için. Teoriyi önemsemediğimizi, bunun çok önemli olduğunu belki defalarca söylemiştin. (...)

Sevgili Hocam, son söyleyeceğim, uğruna mücadele verdiğin bu mücadelenin birgün zafere ulaşacağıdır. Bundan hiçbir kuşkun olmasın. Çünkü biz haklıyız ve doğruyuz. Senin de dediğin gibi, "geleceği biz temsil ediyoruz". Yarın bizimdir yoldaş!

Küçükçekmece'den öğrencin Hüseyin

"Kendine yakışır bir gidişin oldu"

Ardından söylenecek o kadar çok anlamlı söz var ki! Ama tam da söylendiği gibi, sözcüklerin kifayetsiz kaldığı yerdeyim. Sadece gözlerim ıslak, yüreğimde bir sızı! Biliyorum, görseydin bu halimizi kızardın! Sen hep dik dururdun çünkü. Güçlü, doğal, şatafattan uzak. Birçok şeyin çürümeye yüz tuttuğu, sevgilerimizi bile hesaplıca korkarak yaşadığımız bu hayatta, hiçbir maddi kaygısı olmayan, ölümü bile tiye alan sen! Emekten yana sen!

Hocam biliyor musun, kendine yakışır bir gidişin oldu! O dik duruşunun ardından gözlerini kaçırıp utangaç gülümseyişini görebiliyorum! Seni ölümsüzlüğe uğurladığımız gün bir dostum, "Badestandaki en kızıl gül başını eğdi ve yapraklarında biriken sevgiyi, umudu, inancı ve direnişi, yeryüzünün en ücra köşesine bile ulaşsın diye bize bıraktı! Sil gözyaşlarını!" demişti. Siliyorum gözyaşlarımı ve inancını, emeğini yeryüzünün en ücra köşelerine taşımaya söz veriyorum!

Sefaköy'den bir yoldaşın

"Sabır ve inatla zor denileni başardın"

Merhaba yoldaş...

Düzenin seçim oyununu bozmaya çalıştığımız, işçi ve emekçilere bu düzende her şeyin aşırı kâr hırsı, rant, vurgun ve talan üzerine kurulduğunu, işçi ve emekçilerin tek kurtuluşunun devrim ve sosyalizm uğruna mücadele etmeleriyle mümkün olabileceğini döne döne anlattığımız bir süreçte ayrıldın aramızdan. (...)

Rowenta, Texim, Oktaş, Desa Deri ve daha nice fabrikada patronların sömürsüne maruz kalmış işçilerin durumu sana acı veren hastalığını unutturdu. Görevimiz onları namussuz asalaklara karşı bir araya getirmek, örgütlü mücadeleye sevk etmektir. Sabır, inat ve onlara olan inancınla zor denileni başardın. (...)

Yoldaşlarına karşı gösterdiğin derin sevgi ve saygı, Parti davasına olan inancın, pratiğin, disiplinin, eylemci kimliğinin, sınıfa olan inancın, biz yoldaşlarına örnek olacak. Devrim ve sosyalizm özlemini, geride bıraktığın yoldaşların ve işçi sınıfı tamamlayacak. Hoşça kal yoldaşım...

Bir yoldaşın

"Hoşça kal yoldaş, gözün arkada kalmasın!"

Hüseyin Hoca...

Kuşkusuz tarif etmek imkansız Hoca'nın o devrime adanmış kocaman yaşamını. Her hareketi, her sözü, her davranışı süzülürken, altında koca bir deneyimin eğitici etkilerini görürsünüz.

Ölüm kapısını çalmaya başladığı zaman bile yol göstermeye, yüreği işçi sınıfının eylemine şekil vermek için atmaya devam ediyordu. (...)

Tam bir pratikçi, iyi bir örgütçü ve mükemmel bir Hoca'ydı. Bir parti adamıydı. Her şeyiyle bağlıydı partimize ve ölene kadar da bağlılığına zeval getirmedi.

Yoldaşların seni her zaman devrim mücadelesinin Hocası olarak anacak. Hocalık ettiğin onca öğrencin de senden aldıklarıyla, Parti'yle işçi sınıfı mücadelesini hep ileriye taşıyacak.

Gülyüzünü, mütevaziliğini, o kendinden emin duruşunu, o mizahi anlayışını hiç unutmuyacağız. Hoşça kal yoldaş, gözün arkada kalmasın.

Bir yoldaşın

Devrime ve sosyalizme adanmış koca yürek!

(...) Hüseyin Temiz 1962 yılında doğan, iyi, hoşgörülü, insana insan gibi bakan, karşısındakini asla aşağılamayan, küçük düşürmeyen, yükseklerden bakmayan, kompleksli olmayan, kendini tamamıyla davaya adanmış bir devrimci. İnsana insan olma olgusunu kavratana, anlatana, anlattığın da ikna eden, düşünen ve hayatı düşündüren bir yoldaş. Geçmişinden ve geleceğinden hiçbir şüphe duyulmayacak, temiz, berrak, seven, sevilen, sevgiyi ön planda tutan, öğretmeyi kendine felsefe bilen, toplumun sosyo-ekonomik durumunu, insanların psikolojilerini iyi anlayan, umudun bittiği yerde umudu aşıl原因an, çıkmazları çıkar yol kılan, problemleri çözen iyi bir sınıf devrimcisi.

Hüseyin Temiz yoldaş soyadı kadar temiz ve berrak bir insandı. Umudun yanında, bitişin, sönüşün, yok oluşun hep karşısında Hüseyin yoldaş vardı. İnsanlara umut, sevgi, kardeşlik, paylaşım aşıladı. Her tartışmada en akıllı, en mantıklı yolu bulur, insanlara kavratırdı. Bizlerin tartışma anlayışını, kavrayışını genişletirdi. O bir önderdi. O bir militandı. O çok iyi bir komünistti. (...)

Seni her zaman o yüce inancın önünde saygıyla anacağız. Sonsuz sevgilerimle...

Dostun Erbay Gümüş

Gerçek bir devrim neferiydin!

(...) Sen gerçekten bir devrim neferiydin. İnsan senin devrime ve örgütlü yaşama bağlılığını öyle bir hissedirdi ki, bunu sanki senin doğal bir parçanmış gibi kabul ederdi. Bu kadar doğal bir devrimciydin.

Habip, Ümit ve Hatice yoldaşlar gibi ikirciksiz, kararlı ve tertemiz bir mücadele yaşamın oldu. Mücadeleye adanmış yaşamın önünde saygıyla eğiliyorum.

Bielefeld'den bir komünist

Devrim ve sosyalizm davasında hep yaşayacak!

Tüm yaşamı devrim ve sosyalizm davası uğruna mücadele ile geçen bir emekçiyi kaybettik. Onu tanıyan tüm işçi, emekçi ve yoldaşları gibi, üzüntümüz büyük ve derindir. (...)

O mütevazi bir parti militanı, sade bir emekçiydi. Tüm geçmişi adı gibi sade, onurlu ve temizdir. Onu temiz devrimciliğin bir temsilcisi olarak ölümsüzlüğe uğurladık. (...)

Hüseyin Temiz yoldaş, her zaman, onu tanıyan her işçinin, emekçinin ve bizlerin bilincinde ve yüreğinde yaşayacaktır...

Bir-Kar / Köln

Proletarya yiğit bir neferini kaybetti!

BDSP çalışanı ve Küçükçekmece İşçi Platformu sözcüsü Hüseyin Temiz yoldaşın kaybını üzüntüyle karşılıyoruz. O yaşamı boyunca bir sınıf neferi olarak işçi sınıfı davasına karşı olması gereken yerde oldu. Onun yiğitçe mücadelesi birçok işçiye örnek ve gelecek işçi kuşaklarına ışık tutacaktır. (...)

İşçi sınıfı bugüne kadar onlarca yiğit kahraman evladını bu acımasız hastalığa kurban vermiştir. Ama bu yiğit kahramanlarını hiçbir zaman unutmamıştır...

Bir-Kar / Hollanda

Devrimin oğlu

I

Biraz doğulu ellerim

biraz da yüzüm.

Yüreğimde isyan

yaklaşan bahar günlerinde.

Kaç kez küllerinden doğdu halklar?

Kaç kez seviştiler kızgın kumda?

Sen yok musun artık eeyy yoldaş?

Sıklık yumruklarında mı kaldı

son bakışların?

Ben derin bir kuyuda

susuzluktan yanyorum eey yoldaş!

Ne vakit sularsın yüreğimi?

Gitti dediler kızıl bayraklı tabutun...

Yer gök inledi görkeminden

yüreğinde sönmeyen sevdanın...

II

Meydanlarda gördüm sonra seni...

Bir kucak dolusu karanfil

biraz da kızıl gül

öfkeden çatlamış dudaklarında

bir yudum su gibi.

Ben seni meydanlarda gördüm.

Bir Hüseyin yoldaştı

yumrukları her daim sıklık

ve dudaklarında

güneşli ülkenin türküsü...

Bir Hüseyin yoldaştı.

III

Ben seni Halepçe'de gördüm Hüseyin yoldaş...

Gözünde acı, iki damla su gibi...

Ben seni seher vakti

ötüşen kuşlarla gördüm.

Bir Hüseyin yoldaştı

yüreğinde yanardağlar

ve meydanların ortasında

patlayan volkanlar gibi...

Bir Hüseyin yoldaştı

Desa direnişinde...

Emine Arslan'ın yanibaşında.

IV

Böyle delişmen akma eeyy ırmak!

Bana Hüseyin'i çağırıştırıyorsun.

Eeyy... Bendine sığmayan Kızılırmak!

Senin suyuna karıştı kanlarımız.

Ve nabzımız ölüyken de attı.

İşte yine korktu egemenler.

Bir avuç gök-yüzü oldu yüreklerimizde

Hüseyin'in gülüşü...

Sen de mi terk ettin?

Eey... Sevdalı yoldaş!

Sen de mi terk ettin beni?

V

Ben ki yanık bir türkü tadında,

yüreğimi avuçlayıp bahar vakti...

İki dirhem bir çekirdek

meydanlara koşacağım

senin ateşinle...

Akacak sokaklar

meydanlara doğru...

Rahat uyu mezarında

eeyy... Devrimin oğlu.

Rahime Henden

18 Mart 2009

Tetikçi İsrail askerleri suçlarını itiraf ettiler!

Filistin İnsan Hakları Merkezi, İsrail savaş makinesinin Gazze'yi hedef alan vahşi saldırısında 437'si çocuk, 110'u kadın, 123'ü yaşlı olmak üzere, toplam 926 sivil Filistinliyi katlettiğini saptadı. 22 gün süren saldırıda, yine ezici çoğunluğu çocuk, kadın ve yaşlılardan oluşan 5 bini aşkın Filistinli yaralanmıştı. Emperyalist güçlerle gerici rejimlerin suç ortaklığıyla gerçekleştirilen saldırıda Filistin halkının yaşam kaynaklarının kurutulması da amaçlanmış, saldırıda binlerce ev, işyeri, atölye yıkılmış, zaten dar olan tarım alanları, zeytinlik ve narenciye bahçeleri de siyonistlere yakışır bir barbarlıkla tahrip edilmişti. Soykırımcı bir zihniyetle gerçekleştirilen saldırıda fosfor bombaları da kullanılmıştı.

İnsan hakları savunucularıyla konunun uzmanları, Filistin halkını topyekün hedef alan saldırının savaş suçları kapsamında olduğunu saptamış, Uluslararası Adalet Divanı'nı göreve çağırmışlardı. Emperyalist-siyonist güçlerin hizmetinde çalışan bu mahkeme, Tel Aviv'deki savaş suçlularını mahkum etmekten kaçındı. Buna karşın emperyalistlerin isteğine uyarak Sudan devlet başkanı hakkında tutuklama kararı çıkararak, savaş baronlarının kirli amaçları uğruna iş yaptığını gösterdi.

İsrail savaş makinesinin Filistin halkı şahsında insanlığa karşı işlediği ağır suçları tüm dünya izledi. El Cezire gibi Arapça yayın yapan kanallar, siyonist barbarlığı dünya nezdinde teşhir ettiler. Buna karşın siyonizmin borazanlığını yapan medya araçları, İsrail'in "teröre karşı savaş" verdiği yalanını yaymaya devam ettiler. Tel Aviv'deki rejimin sözcüleri ise, tetikçi askerlerin arkasında durduklarını ilan ederek, bir kez daha soykırımcı zihniyetin siyonizmin resmi çizgisi olduğunu gözler önüne serdiler.

İsrail'in vahşi suçlarına tepki gösterenleri "anti-semitizm" (Yahudi düşmanlığı) yapmakla itham eden medyadaki İsrail borazanları, her zaman yaptıkları gibi, Filistin halkına karşı işlenen savaş suçlarının üstünü örtmek için en iğrenç yollara başvurdu. Tel Aviv'deki siyonistler ise, İsrail ordusunun, "operasyonlar sırasında yüksek ahlaki değerlerle hareket ettiğini" iddia ederek, çocuk katillliğini kutsadılar.

İrkçi-siyonist rejimin şefleri ile medyadaki suç ortakları, gerçekleri tersyüz eden tiksinti verici propagandaya devam ederken, İsrail'de yayımlanan Haaretz gazetesi, bizzat tetikçilerin itiraflarını yayınladı. Bir askeri akademide tetikçi askerlerin deneyimlerini aktardıkları ders notlarına dayanarak hazırlanan haberde, İsrail ordusunun Filistinlileri ayrımsız bir şekilde katlettiği vurgulanıyor.

Anlatımlardan birinde, İsraili bir keskin nişancının Filistinli bir anne ile iki çocuğunu yakın mesafeden ateş ederek katlettiği dile getiriliyor. Bir diğeri ise, bir tim şefinin emrindeki askerlere mevzilerine yakın bir yerden yürümekte olan Filistinli yaşlı bir kadını öldürmeleri talimatı verdiği kaydediliyor. Bu anlatımlar, İsrail savaş makinesinin bine yakın Filistinli sivil nasıl katlettiği hakkında fikir veriyor.

Durup dururken Filistinlilerin evlerini yıktıklarını da anlatan İsrail askerleri, Filistinlilerin mallarına büyük zarar verdiklerini, ellerine geçirdikleri her şeyi pencereden dışarı atmaları için emir aldıklarını anlatıyorlar.

Askeri akademinin yetkilileri, sivillere yönelik

haksız saldırılarla ilgili çok kötü şeyler anlatıldığını, askerlerin şahit olduğu bu olayların öğrenilmesinden sonra, soruşturma başlatılması için genelkurmay başkanlığının konudan haberdar edildiğini belirttiler.

Ancak Filistinliler haklı olarak, İsrail ordusunun kendi işlediği ağır suçları soruşturmasının, "tetikçileri aklama girişimi"nden öte bir anlam taşımadığını belirtiyorlar.

İsrail genelkurmay başkanlığının soruşturma açmak zorunda bırakılmasının bir anlamı var elbette. Ancak insanlığa karşı işlenen ağır suçların hesabının sorulması ile söz konusu soruşturma farklı şeylerdir. Zira saldırıyı bizzat planlayıp hayata geçiren İsrail genelkurmayının soruşturan taraf değil, sanık sandalyesine oturtulan savaş suçlusu kurum olması gerekiyor.

İnsan hakları savunucularının Tel Aviv'deki



siyonist canileri sanık sandalyesine oturtabilmek için harcadığı çaba önem taşıyor. Fakat bu ağır suçların hesabını sorabilmek için, mahkemelerden öte halkların birleşik anti-emperyalist/anti-siyonist direnişinin güçlenmesine ihtiyaç var.

Dünyadan...

Mısır'da grevler birbirini izliyor!

Mısır'da haftalardır avukatlardan tekstil işçilerine değişik meslek grubundan işçi ve emekçilerin pahalılığa karşı grevleri yaşamı felce uğrattıyor.

Grev dalgası TIR şoförlerinin römorklar için getirilen yeni yüksek ücret uygulamasına karşı gittikleri 5 günlük grev ile başladı. Ardından 40 bin eczane vergilerin artırılmasına karşı günlerce kepenk kapattı. Hemen ardından avukatlar mahkeme ücretlerinin artırılmasını öngören yasa tasarısına karşı greve giderken, eğitim bakanlığına bağlı çalışanlar primlerinin ödenmemesini protesto ettiler. Ardından işçiler geldi ve özelleştirilen bir tekstil fabrikasında çalışan işçiler kazançtan pay talebiyle greve gittiler.

Mısır'daki bu grev dalgası yaşanan ekonomik krizin de bir yansıması. Mısır'da son iki yılda enflasyonda yüzde 20 artışa karşın ücretler yerinde sayıyor. Böylece Mısır halkı daha büyük bir yoksulluğun kucağına itiliyor. 82 milyon kişinin yaşadığı Mısır'da halkın yüzde 40'ı yoksulluk sınırının altında yaşıyor.

Mısır'da 2007 ve 2008 yıllarında da ardarda grevler yaşanmıştı. Özellikle devlet sektörü olan tekstil atölyelerinde çalışan tekstil işçilerinin sert ve kararlı grevlerine sahne olmuştu. Hüsnü Mübarek hükümeti aylarca süren grevler karşısında işçilerin ücret artışı kabul etmek zorunda kalmıştı. Bugünkü yeni grev dalgası gücünü bu süreçte yaşanan kararlı ve mücadeleci işçi eylemlerinden almaktadır. Çünkü Mısır işçi ve emekçileri haklarını almanın biricik yolunun mücadeleden geçtiğini mücadele içinde öğrendiler.

Geçtiğimiz yıl 6 Nisan'da da gıda maddelerinin fiatlarındaki artışı protesto etmek için özel ve kamu sektöründe çalışanlar ulusal eylem günü nedeniyle protestolar gerçekleştirmişlerdi.

Yunanistan: "Krizinizi ödemiyoruz!"

Yunanistan'ın 60 kentinde 17 Mart günü "Krizinizi ödemiyoruz!" sloganı altında onbinlerce kişi protesto yürüyüşleri gerçekleştirdi. Atina'da Sendika Cephesi PAME üyeleri sabahın erken saatlerinde Ekonomi Geliştirme Bakanlığı'nı birkaç saatliğine işgal ettiler.

Sendika üyeleri binaya "İşten atılmalara ve ücretlerin düşürülmesine son!" yazılı dev bir pankart astılar. Yunanistan'da son aylarda binlerce kişi kriz bahanesiyle işini kaybetti veya kısa çalışmak zorunda bırakıldı. Gösterilerde 2 Nisan'da kamu ve özel sektörde krize karşı genel greve katılma çağrısı yapıldı.

Almanya'da liseliler yürüdü...

Almanya'da sosyal saldırılar artarak sürüyor. Üniversitelerin harçlı hale getirilmesinden sonra şimdi de liselere yönelik saldırılar gündemde. Buna karşı yakın dönemde liseliler büyük bir yürüyüş örgütlemiş ve boykot düzenlemişti.

21 Mart günü ise Almanya'nın Duisburg kentinde liseliler, okullarda öğretmen sayısının azaltılması, sınıfların kalabalık hale getirilmesi ve üniversite harçlarına karşı protesto eylemi gerçekleştirdiler.

Duisburg tren istasyonunda buluşan kitle, sloganlar atarak yürüyüşe geçti. Kentin merkezi caddelerinde yürüyen liseliler yer yer trafiği engelleyerek yollarda oturma eylemleri yaptılar. Polisin müdahale edeceği tehditlerine rağmen oturmaya devam edildi.

Yaklaşık iki saat süren yürüyüşün ardından tekrar Duisburg tren istasyonuna gelindi. İstasyon önündeki cadde kapatılarak oturma eylemi yapıldı. Ardından eylem komitesi eylemi sona erdirdi. Buna rağmen yaklaşık 100 kişilik kitle polisin uyarılarına rağmen oturmaya devam etti ve yaklaşık bir saat sonra dağıldı.

Eylemde "Biz buradayız, gürültülüyüz, çünkü eğitimimizi alıyorlar!", "Herkes için parasız eğitim!", "Yaşasın enternasyonal dayanışma!" sloganları atıldı. Eyleme 300'ü aşkın liseli katıldı.

Bir-Kar Gençliği/Almanya

Barack Obama'dan İran'a Newroz mesajı...

Emperyalist-siyonist güçlerin saldırganlık ve savaş politikasında değişiklik yok!

Newroz vesilesiyle yayınladığı özel bir video mesajla İran halkına seslenen ABD Başkanı Barack Obama, görünüşe bakılırsa Ortadoğu'da Bush yönetiminden farklı bir politika izleyecek. Nitekim AB'li emperyalistlerin de destek verdiği mesaj, medya tekellerinde geniş yankı yarattı. Mesajı "ABD'nin İran'a el uzatması" şeklinde yorumlayan bazı çevreler ise, Obama'nın İran'a önemli bir şans tanıdığı palavrasını yaymaya başladılar.

Mesajda ABD ile İran arasında 30 yıldır süren düşmanlık ve güvensizliğin sona ermesini istediğini söyleyen Obama, İran'la dürüstlüğe ve karşılıklı saygıya dayalı bir şekilde bütünleşme, İran'la eski görüş ayrılıklarının giderildiği, daha çok ortaklığın, daha fazla ticaretin mümkün olduğu bir geleceğe bakma arzusunda olduğunu belirtti.

İran'ın dünyadaki haklı yerini alması gerektiğini ancak bunun terör ya da silahlar üzerinden değil barışçıl yöntemlerle olabileceğini savunan Obama'nın mesajında şu ifadeler de yer aldı:

"ABD, İran'ın uluslararası toplumda hak ettiği yerde durmasını istiyor. Bu gerçek sorumluluklarla olur. Bu yere terör ve silahlarla değil İran halkı ve medeniyetinin gerçek büyüklüğünü gösteren barışçıl eylemlerle varılır. Ve o büyüklüğün ölçüsü yıkma yeteneği değildir".

Bu iddiaya göre İran, "hak ettiği yere" ulaşabilmek için terör, şiddet, yıkıcılık gibi yöntemlere başvuruyor. Eğer İran bu yöntemlerden vazgeçerse, ABD ile yeni bir bütünleşme sürecine girebilir.

Gerçekleri tersyüz eden bu ifadeler, "dürüstlük ve karşılıklı saygıya dayalı bütünleşme" söylemi ile taban tabana zıttır. Zira İran'a isnat edilen suçlamaların bir karşılığı bulunmamaktadır. Kısacası mesajda yer alan ifadeler, bir süre önce Barack Obama tarafından ortaya atılan, "İran ABD'ye karşı olağanüstü bir tehdit oluşturmaktadır" safatasının tekrarından öte bir anlam taşımamaktadır.

Mesajın herhangi bir yenilik taşımadığının farkında olan İranlı yöneticiler, değişmesi gereken tarafın İran değil ABD olduğunu vurguladılar. Obama'nın mesajıyla ilgili açıklamayı yapan İran'ın dini lideri Ayetullah Ali Hamaney, ABD'nin İran siyasetinde bir değişiklik görmediklerini söyledi.

"Değişim sloganı ile ortaya çıkıyorlar. Ancak biz herhangi bir değişim görmüyoruz" diyen Hamaney şunları söyledi: "Politikanızda hangi değişim oldu? İran'a yönelik yaptırımları kaldırdınız mı? Siyonist rejimi desteklemekten vazgeçtiniz mi? Neyin değiştiğini söyleyin bize; lafta değişim yetmez."

Eğer emperyalist-siyonist güçlerin bölgedeki somut hedefleri açısından değerlendirilecekse, ki belirleyici olan da budur, ABD politikasında herhangi bir değişimden söz etmek mümkün değildir. Yani bölge halklarını hedef alan köleleştirme saldırısı aynen devam etmektedir. Görüntü itibarıyla hedefe ulaşmak için kullanılan araçlarda bazı değişiklikler yapılsa bile, bu öze dair bir değişiklik olmayacaktır.

Obama'nın mesajına damgasını vuran ikiyüzlülük, İran'a ithaf edilen suçlamaların, üstelik çok daha fazlasının emperyalist-siyonist güçler tarafından her gün işlenmesi ile çarpıcı bir hal almaktadır.

Afganistan'ı yakıp yıkarak işgal eden, hava bombardımanıyla onbinlerce sivil katleden İran değil

ABD'dir. Irak'ın doğal, insani, tarihi, kültürel birikimini tahrip eden, başta petrol olmak üzere doğal zenginliklerini yağmalayan, 1.5 milyon insanı katleden, 4 milyon insanı mülteciliğe zorlayan İran değil ABD emperyalizmidir. Lübnan ve Gazze'ye karşı vahşi bir yıkım ve katliam saldırısı düzenleyen İsrail'i destekleyip silahlandıran da İran değil ABD'dir.

Öte yandan, "önleyici vuruş" adı altında uygulanan emperyalist-siyonist saldırganlık politikası ile "boyun eğmeyen ülkeleri yakıp yıkarak işgal ederiz" tehditleri savuran da ABD'dir. Boyun eğmeyen İran'a saldırmak için "tüm seçenekler masada" diye tehditler savuran da emperyalist Amerikan rejimidir. Kısacası, amaçlarına ulaşmak için terör, şiddet, yıkım politikaları uygulayan İran değil emperyalist-siyonist güçlerdir.

Nükleer silah imal edebileceği gerekçesiyle İran'a saldırmak gerektiğini fütursuzca tekrarlayıp duran ABD-İsrail ikilisinin, kitle imha silahları üretip stoklamada dünyada ilk sırada yer aldıkları da bilinmektedir. Bu silahları kullanmaktan kaçınmayacak kadar vahşi olan bu iki ülkedeki rejimler, salt İran'ın değil, tüm bölge halklarının geleceği için ciddi bir tehdit oluşturmaktadır.

İran'daki mollalar rejiminin ilkesel olarak ABD ile ilişki geliştirmesinin önünde bir engel yoktur. Sorun dünya jandarmasının küstahça dayatmalarından kaynaklanmaktadır. İranlı yetkililerin de belirttiği üzere, dayatmalara son verilmesi halinde ilişkiler yeniden kurulabilir.

Tahran yönetiminin dayatmalara boyun eğmeyen tutumu açık olduğu halde Barack Obama'nın bilinen dayatmaları tekrarlayan bir mesajla ortaya çıkması, olası bir saldırıya zemin hazırlama eğiliminden vazgeçilmediğine işaret ediyor. Obama yönetiminin ABD Dışişleri Bakanı Hillary Clinton'ın İran özel



temsilciliğine Dennis Ross adlı görevliyi ataması da saldırganlık eğiliminin göstergelerinden biri kabul ediliyor. Zira adı geçen görevli, İsrail'deki ırkçı-siyonist rejimi her koşulda savunan faşizan eğilimleri ile tanınmaktadır.

İran'a karşı sergilenen tutum, emperyalist-siyonist güçlerin Ortadoğu politikasının yansımalarından başka bir şey değildir. Bu ise halkları köleleştirme seferinin devam edeceği anlamına geliyor. İran'a olası bir saldırının gündeme gelmesi pek çok etkene bağlı olsa da, emperyalizme, siyonizme ve her türden gericiliğe karşı mücadelenin yükseltilmesi yakıcı önemini korumaktadır.

Fransa'da kitlesel genel grev!

Fransa'da Sakrozy hükümetinin ekonomi ve sosyal politikalarına karşı 19 Mart günü ikinci kez ülke çapında genel greve gidildi. Grev dolayısıyla devlet daireleri kapalı kaldı, okullarda ders yapılamadı. Hastaneler acil servisin dışında hizmet vermedi. Santrallerde grev nedeniyle elektrik üretiminde yüzde 10 kesintiye gidildi. Hava ve demiryolu ulaşımında büyük ölçüde aksamalar meydana geldi. Paris'teki iki ana havaalanından biri olan Orly'de uçak seferlerinin üçte biri iptal edildi. Sendikaların verdiği sayıya göre genel greve katılım 3 milyon kişi oldu. Sendikalar bu seferki katılımın daha güçlü olduğunu açıkladılar.

Genel grevin yanısıra ülke çapında 200'ün üzerinde merkezde kitlesel protesto yürüyüşleri gerçekleştirildi, yürüyüşlere yüzbinlerce kişi katıldı. Lyon'da 30 bin, Nizza'da 25 bin, Greoble'de 60 bin, Marsilya'da onbinlerce kişi yürüdü. Kamuoyu araştırmalarına göre Fransız halkının yüzde 74'ü protesto gösterilerinin haklı olduğunu söylüyor.

Paris'te ise 350 bin kişi protesto gösterisinde yer aldı. 8 sendikanın çağrı yaptığı grev ve yürüyüşlerde başlıca talepler arasında asgari ücretin yükseltilmesi ve artan işsizliğin önlenmesi yer alıyor. Ayrıca kamu sektöründe başlatılan işten çıkarma programına son verilmesi, zenginlerin bireysel vergilerine konan yüzde 50 tavanının kalkması da talepler arasında. Otomotiv, petrol ve perakende satış gibi özel sektörlerde çalışan işçiler de işten çıkarmalara karşı alanlara çıktılar.

Fransa'da işsizlik oranı bir yıl içinde yüzde 10 arttı. Yıl sonuna değin 355 bin kişinin daha işsiz kalması bekleniyor.

29 Ocak'ta yılın ilk genel grevi ilan edilmiş, hemen tüm işkollarında uygulanan bir günlük greve 2.5 milyon kişi katılmıştı.

“Kürt Konferansı...”

M. Can Yüce

Son günlerin en çok tartışılan ve üzerinde değerlendirme yapılan konusu, Nisan ayında Hewler’de toplanacak “Kürt Konferansı”dır... Anılan toplantı Güney Kürdistan Hükümeti’nin inisiyatifinde gerçekleştiriliyor. Basına yansıyan haberlere ve ilgili çevrelerin yaptığı değerlendirmelere bakılırsa, gerçekleştirilecek konferansın en temel gündem maddesini, PKK’nin silahsızlandırılması ve bu eksendeki gelişmeler, düzenlemeler ve öneriler oluşturuyor...

Anılan konferans Güney hükümetinin yönetim ve inisiyatifinde gerçekleşmekle birlikte ABD, Irak merkezi hükümeti, TC’nin de destek verdiği yapılan açıklamalardan anlaşılıyor. Konferansa PKK de dahil bütün Kürt parti, grup ve çevrelerinin davet edileceği, katılımlarının sağlanacağı söylenmektedir.

Bu noktada, bu toplantının genelde Kürdistan ve özel olarak Kuzey Kürdistan sorununa getireceği katkı ve perspektifler neler olabilir sorusu önem kazanmaktadır. Soru şöyle de formüle edilebilir: Anılan konferans, Kürdistan sorununa bir çözüm perspektifi sunabilir mi?

Bu sorulara olumlu yanıt vermek çok güç, hatta olanaksızdır. Bu konuda “iyimser olmak” bir bakıma hayal dünyasında yaşamaktan başka bir şey değildir. Bunu konferansa yüklenen rollerden, “ tarafların” politik beklenti ve hedeflerinden çıkarmak mümkündür! Kısaca özetlemek gerekirse;

ABD’nin Irak ve Güney Kürdistan politikasından ve bundan sonraki gelişmelerin alabileceği seyirden başlamak gerekir. ABD, belli bir takvim çerçevesinde askeri güçlerinin önemli bir bölümünü çekme ve Afganistan’a kaydırma politikasını uygulama çabası içindedir... Bu noktada Türkiye ile ilişkiler, TC’ye yükleyeceği ek roller ve TC’nin hevesli olduğu “sorumluluklar” önem kazanıyor. Tabii hemen vurgulamak gerekir ki, 5 Kasım 2007 Washington “mutabakatından” sonra TC’nin Güney Kürdistan ve Irak üzerindeki etkisi eskiye göre arttı ve bu eğilim her geçen gün gelişme eğilimindedir. Mümtaz’er Türköne bu konuda şunları söylüyordu:

“Genel çerçevede itibarıyla ABD, Irak üzerindeki tasarruflarını büyük ölçüde Türkiye’ye havale etmiş görünüyor. Sadece Kuzey Irak ile değil, Irak’ın bütünü ile ilgili olarak Türkiye’ye önemli bir yer verilmiş. Bunun sebebi son 4-5 yıldır sürdürülen istikrar politikası.

Tasarruflar ne anlama geliyor? Türkiye ne elde edecek?

ABD terk ettiği yerlerdeki nüfuzunu Türkiye’ye devredecek. En önemli nokta da şu: Amerika, Kürt Bölgesel Yönetimi’nin güvenliğini Türkiye’ye emanet edecek.

Bu iddiayı neye dayanarak ileri sürüyorsunuz?

İki şeye: Birincisi, ABD Erbil’de askeri üs bırakmıyor. Yani onları kendi korumayacak. Merkezi Bağdat Hükümeti’ne de emanet edemez. İki yönetimin arasının ne kadar kötü olduğunu biliyoruz. Boğarlar Kürtleri. Sonuçta bölgedeki birçok denklem nedeniyle Türkiye ABD’nin oldukça eşit ve saygıdeğer bir partneri konumuna yükseldi.” (Nagehan Alçı, Akşam gazetesi, 23 Mart 2009)

Burada dile getirilen görüşleri tartışmak başka bir tartışma konusudur. Ancak önemli olan nokta şudur: Son iki yıl içinde TC’nin Güney üzerindeki etkisinin arttığıdır. Buna karşılık Güney’deki statünün fiili olarak tanınma noktasına gelmesine rağmen Güney’in siyasal denklemdeki ağırlığının 5 Kasım



Mutabakatı’ndan önceye göre azalmış olmasıdır.

Gelinen noktada TC, Irak ve Güney Kürdistan üzerinde inisiyatif kazanmanın “kırmızı çizgilerle” olamayacağını anlamış, bunların fiili olarak aşılmasını göze almış ve Güney’i tanıma, bunu Kuzey’de bazı “açılımlarla” destekleme noktasına gelmiştir. Hewler’de gerçekleşecek konferans, bu genel çerçeveye uygun olduğu ölçüde itiraz etmeyeceğini, tersine destek vereceğini ilan etmiştir. Kısacası TC’nin hesabı şudur: Güney’i tanıma ve giderek politik ve ekonomik denetimine alma karşılığında, Güney Kürdistan hükümetini kendi Kürt politikasında yanına çekme ve kullanma hesabı içindedir. Açıldığı söylenen “paket”in temel hedefi de budur. Konferansa verdiği anlam bunun politik ve psikolojik meşruiyet zeminini yaratma işlevidir. Yani Kuzey’de devlet, inisiyatifini geliştirmeyi ve bu temelde sömürgeci egemenliği Kürt ayağına yeniden oturtmayı hedefliyor...

Bu genel çerçevede KCK / PKK’ye düşen, uygun görülen rol nedir? Silahsızlandırma ve tasfiye mi; yoksa tecrit, sınırlandırma, iç ve dış politika silahı, gerekçesi olarak elde tutma mı?

Can alıcı ve tartışılması gereken soru budur!

1999’dan bu yana PKK ne istiyor? En son yaptıkları 10. Kongre’de ortaya koydukları temel hedef nedir? Silah, silahlı güç ve süren çatışma sürecinin politik programı, stratejik çizgisi nedir? Bu sorulara yanıt vermeden, hem de kendi resmi belgelerine dayalı olarak, yapılacak tartışmaların havada kalmaya mahkûm olacağı çok açıktır!

PKK ve tek belirleyici karar verici konumundaki Öcalan’ın temel politik hedefi, silahlı güçlerin temel varlık gerekçesi, Kürdistan halkının kendi kaderini ve geleceğini belirlemek değildir. Sayısız kez açıkladıkları gibi, TC’nin temel niteliklerine bağlılık temelinde bu düzen tarafından kabul edilmek, bunun yasal altyapısının oluşturulmasını istemek ve bazı kültürel kısıntılar; işte bunlar, onların azami programını oluşturuyor. Politik programı bu kadar cüce, bu kadar anlamsız olan bir askeri ve politik gücün arkasında milyonlar ve yüksek ateş gücü olsa bile bunlar ne anlam ifade edebilir ki? Newroz’da milyonlar kendi direniş bayramını kutladı. Peki, bu devasa kitlesel gücün politik gücü ve etkisi, politik programsızlık ve politik iradesizlikten dolayı eşit bir taraf olarak kabul görmüyorsa nasıl bir anlam ifade ediyor? İçi boş böbürlenmeler belki de kendini tatminde, “iç tüketim”de psikolojik bir etkide bulunabilir, ama gerçek politika düzleminde ne anlamı olabilir ki?

Devlet, bir genel af ve onu tamamlayan kimi yasal düzenlemeler yaparsa Öcalan ve PKK ne yapacak? Hiç

kuşku yok bu devlete ve düzene koşar adım gelip onunla bütünleşecekler, “Cumhuriyetin temel niteliklerine bağlılık temelinde”... Yani af ve kimi kültürel kısıntılardan başka bir programı olmayanların güç ve iradelerinin genel çerçevesi bundan başkası değildir...

Peki, gelinen noktada itirazları nedir? Öyle anlaşılıyor ki, TC, henüz PKK’yi askeri ve politik olarak tasfiye etme kararını vermiş değildir. Bunun yolu öncelikle genel af veya buna benzer bir düzenlemeden geçer... Ama Talabani ve Güney Kürdistan Yönetimi’nin açık taleplerine rağmen TC, bu konuya yanaşmamaktadır. En azından basına yansıtılanlardan çıkardığımız budur. Bunun anlamı TC’nin İmralı üzerinden PKK için öngördüğü çerçeve, tecrit, sınırlandırma, iç ve dış politikada bir gerekçe olarak elde tutma yaklaşımıdır! Güney ile “iyi ilişkiler”, yapılan “Kürt açılımları” ile Kuzey’de Kürt ayağını oluşturma, bütün bunları “ulusal”, bölgesel ve uluslararası çerçevede geniş bir desteğe kavuşturma, işte devletin son yöneliminin ana çizgileri bunlardır! Önümüzdeki ay içinde Hewler’de toplanacak konferansa TC’nin yüklediği anlam bu çerçevededir.

Güney Kürdistan yönetimi, kendi varlığını ve geleceğini TC ile çatışmada değil, uzlaşmada, kendi varlığını ona kabul ettirmede görmektedir. Bu nedenle PKK’nin kendi parçasındaki varlığını bunun önünde bir engel olarak algılamaktadır. “PKK sorunu çözülürse TC’nin elindeki saldırı kozu da ortadan kalkar” yaklaşımı içindedirler. Bu nedenle bu sorunu çözmede veya daha doğru bir ifadeyle “çözme niyetini ortaya koymada” bu konferansı önemli bir platform olarak düşünmektedirler. Sorunu çözmeler bile politik ve psikolojik olarak güç kazanacaklarını biliyorlar. Hem PKK karşısında, hem de TC karşısında... Dolayısıyla bu konferans bir çözüm platformu, ya da çözüm önerilerinin tartışıldığı bir zemin mi, yoksa genel çerçevede politik güç toplama ve güç biriktirme aracı mı olacak sorusu da üzerinde düşünülmesi ve tartışılması gereken önemli bir noktadır.

Bu konuda farklı düşünen ve “iyimser hayallere” kapılan eğilim ve çevreler var. Konferans ve bu bağlamda bu eğilimleri başka bir yazıda tartışmaya devam edeceğiz. Son olarak vurgulanması gereken şudur:

Ham hayallere gerek yok. Politik güçlerin politikalarını en doğru bir tarzda değerlendirmek, olabilecekleri ve gelişmelerin yönünü buradan kestirmeye çalışmak en doğru yaklaşım olmaktadır.

24 Mart 2009

Mücadele Postası



Halk Cephesi: "Öğrencilere ücretsiz ulaşım hakkı!"



Halk Cephesi, 23 Mart günü "Öğrencilere ücretsiz ulaşım hakkı!" talebi ile Şişli Endüstri Meslek Lisesi önünde basın açıklaması gerçekleştirdi.

Yapılan açıklamada, ulaşım sorununun hayatı adeta çileye çeviren sorunlardan biri olduğunu belirtildi. Anayasa'nın "Kimse eğitim ve öğretim hakkından mahrum bırakılamaz" hükmü hatırlatılarak, "Neden eğitim hakkımız elimizden alınıyor? Neden okul gidilemez için milyarlar harcıyoruz?" denildi.

Ücretsiz ulaşım hakkı için veliler, öğrenciler ve öğretmenler birlik olmaya, mücadeleye çağrıldı. Açıklama şu sözlerle son buldu: "İnanığımızda birlik oluruz, birlik olursak güç oluruz. Gücümüzü biliyoruz. Bu güçle bu haklılıkla ücretsiz ulaşım hakkımızı istiyoruz. Biz halkız hak kırıntıları göz boyamak için yapılan yatırımlar değil sorunlarımızın çözümünü istiyoruz."

Kızıl Bayrak / İstanbul

Bursa'da ortak eylem

Silopi'deki ölüm kuyularında yapılan kazı çalışmalarıyla ortaya çıkanlar 20 Mart günü Heykel Orhangazi Parkı'nda yapılan eylemle protesto edildi. Cinayetlerin sorumlularının yargılanıp cezalandırılmasının istendiği açıklamada, "Ergenekon soruşturmasının nihayet Fırat'ın öbür tarafına geçtiği" ifade edildi.

SDP, DTP, EMEP, İHD, SODAP, Mazlum-Der, SP, İHD, Yeşiller Partisi'nin örgütlediği eyleme 50 kişi katıldı. Eylemde "Biji ajiti! Yaşasın barış!", "Failler belli hesap sorulsun!" sloganları atıldı.

Kızıl Bayrak / Bursa

Liselerde Newroz coşkusu!

Refhan Tümer Lisesi'nde Newroz kutlaması

Refhan Tümer Lisesi öğrencileri Newroz'u kutlama geleneğini bu sene de bozmadı. Newroz kutlaması 20 Mart günü kitlesel bir şekilde gerçekleştirildi. "Biji Newroz!", "Newroz piroz be!", "Biji Newroz, biji sosyalizm!" şiarlarını dile getiren yazılımaları silen okul yönetimi, öğrencileri engellemeye çalıştı.

Saat 12.30'da öğlenci ve sabahçı grubun alkışlarla ve zılgıtlarla başlattığı Newroz kutlaması okuldaki demokratik liselilerin katılımıyla sürdü. Refhan Tümer Lisesi öğrencilerinin hazırladığı metinde Newroz'un zalim Dehakar'a karşı başkaldırısı ifade edildi.

"Biji Newroz!", "Newroz ateşi sönmeyecek!", "Biji sosyalizm!" sloganlarının atıldığı etkinlik, devrimci marş ve Kürtçe halaylarla sürdü. 50'yi aşkın öğrencinin katıldığı Newroz kutlaması, okuldaki bazı hocaların da destek vermesiyle büyük coşku yarattı.

Tuzluca'yır Lisesi'nde Newroz etkinliği

Tuzluca'yır Anadolu Lisesi'nde gerçekleştirilen etkinlik 20 Mart günü öğle saatlerinde sınıflardan birinde yapıldı.

Etkinlikte Newroz'un içinin boşaltılmaya çalışıldığı ve Kürt halkının isyanının ürünü olan Newroz'un basit bir bahar bayramı gibi kutlatılmaya çalışıldığı söylendi. Dili ve kimliği tanınmayan Kürt halkının her sene bu isyan ateşini yaktığı, devrimcilerin bu ateşi daha da büyütmesi gerektiği vurgulandı. Kürt halkının kurtuluşunun sosyalizmde olduğu belirtildi.

Seçimlerin de gündeme geldiği konuşmalarda, düzen partilerinin sahte vaatlerine değil bağımsız sosyalist adaylara destek olunması çağrısı yapıldı.

Etkinlik sohbet havasında gerçekleştirilirken, Newroz coşkusu konuşmalara yansdı.

Direnişçi kadınlardan açıklama...

Desa Direnişiyile Dayanışma Kadın Platformu, direnişte olan Desa, ATV-Sabah ve Meha işçisi kadınların da katılımı ile 24 Mart günü ortak bir basın toplantısı düzenledi.

İstanbul Desa Direnişiyile Dayanışma Kadın Platformu adına basın açıklamasını gerçekleştiren Serpil Kemalbay, Desa davasının sürecini özetledi.

Desa'nın Türkiye'nin en büyük deri markası olduğunu, aynı zamanda uluslararası markalara üretim yaptığını söyleyen Kemalbay, bu nedenle CCC'nin (Clean Clothes Campaign) düzenlediğini ve Avrupa sendikalarının da destek verdiği bir eylem takvimi oluşturulduğunu anlattı.

Emine Arslan'ın Deri-İş Sendikası temsilcisi ile İtalya, Fransa ve İspanya'ya gittiğini, bu ülkelerde

yerel ve ulusal basından gelen gazetecilerle görüşme yaptığını belirtti.

Emine Arslan da yaptığı konuşmada, yurtdışında katıldıkları toplantılardan kısaca sözetti, direnişlerinin çeşitli örgütlerin desteği ile bugünlere geldiğini söyledi. ATV-Sabah grevcisi Çilem Dalgıç da, Emine Arslan'ın verdiği mücadeleyi örnek aldıklarını, işverenin sendikayla uzlaşana kadar direnişlerine devam edeceklerini ifade etti.

Meha Giyim direnişçisi Saliha Gümüş ise mücadele süreçlerini anlattı. Mücadelede kararlılıklarını ifade eden Gümüş, Emine Arslan'ın kendileri için de bir umut olduğunu söyledi.

Kızıl Bayrak / İstanbul

Toprak Seramik işçileri ücretsiz izinde!

Sendikanın yaptığı açıklamalara "haber değeri taşımadığı" gerekçesiyle basında yer verilmiyor.

5 Kasım 2008 tarihinden itibaren işçiler kanunsuz bir şekilde, önceden bilgi verilmeden ücretsiz izne çıkarıldı. Böylece işçi kaderiyle baş başa kaldı. İşçiler elektrik, doğalgaz, kira vb. temel giderlerini karşılayamadıkları için hacizle karşı karşıyalar. Çaresizlik içerisindeki işçiler istifa ederek, yıllardır emek vererek Türkiye'nin sayılı kuruluşlarından biri haline getirdikleri fabrikadan ayrılmak zorunda kalmışlardır.

Patron defalarca fabrikayı açma tarihi vermesine rağmen hiçbir sözünde durmadı. İşçi geleceğe güvenle bakmamakta, fabrika açılrsa dahi maaşını alamama korkusu yaşamaktadır.

Patron 2009 yılı Ocak ayında başlaması gereken toplu iş sözleşmesini fırsat bilerek işçiyi köşeye sıkıştırmaya çalışmaktadır. Toprak Demirdöküm'de işçilere sıfır zam vererek ve ikramiyelerini ödemeyerek hak gaspında bulunmuştur. Aynı dayatmanın kendi fabrikalarında yaşanacağı kaygısını taşıyan işçiler endişe içindeler. Tek silahı emeği olan işçiler, bu durum karşısında toplumsal muhalefetten destek beklemektedirler.

Eskişehir'den bir işçi

EKSEN Yayıncılık Büroları

Hacı Ali Bey Mah., Çelikel Sok., Sakarya İş Hanı Kat: 5
No: 58 ESKİŞEHİR

853. Sok. Bilen İşhanı No: 27/710
Konak/İZMİR Tel-Fax: 0 (232) 489 31 23

Sönmez İş Sarayı Kat: 3 No: 220 Heykel/BURSA
Tel: 0 (224) 220 84 92

Cemal Gürsel Cd. Shell Karşısı Vakıf İşhanı Kat: 3
No: 306 ADANA Tel: 0 (322) 363 19 94

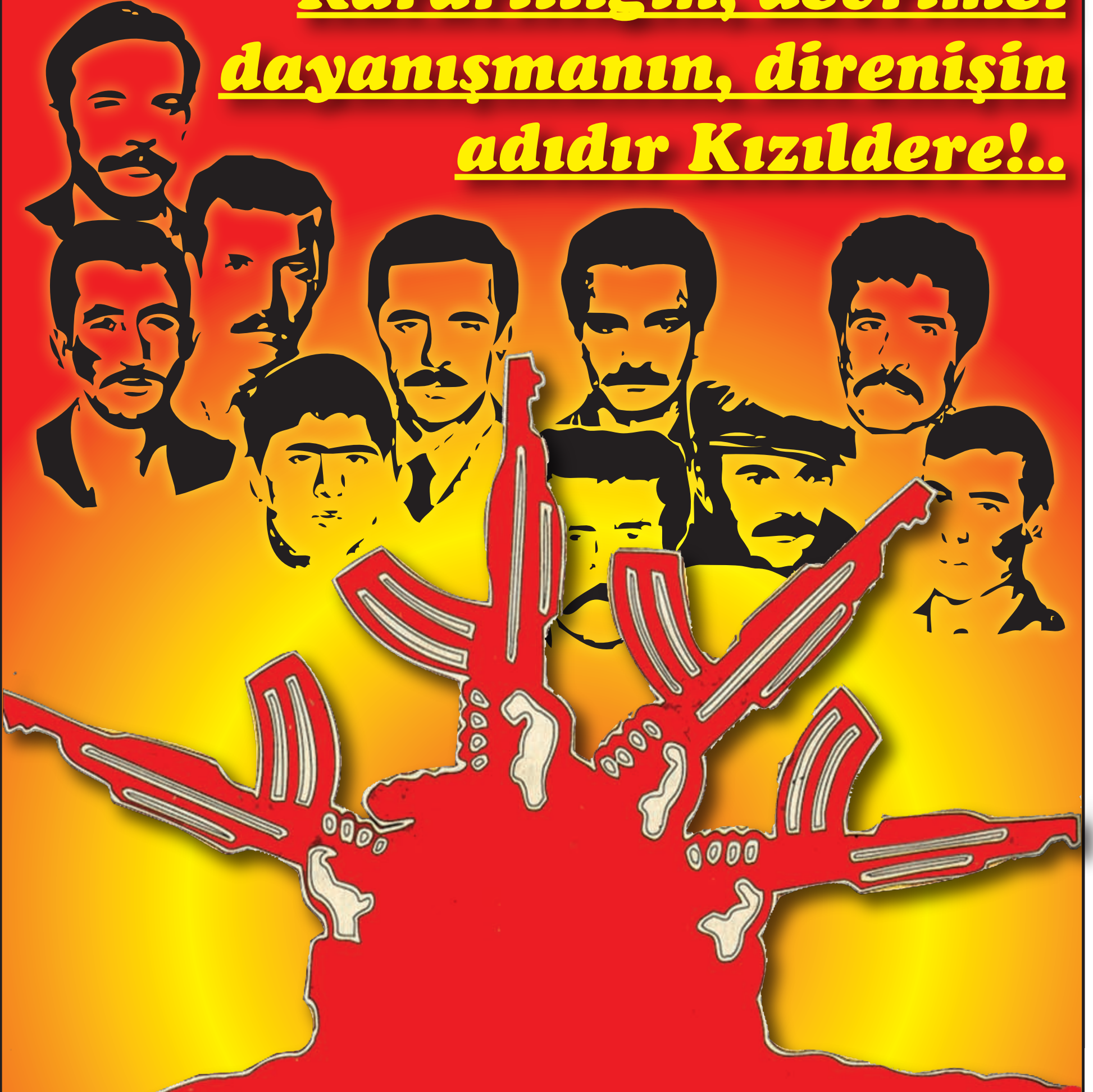
Gazetene sahip çık! Abone ol! Abone bul!

Adı :
Soyadı :
Adresi :
Tel :

6 Aylık Yurt içi 60.000 000 TL Yurt dışı 100 Euro
1 Yıllık Yurt içi 120.000 000 TL Yurt dışı 200 Euro

Gülcan Ceyran adına,
* TL için : Yapı Kredi Bankası İstanbul/Aksaray Şb. 0097680-3
* Euro için : İş Bankası İstanbul/Aksaray Şb. 10021127094
No'lu hesaba yatırdım. Makbuzun fotokopisi ektedir.

**Kararlılığın, devrimci
dayanışmanın, direnişin
adıdır Kızildere!..**



**Devrime bağlılıkları
ile yol gösteriyorlar!**